

ปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษา สาขาการจัดการ ระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน พุทธศักราช 2539

INSTRUCTIONAL PROBLEMS OF VOCATIONAL CERTIFICATE
STUDENTS IN MANAGEMENT PROGRAM OF NON-FORMAL
EDUCATION CURRICULUM B.E. 2539

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปริญญาตรี สาขาศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

สาขาวิชาการบริหารงานบุคคลศึกษา

บัณฑิตศึกษาคณะ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2544

ISBN 974-648-154-1

ปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษา สาขาการจัดการ ระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน พุทธศักราช 2539

INSTRUCTIONAL PROBLEMS OF VOCATIONAL CERTIFICATE
STUDENTS IN MANAGEMENT PROGRAM OF NON-FORMAL
EDUCATION CURRICULUM B.E.2539

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารอาชีพศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
บัณฑิตวิทยาลัย

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2544

ISBN 974-648-154-1

**INSTRUCTIONAL PROBLEMS OF VOCATIONAL CERTIFICATE
STUDENTS IN MANAGEMENT PROGRAM OF NON-FORMAL
EDUCATION CURRICULUM B.E.2539**

SITTHISAK SUKONTHAWONG

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในโรงเรียนเท่านั้น
ไม่ว่ากรณีใดๆ ห้ามทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

2001

ISBN 974-648-154-1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2001

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษา สาขาการจัดการ ระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน
พุทธศักราช 2539

นักศึกษา

นายสิทธิศักดิ์ สุคนธวงค์

รหัสประจำตัว

39064123

ปริญญา

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชา

การบริหารอาชีวศึกษา

พ.ศ.

2544

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

ดร.ณรงค์ พิมสาร

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

รศ.ดร.ทวี นาคบุตร

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 ในสาขาวิชาการจัดการทั้งในภาพรวมและรายด้านคือ ด้านวิธีการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านชีวิตและประเมินผล และด้านสภาพแวดล้อมของนักศึกษา 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ และประสบการณ์ในการทำงานของนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการกับศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดสมุทรปราการ ชลบุรี ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด จำนวน 287 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t-test วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+ (Statistical Package for the Social Sciences/Personal Computer Plus) ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ใน 4 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน คือด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านสภาพแวดล้อมของนักศึกษา และอยู่ในระดับน้อย 2 ด้าน คือ ด้านวิธีการเรียนการสอน และด้านชีวิตและประเมินผล
2. นักศึกษาที่ทำงานในสถานประกอบการที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนในภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

3. นักศึกษาที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านวิธีการวัดและประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมีระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title Instructional Problems Of Vocational Certificate Students In Management Program Of Non-Formal Education Curriculum B.E.2539

Student Mr.Sitthisak Sukonthawong

Student ID. 39064123

Degree Master of Industrial Education

Programme Vocational Administration

Year 2001

Thesis Advisor Dr.Narong Pimsarn

Thesis Co-advisor Assoc.Prof.Dr.Tawee Narkbud

ABSTRACT

The purposes of this study were :

1. To Study Instructional Problems of Students in Management Programe of Non-Formal Education Curriculum B.E. 2539 as Classified Into 4 Categories :
 - (1) Teaching and learning methods
 - (2) Teaching material ;
 - (3) Measurement and Evaluation ; and
 - (4) Learning environment and ;
2. To Campare Students' Opinions on the Problems of teaching and learning in those 4 Categories, Classifying into the sizes of industries and Working Experiences. Sample were 287 Students from Provincial Centers for Non-Formal Education. Questionaire were used for data Collection. The Data were analyzed by the SPSS/PC⁺ The Statistical Package for the Social Sciences/Personal Computer Plus, with Precentage, mean, Standard Deviation, and t-test.

The research findings were :

1. Students' Opinions on teaching and learning Problems in 4 Categories as a whole were at the test level. Considering each category, problems on teaching material and learning environment were at moderate level. Teaching and learning methods and measurement and evaluation were at the least level.
2. Students who warked in the indestries with different sizes had no different opinions of on instructional problems as a whole and for each categories.

3. Students who had different working experiences had statistical significant different opinions on Teaching and learning problems as a whole at .05. Considering each were statistical Significant different at .05. Where as other categories were not different.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างดี โดยได้รับความกรุณาจาก ดร.ณรงค์ พิมสาร รศ.ดร.ทวี นาคบุตร อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ให้ความช่วยเหลือ และช่วยตรวจสอบ แก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนการปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ ตั้งแต่เริ่มต้นจนวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้อย่างความสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และขอกราบ ขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ผศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์ , รศ.ดร.สมพร ไชยะ และ ดร.มาลัย จีรวัดนเกษตร์ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำแนะนำในการแก้ไข ข้อบกพร่องเพื่อให้ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ อาจารย์หนูไม้ จันทภักดี ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดสมุทรปราการ อาจารย์สมนึก โทณผลิน ผู้ช่วยผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดสมุทรปราการ อาจารย์วรทัต ลักษณ์ที่ ศึกษาพิเศษ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด สระแก้ว อาจารย์จาตุรงค์ วัฒนประทีป หัวหน้าโครงการการศึกษาทางไกล กรมสามัญศึกษา พระราชวังไกลกังวลหัวหิน และอาจารย์ศรีประภา สนธิจันทร์ หัวหน้าหน่วยศึกษานอกพิเศษ สำนัก งานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือ ให้ คำแนะนำ และตรวจสอบแก้ไข เพื่อการปรับปรุงให้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีคุณภาพสูงสุด

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดนนทบุรี ชลบุรี ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด และนักศึกษาที่เรียนตามหลักสูตรการศึกษานอก โรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาการจัดการ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และขอ ขอบคุณเพื่อน ๆ น้อง ๆ และผู้ใกล้ชิดที่สุดโดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาจารย์พรพรรณ สุคนธวงค์ อาจารย์กมลวันท์ สุคนธวงค์ และบุตรชายทั้งสองที่ได้ให้กำลังใจและช่วยเหลือตลอดเวลาที่ผู้วิจัย ศึกษา

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระ คุณพ่อ คุณแม่ ตลอดจนบูรพาจารย์ ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และผู้ที่มีส่วนช่วยให้ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จอย่างสมบูรณ์ทุกท่าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้ไปใช้ในการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	IX
สารบัญรูป.....	XI
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	2
1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	2
1.5 ขอบเขตการวิจัย.....	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 บทบาทหน้าที่ของกรมการศึกษานอกโรงเรียน.....	7
2.2 ความเป็นมาของการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพของกรมการศึกษานอกโรงเรียน.....	12
2.3 หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539.....	13
2.4 การดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539.....	17
2.5 ปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษา.....	33
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	54
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	54
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	55

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.2.1 การสร้างเครื่องมือ.....	56
3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	56
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	56
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	57
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม.....	59
ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน.....	60
ตอนที่ 3 วิเคราะห์การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหา การเรียนของนักศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 253 สาขาการจัดการ ใน 4 ด้าน.....	65
ตอนที่ 4 วิเคราะห์คำถามปลายเปิด ข้อเสนอแนะของนักศึกษาในการแก้ไขปัญหา การเรียนการสอน โดยวิธีสรุปเรียงตามลำดับความถี่.....	76
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	78
5.1 วัตถุประสงค์.....	78
5.2 สมมติฐานการวิจัย.....	78
5.3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	78
5.4 สรุปผลการวิจัย.....	80
5.5 อภิปรายผลการวิจัย.....	84
5.6 ข้อเสนอแนะ.....	96

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้าน
บรรณานุกรม..... 98
แม้ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก.....	102
ภาคผนวก ก. หนังสือติดต่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	103
ภาคผนวก ข. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	114
ภาคผนวก ค. ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย.....	123
ประวัติผู้เขียน.....	131

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 โครงสร้างแต่ละสาขาวิชา.....	17
3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	55
4.1 จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ สภาพการทำงาน ขนาดของสถานประกอบการ และประสบการณ์ในการทำงาน.....	59
4.2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษาตามหลักสูตร การศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในภาพรวม และรายด้าน.....	60
4.3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษาตามหลักสูตร การศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้านวิธีการเรียนการสอน.....	61
4.4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษาตามหลักสูตร การศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้านสื่อการเรียนการสอน.....	62
4.5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษาตามหลักสูตร การศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้านวิธีวัดและประเมินผล.....	63
4.6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษาตามหลักสูตร การศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้านสภาพแวดล้อมของ นักศึกษา.....	64
4.7 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษา จำแนกตามขนาดของ สถานประกอบการ ในภาพรวมและรายด้าน.....	66
4.8 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษา จำแนกตามขนาดของ สถานประกอบการด้านวิธีการเรียนการสอน.....	66
4.9 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษา จำแนกตามขนาด ของสถานประกอบการ ด้านสื่อการเรียนการสอน.....	68
4.10 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษา จำแนกตามขนาด ของสถานประกอบการด้านวิธีวัดและประเมินผล.....	69
4.11 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษา จำแนกตามขนาด ของสถานประกอบการ ด้านสภาพแวดล้อมของนักศึกษา.....	70
4.12 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ โยชน์ด้านการค้า ในการทำงาน ในภาพรวมและรายด้าน.....	71
4.13 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ ในการทำงาน ด้านวิธีการเรียนการสอน.....	72

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.14 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ ในการทำงาน ด้านสื่อการเรียนการสอน.....	73
4.15 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ ในการทำงาน ด้านวิธีวัดและประเมินผล.....	74
4.16 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ ในการทำงาน ด้านสภาพแวดล้อมของนักศึกษา.....	75

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า
2.1 โครงสร้างของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน.....	10
2.2 โครงสร้างของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด.....	11
2.3 แสดงจำนวนนักศึกษาที่อยู่ในสถานประกอบการแห่งเดียว.....	19
2.4 แสดงกลุ่มสถานประกอบการ.....	20
2.5 แสดงสถานประกอบการรับบุคคลภายนอก.....	21
2.6 แสดงรูปแบบสถานประกอบการแห่งเดียว.....	21
2.7 แสดงการจัดการเรียนการสอน.....	27
2.8 แสดงขั้นตอนการสอนเสริม.....	32

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กรมการศึกษานอกโรงเรียนมีภารกิจที่จะต้องจัดกิจกรรมการศึกษา ให้แก่กลุ่มเป้าหมาย ที่อยู่นอกระบบโรงเรียนทุกเพศและวัยด้วยรูปแบบการศึกษาต่าง ๆ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับ สภาพปัญหาหรือความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียน กรมการศึกษานอกโรงเรียนนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้นำความรู้ไปใช้กับการปรับปรุง อาชีพเดิม หรือประกอบอาชีพใหม่ตลอดจนเพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น การศึกษา นอกโรงเรียนได้ให้ความสำคัญกับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้กำลังทำงานอยู่ในสถานประกอบการเป็น อย่างมาก ทั้งนี้เพราะกลุ่มบุคคลดังกล่าวไม่สามารถที่จะไปศึกษาเพื่อการยกระดับความรู้ความ สามารถ และทักษะในระบบโรงเรียนได้เพราะจะต้องประกอบอาชีพ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2539 : 4) และจากรายงานผลการศึกษาของสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (ที ดี อาร์ ไอ) พบว่าแรงงานไทยประมาณร้อยละ 80 มีการศึกษาระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า ถ้าหากมีการนำเอา เทคโนโลยีระดับกลางและสูงมาใช้ จะต้องใช้แรงงานที่มีความรู้ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาหรืออาชีว- ศึกษาขึ้นไป (ฉลองภพ สุสังกรกาญจน์. 2537 : 19) จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นกรมการศึกษานอกโรงเรียนได้เสนอนโยบายจัดการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพให้แก่ผู้ทำงานอยู่ใน สถานประกอบการ ด้วยวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบทางไกล และคณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติ ในหลักการให้กรมการศึกษานอกโรงเรียนดำเนินการจัดการศึกษาในระดับดังกล่าว เมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2538 (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2538 : 1) ดังนั้นกรมการศึกษานอกโรงเรียนจึงได้ ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรประเภทวิชาพณิชยกรรมขึ้น 4 สาขาวิชาคือ วิชาการจัดการ วิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ วิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิชาการโรงแรม และวิชาการท่องเที่ยว และดำเนินการจัดการ เรียนการสอนใน 20 จังหวัด ในปีการศึกษา 2539 เป็นต้นมาและนักศึกษารุ่นแรก (ปี 1) จะสำเร็จการ ศึกษาครบหลักสูตรในปีการศึกษา 2541 นี้ จากการติดตามผลการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร การศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2539 เป็นต้นมานั้น กรมการศึกษานอกโรงเรียนได้พบปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในภาพรวมของทั้ง 20 จังหวัดแล้วหลายประการ เช่น ความไม่พร้อมของสื่อประกอบการเรียนการสอน ความไม่เข้าใจใน หลักการและวิธีการจัดการเรียนการสอนของเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด และ ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกหนึ่งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงที่มาของข้อมูลความรู้ไปใช้ เจ้าของสถานประกอบการที่ร่วมจัดการเรียนการสอน และนักศึกษายังไม่เข้าใจหรือคุ้นเคยกับ กระบวนการเรียนการสอนแบบทางไกล (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2539 : 29)

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดสมุทรปราการ และศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนอื่น ๆ จำนวนอีก 7 ศูนย์ที่อยู่ภายใต้การดูแลด้านบริการของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคตะวันออก ได้มีการดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรดังกล่าวในสาขาวิชาต่าง ๆ บางศูนย์ก็จัดครบทั้ง 4 สาขาวิชาบางศูนย์ก็จัดไม่ครบ แต่สาขาวิชาการจัดการเป็นสาขาวิชาที่มีการจัดการเรียนการสอนเกือบทุกศูนย์ (ยกเว้นศูนย์จังหวัดสระแก้ว) และมีจำนวนนักศึกษาจำนวน 648 คน จากจำนวนนักศึกษารวมทุกสาขาวิชา จำนวน 950 คน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัญหาของผู้เรียนในสาขาวิชาการจัดการ ที่จัดโดยศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดสมุทรปราการ ชลบุรี ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์ต่อศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนทั้ง 9 ศูนย์ และกรมการศึกษานอกโรงเรียนจะได้ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช. ในสาขาอื่น ๆ ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 ในสาขาวิชาการจัดการทั้งในภาพรวมและรายด้านคือ ด้านวิธีการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านวิธีวัดและประเมินผล และด้านสภาพแวดล้อมของนักศึกษา

2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ และประสบการณ์ในการทำงานของนักศึกษา

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

1. นักศึกษาที่อยู่ในสถานประกอบการที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาด้านการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านวิธีวัดผลและประเมินผล และด้านสภาพแวดล้อมของนักศึกษาแตกต่างกัน

2. นักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีปัญหาด้านการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านวิธีวัดและประเมินผล และด้านสภาพแวดล้อมของนักศึกษาแตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตาม กรุณาแจ้งเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ยึดหลักการจัดการสอนการศึกษานอกระบบโรงเรียนของสุนทร สุนันทชัย อธิการบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน (2530 : 14) ที่ได้กล่าวไว้ว่าการจัดการเรียน

การสอนการศึกษานอกโรงเรียน จะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบที่มีผลต่อการเรียนรู้ คือ (1) วิธีการเรียนการสอน (2) สื่อการเรียนการสอน (3) วิธีการวัดและประเมินผล และ (4) สิ่งแวดล้อมของผู้เรียน ผู้วิจัยได้ยึดหลักการดังกล่าวอธิบายได้ดังนี้

1. วิธีการเรียนการสอน ตามธรรมชาติของมนุษย์แล้ว ผู้เรียนแต่ละคนพึงพอใจต่อวิธีการเรียนการสอนต่างกัน แต่โลกของการเรียนรู้ และธรรมชาติของผู้ใหญ่แล้ว ผู้เรียนจะเรียนสูงได้ดีต่อประสบการณ์จริง หรือใกล้เคียงกับความเป็นจริง และในบรรยากาศที่ได้อิสระและเป็นประชาธิปไตยมากที่สุด การเรียนรู้โดยสื่อทางไกลอาจไม่ใช่วิธีที่ดีที่สุด เนื่องจากเป็นวิธีที่ผู้เรียนเรียนตามลำพัง ไม่มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น และไม่ได้รับผลตอบสนองย้อนกลับ (Feedback) ในทันที แต่ความจริงของผู้เรียน เป้าหมายการเรียนที่ชัดเจน คุณภาพของสื่อและการรวมกลุ่มในบางครั้งก็อาจช่วยชดเชยได้บ้าง

2. สื่อการเรียนการสอน ผู้เรียนแต่ละคนคุ้นเคยและพอใจที่จะใช้สื่อการเรียนในแต่ละประเภท และสื่อแต่ละอย่างก็ถูกออกแบบมาให้เสริมแรงซึ่งกันและกัน ผู้ที่ใช้สื่อทุกประเภทจะได้เปรียบผู้เรียนอื่น ๆ ที่ใช้สื่อน้อยประเภท สื่อสิ่งพิมพ์เป็นสื่อหลัก เนื่องจากมีราคา การลงทุนถูกเมื่อเทียบกับสื่อประเภทอื่น และยังใช้ทบทวนได้หลาย ๆ ครั้ง อย่างไรก็ดี การออกแบบสื่อ เนื้อหา รูปเล่ม ขนาดตัวอักษร ลักษณะการนำเสนอ และการส่งสื่อถึงผู้เรียนก็เป็นองค์ประกอบที่มีผลต่อสภาพปัญหาของผู้เรียน

3. วิธีการวัดและประเมินผล วิธีการจัดผลแบบที่ใช้อยู่ในโรงเรียน ตามปกติอาจจะไม่เหมาะสมกับผู้ใหญ่ เพราะไม่ได้จัดสมรรถนะจริงที่เขามีอยู่ และไม่สามารถแสดงออกได้จริงครบถ้วนตามที่เขามีศักยภาพ การวัดและประเมินผลควรเป็นไปตามหลักการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ คือมีการตกลงเรื่องเป้าหมาย และวิธีการวัดที่เป็นที่ยอมรับของผู้สอนและผู้เรียน และครบถ้วนตามคุณลักษณะของการเรียนการสอน

4. สภาพแวดล้อมของนักศึกษา นักศึกษาจะเรียนรู้ได้ดีในบรรยากาศที่ร่มรื่นไม่ร้อนหรือเย็นมากเกินไป ไม่มีสิ่งรบกวน มีความสะดวกพอสมควร บรรยากาศมีความเป็นมิตร และมีความร่วมมือระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และภายในกลุ่ม หากผู้เรียนได้รับความกดดัน การเดินทาง ตามที่พักและตามที่เรียนไม่เป็นที่น่าพอใจก็มีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนได้

ผู้วิจัยจึงได้ใช้หลักการดังกล่าวเป็นกรอบความคิดในการวิจัยครั้งนี้

1. วิธีการเรียนการสอน
2. สื่อการเรียนการสอน
3. วิธีการวัดและประเมินผล
4. สภาพแวดล้อมของผู้เรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่รวบรวมไว้สำหรับใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้นำไปเผยแพร่หรือหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเฉพาะปัญหาการเรียนของนักศึกษา สาขาการจัดการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน พุทธศักราช 2539 ที่เรียนกับศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด รวม 8 จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงใต้แก่จังหวัดสมุทรปราการ ชลบุรี ระยอง นครนายก ปราจีนบุรี หนองจันทรี ตราด ตามความคิดเห็นของนักศึกษา ใน 4 ด้าน คือ ด้านการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านวิธีการวัดและประเมินผล และด้านสภาพแวดล้อมของนักศึกษา

1.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.5.1.1 ประชากร ได้แก่ นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนพุทธศักราช 2539 ที่เรียนกับศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด รวม 8 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสมุทรปราการ ชลบุรี ระยอง นครนายก ปราจีนบุรี หนองจันทรี ตราด ในระดับชั้น ปวช. ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 รวม 648 คน

1.5.1.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการกับศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด รวม 8 จังหวัด ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ Kerjcie and Morgan ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 287 คน

1.5.2 ตัวแปรที่ศึกษา

1.5.2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

- (1) ขนาดของสถานประกอบการที่นักศึกษาทำงาน จำแนกเป็น
 1. สถานประกอบการขนาดเล็ก
 2. สถานประกอบการขนาดใหญ่
- (2) ประสบการณ์ในการทำงานของผู้เรียนจำแนกเป็น
 1. น้อยกว่า 3 ปี
 2. ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป

1.5.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนของนักศึกษา ใน

4 ด้าน คือ

- (1) ด้านวิธีการเรียนการสอน
- (2) ด้านสื่อการเรียนการสอน
- (3) ด้านวิธีการวัดและประเมินผล
- (4) ด้านสภาพแวดล้อมของนักศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเผยแพร่และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จึงกำหนดความหมายของคำต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

1.6.1 หลักสูตร หมายถึงหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ

1.6.2 ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด หมายถึงหน่วยงานที่สังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียนที่มีสภาพเป็นสถานศึกษาที่อยู่ในจังหวัดต่าง ๆ ได้แก่จังหวัดสมุทรปราการ ชลบุรี ระยอง นครนายก ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี จันทบุรี และตราด

1.6.3 นักศึกษา หมายถึงผู้ที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ

1.6.4 ปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษา หมายถึงสิ่งที่ทำให้การเรียนของนักศึกษาไม่ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรหรือก่อให้เกิดอุปสรรคในการเรียน ซึ่งในที่นี้แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

1.6.4.1 ปัญหาด้านวิธีการเรียนการสอน หมายถึงอุปสรรคหรือปัจจัยที่ต่าง ๆ ที่ นักศึกษาพบจากการเรียนโดยวิธีเรียนทางไกล ซึ่งเป็นการเรียนผ่านสื่อต่าง ๆ ด้วยตนเอง เช่น ไม่เข้าใจระบบการเรียนแบบทางไกล การแบ่งเวลาเพื่อการศึกษาด้วยตนเอง และการอยู่ห่างไกลจากแหล่ง ความรู้

1.6.4.2 ปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอน หมายถึงอุปสรรคหรือปัจจัยที่นักศึกษา พบจากการใช้สื่อ ซึ่งในที่นี้ประกอบด้วย สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อวิทยุ สื่อโทรทัศน์ เช่น สื่อสิ่งพิมพ์มีปริมาณ ไม่เพียงพอ ช่วงเวลาออกอากาศของรายการวิทยุและโทรทัศน์ ตรงกับช่วงเวลาที่นักศึกษาต้อง ประกอบอาชีพ เนื้อหารายการวิทยุและโทรทัศน์ไม่ตรงกับจุดประสงค์ของเนื้อหา

1.6.4.3 ปัญหาด้านวิธีการวัดและประเมินผล หมายถึงอุปสรรคหรือปัจจัยที่นัก ศึกษาพบได้แก่การทดสอบความรู้ทั้งด้านทฤษฎี และการปฏิบัติเพื่อทราบความก้าวหน้า ระดับความรู้ ความสามารถ และทักษะของนักศึกษา ตลอดจนระเบียบการวัดผล และประเมินผลที่มีผลกระทบต่อ นักศึกษา

1.6.4.4 ปัญหาด้านสภาพแวดล้อมของนักศึกษา หมายถึงอุปสรรคหรือปัจจัยที่ นักศึกษาพบที่เกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ของนักศึกษาทั้งที่บ้านและสถานที่ทำงานที่เอื้ออำนวย หรือ เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอนของนักศึกษา

1.6.5 สถานประกอบการ หมายถึงสถานประกอบการเพื่อหาผลทางเศรษฐกิจโดยมีผู้ ประกอบหรือนายจ้างและลูกจ้างดำเนินการอยู่เป็นประจำ เช่น ห้างร้าน บริษัท โรงงาน รวมถึงสถาน ประกอบอาชีพอิสระซึ่งเป็นสถานที่ประกอบกิจการทางอาชีพภายในครอบครัว

1.6.6 สถานประกอบการขนาดใหญ่ หมายถึง หมายถึงสถานประกอบการเพื่อผลทางเศรษฐกิจโดยมีผู้ประกอบหรือนายจ้างและลูกจ้างดำเนินการอยู่เป็นประจำ ได้แก่ ห้างร้าน บริษัท โรงงาน รวมถึงสถานประกอบอาชีพอิสระซึ่งเป็นสถานที่ประกอบกิจการทางอาชีพภายในครอบครัว และมีเครื่องจักร 50 แรงม้าขึ้นไปโดยมีลูกจ้างตั้งแต่ 50 คนขึ้นไป

1.6.7 สถานประกอบการขนาดเล็ก หมายถึงหมายถึงสถานประกอบการเพื่อผลทางเศรษฐกิจโดยมีผู้ประกอบหรือนายจ้างและลูกจ้างดำเนินการอยู่เป็นประจำ ได้แก่ ห้างร้าน บริษัท โรงงาน รวมถึงสถานประกอบอาชีพอิสระซึ่งเป็นสถานที่ประกอบกิจการทางอาชีพภายในครอบครัว และมีเครื่องจักร 5 แรงม้าขึ้นไปโดยมีลูกจ้างตั้งแต่ 7 คนขึ้นไป

1.6.8 ครูประจำกลุ่ม หมายถึงบุคคลที่ได้รับการคัดเลือกจากสถานศึกษาและหรือสถานประกอบการทำหน้าที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอน การพบกลุ่ม อำนวยความสะดวกในการเรียนของนักศึกษาในกระบวนการเรียนการสอน ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539

1.6.9 วิธีการเรียนทางไกล หมายถึงรูปแบบวิธีการเรียนหนึ่งของการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่ช่วยเปิดและกระจายโอกาสทางการศึกษาไปสู่บุคคลกลุ่มต่าง ๆ เปิดโอกาสให้ประชากรของประเทศได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงทุกท้องถิ่นเป็นการศึกษาที่จะช่วยให้ผู้ด้อยโอกาสมีโอกาสได้รับการศึกษาอีก เป็นการศึกษาที่สนองตอบปรัชญาการศึกษาตลอดชีวิตซึ่งผู้เรียนจะต้องศึกษาบทเรียนด้วยตนเอง จากสื่อประเภทต่าง ๆ อันได้แก่ สิ่งพิมพ์ สื่อวิทยุ สื่อโทรทัศน์ แล้วทำแบบฝึกหัด จากนั้นผู้เรียนจะต้องพบกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมตามเกณฑ์ที่กรมการศึกษานอกโรงเรียนกำหนด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะได้นำเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 บทบาทหน้าที่ของกรมการศึกษานอกโรงเรียน
- 2.2 ความเป็นมาของการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพ ของกรมการศึกษานอกโรงเรียน
- 2.3 หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช

2539

2.4 การจัดดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539

2.5 ปัญหาการเรียนของนักศึกษา

- 2.5.1 วิธีการเรียนการสอน
- 2.5.2 สื่อการเรียนการสอน
- 2.5.3 วิธีวัดและประเมินผล
- 2.5.4 สภาพแวดล้อมของนักศึกษา

2.1 บทบาทหน้าที่ของกรมการศึกษานอกโรงเรียน

บทบาทหน้าที่ของกรมการศึกษานอกโรงเรียน (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2534 : 4)

2.1.1 กรมการศึกษานอกโรงเรียน มีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมการศึกษาในระบบโรงเรียนจัดการศึกษานอกโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย โดยมีกระบวนการในการดำเนินงาน ดังนี้

1. จัดทำนโยบายการศึกษานอกโรงเรียนแห่งชาติ วิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษา และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
2. จัดทำแผนงานและโครงการศึกษานอกโรงเรียนวิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษา และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
3. จัดทำงบประมาณ
4. พัฒนารูปแบบและหลักสูตรการจัดการศึกษานอกโรงเรียน พัฒนางานวิทยาศาสตร์ เอกสารนี้เพื่อการศึกษา และพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
5. จัดทำมาตรฐานการศึกษานอกโรงเรียน วิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษา และเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา
6. จัดการศึกษานอกโรงเรียน การศึกษาตามอัธยาศัย และส่งเสริมการจัดการศึกษานอกโรงเรียน

7. ส่งเสริม สนับสนุน และประสานงานกับส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน องค์กรชุมชน ตลอดจนภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้เกิดเครือข่ายในการจัดการศึกษานอกโรงเรียน

8. ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของกรม หรือตามที่กระทรวง หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

2.1.2 การแบ่งส่วนราชการระดับกรม

กรมการศึกษานอกโรงเรียนแบ่งส่วนราชการออกเป็น 9 ส่วนราชการ คือ

1. สำนักงานเลขานุการกรม
2. กองคลัง
3. กองการเจ้าหน้าที่
4. กองนโยบายและแผน
5. กองพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน
6. กองส่งเสริมปฏิบัติการ
7. ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาแห่งชาติ
8. ศูนย์วิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษาแห่งชาติ
9. หน่วยศึกษานิเทศก์

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาค มีหน้าที่และความรับผิดชอบดังนี้ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2534 : 19)

1. จัดการศึกษาในลักษณะการทดลองศึกษารูปแบบให้กับกลุ่มเป้าหมาย
2. วางแผนพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียนในระดับภาค
3. ดำเนินการวิจัย ศึกษา ค้นคว้า ทดลองการจัดกิจกรรม และการส่งเสริมคุณภาพการศึกษานอกโรงเรียน
4. พัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น และผลิตสื่อเสริมตามหลักสูตรเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่ใช้ร่วมกันภายในภาค
5. ฝึกอบรมและพัฒนาคุณภาพการศึกษานอกโรงเรียน และเครือข่ายในระดับภาค
6. ดำเนินงานคลังข้อสอบในระดับภาค
7. นิเทศ ติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการดำเนินงานกิจกรรม และ โครงการที่ดำเนินการร่วมกับศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด
8. ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครู ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

2.1.3 รายละเอียดหน้าที่และความรับผิดชอบ

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ออกทั้งห้ามมิให้คัดลอกแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. กลุ่มพัฒนาวิชาการ มีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการศึกษานอกโรงเรียนและฝึกอบรมแก่กลุ่มเป้าหมายพิเศษ ดำเนินการวิจัย ทดลอง พัฒนารูปแบบ การเรียนการสอน การศึกษานอกโรงเรียนทั้งด้านการศึกษาพื้นฐาน การศึกษาสายอาชีพ และการศึกษาตาม

อัยยาศัย แบบครบวงจรทั้งเรื่องหลักสูตร สื่อ กระบวนการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล ในลักษณะการนำนวัตกรรมมาใช้ หรือเพื่อให้เกิดนวัตกรรมทางการศึกษา ดำเนินการจัดทำหลักสูตร สื่อ กิจกรรมนักศึกษาการแนะแนว ให้สอดคล้อง เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายและแนวโน้มการพัฒนาในอนาคต เพื่อมุ่งให้เกิดสังคมการเรียนรู้

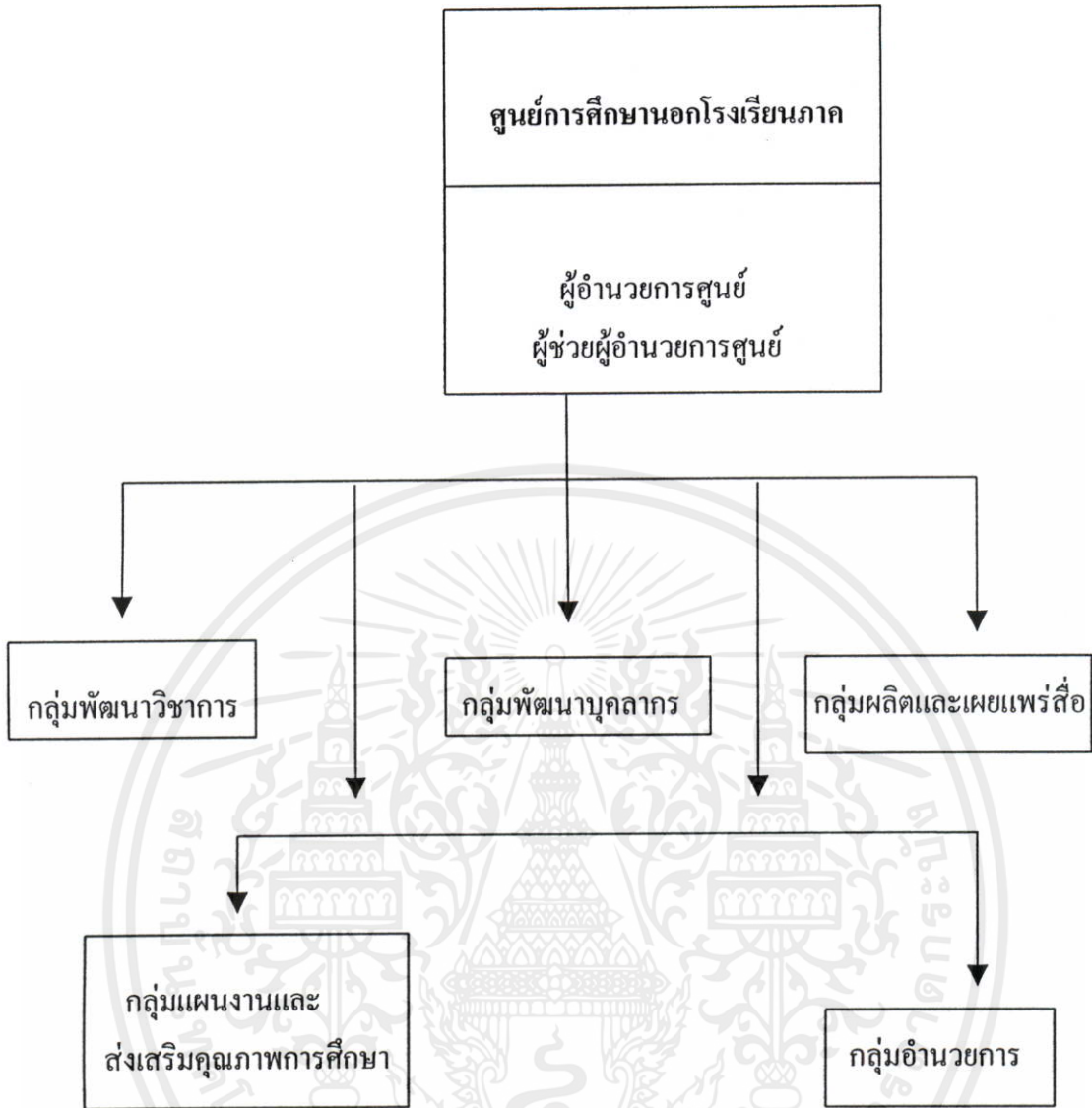
2. กลุ่มพัฒนาบุคลากร มีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับ การคิดค้นพัฒนารูปแบบเทคนิคการฝึกอบรม การจัดทำหลักสูตรและสื่อการอบรม ดำเนินการอบรมตลอดจนติดตามผลประเมินผลการฝึกอบรม เพื่อเป็นการพัฒนาผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของศูนย์การศึกษาภายนอกโรงเรียนจังหวัดและเครือข่าย

3. กลุ่มผลิตและเผยแพร่สื่อ มีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ ผลิตสื่ออิเล็กทรอนิกส์ วิทยุ โทรทัศน์ วัสดุทัศน เพื่อสนับสนุน การดำเนินงานของศูนย์การศึกษาภายนอกโรงเรียนจังหวัด ศูนย์บริการการศึกษาภายนอกโรงเรียนอำเภอและหน่วยงานเครือข่าย ตลอดจนดำเนินการพัฒนาและเผยแพร่สื่อ

4. กลุ่มแผนงานและส่งเสริมคุณภาพการศึกษา มีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการวางแผนพัฒนาการศึกษาภายนอกโรงเรียนในระดับภาค จัดทำแผนงานงาน/โครงการ/งบประมาณ พัฒนาระบบสารสนเทศงานการศึกษาภายนอกโรงเรียนในระดับภาค นิเทศ ติดตามผล ประเมินผลโครงการต่าง ๆ ดำเนินการส่งเสริมคุณภาพการศึกษาภายนอกโรงเรียน

5. กลุ่มอำนวยการ มีหน้าที่และความรับผิดชอบงานสารบรรณ งานธุรการ งานการเงิน บัญชี พัสดุ งานอาคารสถานที่และยานพาหนะ งานบุคลากร งานประชาสัมพันธ์ และงานสวัสดิการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่มา : กรมการศึกษานอกโรงเรียน. (2534 : 5)

รูปที่ 2.1 โครงสร้างทางการบริหารศูนย์ศึกษานอกโรงเรียน

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด มีหน้าที่และความรับผิดชอบดังนี้ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2534 : 39)

1. จัดการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตร ปวช. หรือระดับที่สูงกว่าหลักสูตรเฉพาะ และโครงการพิเศษ

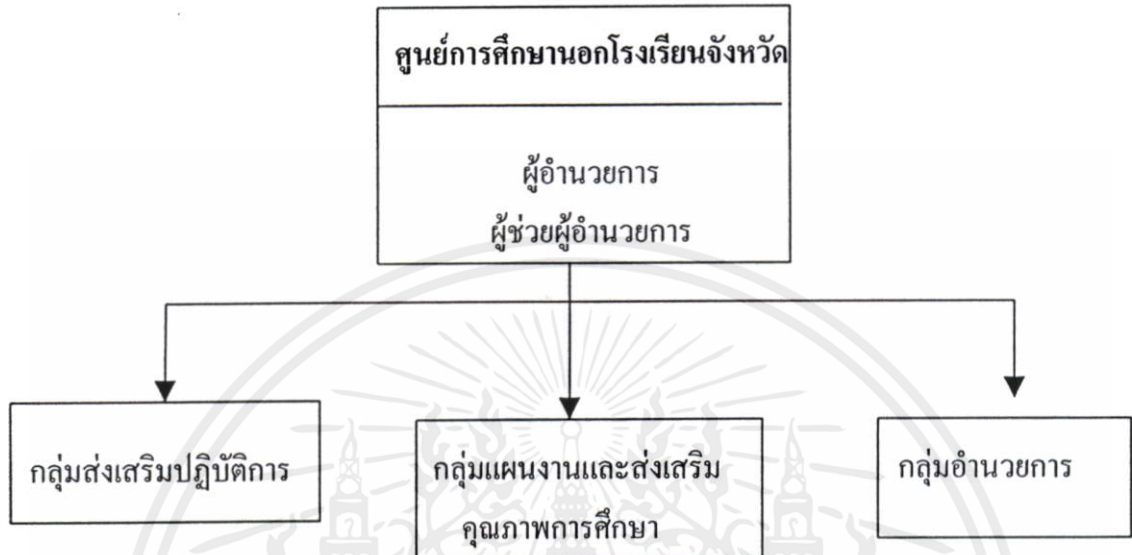
2. วางแผนพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียนในระดับจังหวัด

3. พัฒนาบุคลากรการศึกษานอกโรงเรียน ครูช่างและองค์กรนักศึกษา

4. ผลิต พัฒนาและบริการหลักสูตร สื่อท้องถิ่น ระดับจังหวัด

5. จัดทำและบริการข้อสอบ

6. ประสานงาน ส่งเสริม สนับสนุน การดำเนินงานการศึกษาออกโรงเรียนภายในจังหวัด
7. กำกับดูแล นิเทศติดตาม และรายงานผลการดำเนินงานของศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอ
8. ปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย

รูปที่ 2.2 โครงสร้างของศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัด

1. กลุ่มส่งเสริมปฏิบัติการ มีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการศึกษาออกโรงเรียน ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือระดับที่สูงกว่า การฝึกอบรมหลักสูตรเฉพาะการสนับสนุนการดำเนินงานโครงการพิเศษ แนะแนวการศึกษา ดำเนินงานทะเบียนนักศึกษา สนับสนุนการจัดตั้งองค์กรนักศึกษา ผลิต พัฒนาหลักสูตร สื่อ รูปแบบการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายในระดับจังหวัดส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมการศึกษาออกโรงเรียนทั้งการศึกษาพื้นฐาน การศึกษาสายอาชีพ การศึกษาตามอัธยาศัย แก่ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอ และหน่วยงานเครือข่าย พัฒนาเครือข่ายการศึกษาออกโรงเรียน และพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการศึกษาออกโรงเรียน

2. กลุ่มแผนงานและส่งเสริมคุณภาพการศึกษา มีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดทำแผนงาน โครงการ งบประมาณ พัฒนาระบบสารสนเทศ งานการศึกษาออกโรงเรียนระดับจังหวัดจัดทำข้อสอบทุกระดับชั้น ดำเนินการวัดผลประเมินผล ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา นิเทศติดตามประเมินผลและรายงานผลการดำเนินงานการศึกษาออกโรงเรียนของศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนอำเภอ

3. กลุ่มอำนวยการ มีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานสารบรรณ งานธุรกิจ งานการเงิน บัญชี พัสดุ งานอาคารสถานที่ และยานพาหนะ งานบุคลากร งานประชาสัมพันธ์ และงานสวัสดิการ

2.2 ความเป็นมาของการจัดการเรียนการสอน วิชาชีพของกรมการศึกษานอกโรงเรียน

ความเป็นมาของการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพของกรมการศึกษานอกโรงเรียนกระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอน ด้านวิชาชีพให้แก่ประชาชนทั่วไปมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2494 และมีรูปแบบในการจัดการศึกษาอาชีพหลายลักษณะ เช่น การจัดโรงเรียนฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่ที่โรงเรียนผู้ใหญ่เคลื่อนที่ โรงเรียนผู้ใหญ่ประจำที่ โรงเรียนผู้ใหญ่สาขาอาชีพ จัดร่วมกับหน่วยงานอื่น และในรูปของกลุ่มสนใจส่วนเนื้อหาสาระด้านวิชาชีพที่ดำเนินการจัดเกี่ยวข้องกับเรื่องเกษตรกรรม เช่น การทำการเกษตรเบื้องต้น การปลูกพืชผักสวนครัว การขยายพันธุ์ หมวดอุตสาหกรรม เช่น ไฟฟ้า วิทยุ ช่างยนต์ หมวดวิชาคหกรรม เช่น ตัดเย็บเสื้อผ้า ศิลปประดิษฐ์ อาหาร ขนม และหลักสูตรกลุ่มสนใจจะเกี่ยวข้องกับหมวดสังคม ศิลป และวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น กฎหมาย สุขภาพอนามัย ซึ่งล้วนแต่เป็นเนื้อหาที่สัมพันธ์กับชีวิตและความเป็นอยู่ของผู้เรียนการจัดการเรียนของกรมการศึกษานอกโรงเรียนในช่วงปี พ.ศ. 2516-2526 ยังยึดแนวทางในระบบที่ผ่านมากล่าวคือ ยังเป็นการสอนวิชาชีพในลักษณะการฝึกเสริมทักษะหรือการฝึกอาชีพระยะสั้นจนกระทั่งได้มีการจัดตั้งกรมการศึกษานอกโรงเรียน การฝึกทักษะอาชีพในช่วงนี้จึงได้มีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. ฝึกคนให้มีความรู้ความสามารถด้านอาชีพ เพื่อเข้าสู่ระบบโรงงานอุตสาหกรรม หรือธุรกิจอื่น ๆ
2. ฝึกอาชีพเพื่อการมีงานทำ (Job Training) เป็นการฝึกอาชีพให้แก่ประชาชนเพื่อเป็น "ลูกจ้าง" ทักษะอาชีพอาจจะไม่มีความยุ่งยากซับซ้อนมากเท่าใดนัก
3. ฝึกอาชีพเพื่อการประกอบอาชีพอิสระ (Training for Enterpreneur) เป็นการฝึกอาชีพที่เน้นความสามารถด้านทักษะโดยตรงเพื่อนำไปประกอบอาชีพอิสระ เช่น อาหาร ช่อมเครื่องยนต์ ช่างเชื่อม ฯลฯ
4. ฝึกอาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง เป็นการฝึกทักษะอาชีพที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน เป็นการลดรายจ่ายภายในครอบครัวเพิ่มรายได้ และสามารถยกระดับชีวิตและความเป็นอยู่ของตนเองให้ดีขึ้น

การจัดการเรียนการสอนวิชาชีพในลักษณะดังกล่าว ยังคงดำเนินการมาจนถึงปัจจุบัน และได้มีการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเป็นหลักสูตรมีระยะเวลายาวคือ หลักสูตรประกาศนียบัตรอาชีพ (ปอ.) และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ซึ่งหลักสูตรหลังนี้โดยได้มีการดำเนินการจัดการเรียนการสอนมาตั้งแต่ปีการศึกษา 2539 เป็นต้นมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539

2.3.1 ความเป็นมาของหลักสูตร

ประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา และได้รับผลจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีเป็นอย่างมาก ในระบบเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรม การธุรกิจ และการบริการ ได้มีการขยายตัวไปอย่างกว้างขวาง และมีความทันสมัยมากขึ้น กล่าวคือ ระบบการผลิต การค้าและการบริการ ได้มีการนำเอาเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาใช้มากขึ้น แต่การผลิตกำลังคนในระดับนี้ในบางสาขาวิชาไม่สามารถจะดำเนินการให้เป็นไปตามความต้องการของตลาดแรงงานได้อย่างพอเพียง ทั้งนี้เพราะการจัดการอาชีวศึกษาในปัจจุบันนี้ประสบปัญหาสำคัญหลายประการ เช่น ขาดแคลนสื่อการเรียน อุปกรณ์การเรียน และเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัย นักเรียนขาดประสบการณ์ในเชิงปฏิบัติและขาดแคลนครู อาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะทาง

ปัญหาดังกล่าวจะสามารถบรรเทาได้ในระดับหนึ่ง หากได้มีการร่วมมือกันระหว่าง สถานศึกษากับสถานประกอบการจัดการศึกษา และฝึกอบรมด้านวิชาชีพ ทั้งนี้เพราะสถานประกอบการ โดยเฉพาะอย่างเอกชนเป็นผู้ที่มีศักยภาพในการนำเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ทันสมัยเข้ามาใช้ และมีการปรับตัวให้เข้ากับสภาพการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยีได้เร็วกว่าหน่วยงานของรัฐ สถานประกอบการจึงเป็นแหล่งที่มีความพร้อมในด้านเครื่องมือ อุปกรณ์และบุคลากรที่มีความชำนาญด้านการปฏิบัติการเป็นอย่างมาก และความสำคัญอีกประการหนึ่งของสถานประกอบการ คือสถานประกอบการจะเป็นผู้ให้การศึกษา และฝึกอบรมให้กำลังแรงงานระดับกลาง หรืออาชีวศึกษาเป็นแหล่งงานที่มีคุณภาพ คุณค่า มีความรู้ ความสามารถและทักษะได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานได้อย่างแท้จริง ทั้งนี้เพราะสถานประกอบการเป็นผู้มีความรู้ดีว่าแรงงานที่ตลาดต้องการนั้นควรจะเป็นอย่างไร

รัฐบาลได้เห็นความสำคัญของสถานประกอบการที่จะมีส่วนช่วยในการผลิตกำลังแรงงานระดับกลาง หรืออาชีวศึกษาเป็นอย่างมาก ดังจะเห็นได้จากการที่รัฐบาลได้กำหนดเป็นนโยบายไว้อย่างชัดเจน ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) ที่จะขยายความร่วมมือในการฝึกทักษะวิชาชีพระหว่างสถานศึกษา สถาบันฝึกอบรมฝีมือแรงงาน กับสถานประกอบการให้กว้างขวาง และกำหนดสิ่งจูงใจให้เอกชนสามารถจัดการฝึกอบรมยกระดับทักษะฝีมือแรงงาน ในสถานประกอบการของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ และได้มีการกำหนดเป็นเป้าหมายไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) เกี่ยวกับการศึกษาเพื่ออาชีพว่าจะวัดให้มีกลไกสำหรับการเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสาร และจัดการศึกษาด้านอาชีพระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ เพื่อผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานจากแนวคิด และนโยบายการร่วมมือกันระหว่างสถานศึกษา และสถานประกอบการผลิตกำลังแรงงานระดับกลาง หรืออาชีวศึกษาดังกล่าว สถานศึกษาหลายแห่งได้ให้ความร่วมมือกับสถานประกอบการจัดการศึกษาและอบรมด้านอาชีวศึกษาอย่างกว้างขวาง เช่น สถานศึกษาที่สังกัดกรมอาชีวศึกษา และ

ในการจัดการศึกษาในลักษณะดังกล่าว แต่จะเป็นการจัดการศึกษาสำหรับผู้อยู่ในระบบโรงเรียน ส่วนของกรรมการศึกษานอกโรงเรียน มีแนวทางจะดำเนินการจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพกับกลุ่มเป้าหมายที่อยู่นอกระบบโรงเรียน ซึ่งเป็นผู้กำลังทำงานอยู่ในสถานประกอบการ หรือผู้ประกอบการอาชีพอิสระ หรือผู้ที่ประกอบอาชีพมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี โดยที่สถานประกอบการจะเป็นสถานที่เรียนทั้งภาคทฤษฎี และฝึกปฏิบัติ ทั้งนี้เพราะผู้เรียนก็คือบุคลากรที่เป็นลูกจ้าง หรือพนักงานของสถานประกอบการนั้น ๆ ซึ่งการดำเนินงานเป็นการดำเนินการร่วมกันระหว่างสถานศึกษาสังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียนกับสถานประกอบการ โดยที่กรมการศึกษานอกโรงเรียนจะให้การสนับสนุนด้านวิชาการจัดหาสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ตลอดจนค่าตอบแทนแก่ครูผู้สอน ในขณะที่เดียวกันสถานประกอบการจะเป็นผู้ให้การสนับสนุนด้านสถานที่ที่จะใช้เป็นศูนย์การเรียนหรือสถานที่พบกลุ่ม จัดหาหัวหน้างาน หรือหัวหน้าฝ่าย หรือผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ชำนาญการ ผู้ซึ่งเป็นพนักงานของสถานประกอบการมาเป็นครูผู้สอน การดำเนินการจัดการเรียนการสอนนั้นตามแนวคิดนี้ไม่เพียงแต่พนักงาน หรือลูกจ้างของสถานประกอบการจะได้พัฒนาตนเองเท่านั้น ผลที่จะบังเกิดขึ้นกับสถานประกอบการคือ จะได้พนักงานที่มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการปฏิบัติงาน อันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพของงานในสถานประกอบการนั้นด้วย (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2539 : 1-2) ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติในหลักการให้กรมการศึกษานอกโรงเรียนร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ดำเนินการจัดการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยการศึกษาระบบทวิภาคีในวันอังคารที่ 21 มีนาคม 2538 ซึ่งการจัดการศึกษา โดยการศึกษาระบบทวิภาคีนี้คาดว่าจะเป็นการที่มีความเหมาะสมกับผู้ที่อยู่นอกระบบโรงเรียนผู้ที่กำลังทำงาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระได้ศึกษาควบคู่ไปกับการทำงานและในขณะเดียวกันผู้เรียนยังสามารถนำความรู้ไปใช้กับการปฏิบัติหน้าที่ได้ทันที

2.3.2 หลักการ

1. เป็นหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หลังมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อพัฒนาแรงงานในสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชน ให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะวิชาชีพเฉพาะด้าน เป็นผู้มีความรู้ จริยธรรม และเจตคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพ

2. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนตามความต้องการซึ่งมีความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

3. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเทียบโอนความรู้และประสบการณ์

เอกสารอาชีพ และวิชาสามัญ ด้วยการนำเทียบโอนผลการเรียนได้ นั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีก 4. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษา สถานประกอบการทั้งภาครัฐและ

เอกชนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร และการจัดการศึกษาอย่างกว้างขวาง

2.3.3 จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้มีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์นำไปปฏิบัติงานในอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเลือกวิธีการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับตนเพื่อสร้างสรรค์ความเจริญต่อชุมชนท้องถิ่นและประเทศชาติ
2. เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีทักษะในการจัดการ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนพัฒนาคุณภาพและการประกอบอาชีพสามารถสร้างอาชีพให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ
3. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความเข้าใจ และภาคภูมิใจในวิชาชีพที่เรียน รักงาน รักหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี โดยมีความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น
4. เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงามทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกันมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ท้องถิ่น และประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคมเข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น รู้จักใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี
5. เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม และวินัยในตนเอง มีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์เหมาะสมกับงานอาชีพนั้น
6. เพื่อให้มีความตระหนักและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศ และของโลกปัจจุบัน มีความรักชาติ สำนึกในความเป็นไทย เสียสละ เพื่อระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

2.3.4 โครงสร้างของหลักสูตร

1. สาขาวิชาคอมพิวเตอร์
2. สาขาวิชาการจัดการ
3. สาขาวิชาการโรงแรม และการท่องเที่ยว
4. สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ

รัฐบาลได้เห็นความสำคัญของสถานประกอบการที่จะมีส่วนช่วยในการผลิตกำลังแรงงานระดับกลาง หรืออาชีวศึกษาเป็นอย่างมาก ดังจะเห็นได้จากกรณีที่รัฐบาลได้กำหนดเป็นนโยบายไว้อย่างชัดเจนในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) ที่จะขยายความร่วมมือในการฝึกทักษะวิชาชีพระหว่างสถานศึกษา สถาบันฝึกอบรมฝีมือแรงงาน กับสถานประกอบการให้กว้างขวาง และกำหนดสิ่งจูงใจให้เอกชนสามารถจัดการฝึกอบรม ยกระดับทักษะฝีมือแรงงาน ในสถานประกอบการของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ และได้มีการกำหนดเป็นเป้าหมายไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) เกี่ยวกับการศึกษาเพื่ออาชีพว่าจะวัดให้มิกลไกสำหรับการเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสาร และจัดการศึกษาด้านอาชีพระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ เพื่อผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน จากแนวคิดและ

นโยบายการร่วมมือกันระหว่างสถานศึกษา และสถานประกอบการผลิตกำลังแรงงานระดับกลาง หรืออาชีวศึกษาดังกล่าวสถานศึกษาหลายแห่งได้ให้ความร่วมมือกับสถานประกอบการจัดการศึกษา และอบรมด้านอาชีวศึกษาอย่างกว้าง เช่น สถานศึกษาที่สังกัดกรมอาชีวศึกษา และในการจัดการศึกษาในลักษณะดังกล่าว แต่จะเป็นการจัดการศึกษาสำหรับผู้อยู่ในระบบโรงเรียน ส่วนของกรมการศึกษานอกโรงเรียน มีแนวทางจะดำเนินการจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ กับกลุ่มเป้าหมายที่อยู่นอกระบบโรงเรียนซึ่งเป็นผู้กำลังทำงานอยู่ในสถานประกอบการ หรือผู้ประกอบการอาชีพอิสระ หรือผู้ที่ประกอบอาชีพมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี โดยที่สถานประกอบการจะเป็นสถานที่เรียนทั้งภาคทฤษฎี และฝึกปฏิบัติ ทั้งนี้เพราะผู้เรียนก็คือบุคลากรที่เป็นลูกจ้าง หรือพนักงานของสถานประกอบการนั้น ๆ ซึ่งการดำเนินงานเป็นการดำเนินการร่วมกันระหว่างสถานศึกษาสังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียนกับสถานประกอบการ โดยที่กรมการศึกษานอกโรงเรียนจะให้การสนับสนุนด้านวิชาการ จัดหาสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนตลอดจนค่าตอบแทนแก่ครูผู้สอน ในขณะที่เดียวกันสถานประกอบการจะเป็นผู้ให้การสนับสนุนด้านสถานที่ ที่จะใช้เป็นศูนย์การเรียนหรือสถานที่พบกลุ่ม จัดหาหัวหน้างาน หรือหัวหน้าฝ่าย หรือผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ชำนาญการ ซึ่งเป็นพนักงานของสถานประกอบการมาเป็นครูผู้สอน การดำเนินการจัดการเรียนการสอนนั้นตามแนวคิดนี้ไม่เพียงแต่พนักงาน หรือลูกจ้างของสถานประกอบการจะได้พัฒนาตนเองเท่านั้นผลที่จะบังเกิดขึ้นกับสถานประกอบการคือ จะได้พนักงานที่มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการปฏิบัติงาน อันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพของงานในสถานประกอบการนั้นด้วย (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2539 : 1-2) ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติในหลักการให้กรมการศึกษานอกโรงเรียนร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ดำเนินการจัดการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยการศึกษาแบบทางไกลขึ้นในวันอังคารที่ 21 มีนาคม 2538 ซึ่งการจัดการศึกษา โดยการศึกษาทางไกลนี้คาดว่าจะเป็นการที่มีความเหมาะสมกับผู้ที่อยู่นอกระบบโรงเรียนผู้ที่กำลังทำงานผู้ประกอบการอาชีพอิสระ ได้ศึกษาควบคู่ไปกับการทำงาน และในขณะเดียวกันผู้เรียนยังสามารถนำความรู้ไปใช้กับการปฏิบัติ หน้าที่ได้ทันที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 โครงสร้างแต่ละสาขาวิชา

ที่	สาขา/จำนวนหน่วยกิต				
	หมวดวิชา/หมวด	คอมพิวเตอร์ ธุรกิจ	การจัดการ	การโรงแรมและ การท่องเที่ยว	ภาษาอังกฤษ ธุรกิจ
1.	หมวดวิชาสามัญ	30	30	30	30
2.	หมวดวิชาชีพ				
	2.1 วิชาชีพเฉพาะ	42	42	42	42
	2.2 วิชาสัมพันธ์	18	18	18	18
	2.3 การฝึกงาน	4	4	4	4
3.	หมวดวิชาเลือกเสรี	12	12	12	12
4.	กิจกรรม				
	รวม	106	106	106	106

1. หมวดวิชาสามัญ บังคับให้เรียนเหมือนกันทุกสาขาวิชา จำนวน 30 หน่วย
2. หมวดวิชาชีพ จำนวน 64 หน่วยกิต แบ่งออกเป็น
 - 2.1 วิชาชีพเฉพาะบังคับแต่ละสาขาวิชาให้เรียน จำนวน 42 หน่วยกิต
 - 2.2 วิชาสัมพันธ์ให้แต่ละสาขาวิชาเลือกเรียน จำนวน 18 หน่วยกิต
 - 2.3 การฝึกงาน แต่ละสาขาวิชาให้ฝึกงาน ไม่นต่ำกว่า 360 ชั่วโมง จำนวน 4 หน่วยกิต
3. หมวดวิชาเสรีบังคับรายวิชาศาสนาตามที่ผู้เรียนนับถือ จำนวน 6 หน่วยกิต และเลือกเสรีรายวิชาอื่นอีก 6 หน่วยกิต
4. กิจกรรม ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดกิจกรรม

2.4 การดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร การศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539

ในการดำเนินงานจัดการศึกษาตามหลักสูตร กศน. ปวช. พุทธศักราช 2539 ต้องมีการดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2541 : 9-27)

1. การประชาสัมพันธ์ให้สถานศึกษาดำเนินการดังนี้

1.1 จัดตั้งคณะกรรมการดำเนินงานประกอบด้วย ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของสถานศึกษา รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1.2 เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตร กศน. ปวช. พุทธศักราช 2539 ไปยังกลุ่มเป้าหมาย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2. การคัดเลือกและรับสมัครครูประจำกลุ่ม

ครูประจำกลุ่มเป็นบุคคลที่ได้รับการคัดเลือกจากสถานศึกษา หรือสถานประกอบการซึ่งการแต่งตั้งและถอดถอนกระทำได้อันนี้

1. กรณีที่จัดการศึกษาร่วมกับสถานประกอบการให้สถานศึกษาร่วมกับสถานประกอบการพิจารณาคัดเลือกแล้วเสนอให้สถานศึกษาแต่งตั้ง หากมีความจำเป็นต้องถอดถอนให้สถานศึกษาร่วมกับสถานประกอบการพิจารณาแล้วเสนอให้สถานศึกษามีคำสั่งถอดถอน

2. กรณีที่สถานศึกษาเป็นผู้จัด ให้สถานศึกษาเป็นผู้พิจารณาคัดเลือก แต่งตั้งและถอดถอน โดยกำหนดคุณสมบัติและบทบาทหน้าที่ของครูประจำกลุ่ม ไว้ดังนี้ คือ

ก. คุณสมบัติครูประจำกลุ่ม จะต้องเป็นบุคคลที่

- มีความรู้ความสามารถตรงตามสาขาวิชาที่เปิด
- มีความประพฤติที่เหมาะสมและมีความรับผิดชอบสูง

ข. บทบาทหน้าที่ของครูประจำกลุ่ม

1. ประชาสัมพันธ์การเรียนตามหลักสูตรให้แก่กลุ่มเป้าหมาย
2. จัดกิจกรรมการพบกลุ่มนักศึกษาให้แก่นักศึกษาทุกคนครบทุกรายวิชาตลอดหลักสูตร โดยทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงให้แก่นักศึกษา
3. ให้คำปรึกษา ช่วยเหลือด้านการเรียนการสอน และแนะแนวแก่นักศึกษาทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน
4. วางแผนการเรียนร่วมกับนักศึกษาในแต่ละภาคเรียน พร้อมติดตามและทบทวนช่วยแก้ไขปัญหาวางแผนการสอน
5. มอบหมายให้นักศึกษาจัดทำแบบฝึกหัด แบบทดสอบ เพิ่มสะสมงาน และ/หรือโครงการ แล้วใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินผลการเรียนระหว่างภาค
6. ติดต่อประสานงานสถานประกอบการและสถานศึกษา เพื่อดำเนินการจัดการเรียนการสอน
7. ประสานงานกับสถานประกอบการอื่น ๆ ในกรณีที่มีนักศึกษามาเรียนสมทบจากหลายหน่วยงาน เพื่อร่วมกันวางแผนการจัดการเรียนการสอน
8. ประสานงานและจัดหาวิทยากร หรือภูมิปัญญาท้องถิ่น สอนเสริมเพิ่มพูนความรู้
9. อำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ จัดหาสนับสนุน และเสนอซื้อวัสดุการศึกษา
10. ดำเนินการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ตามระเบียบที่กำหนด
11. ติดตาม กำกับ ดูแล นักศึกษา จนกว่าจะจบตามหลักสูตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่น การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

12. รวบรวมข้อมูล สรุปรายงานพร้อมส่งหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สถานศึกษา

13. ทำหน้าที่อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน และการดำเนินงาน การศึกษานอกโรงเรียน ตามที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดหรือศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานครมอบหมาย

14. ควบคุมดูแลการจัดกิจกรรมของนักศึกษาให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

3. การจัดตั้งกลุ่ม

ให้สถานศึกษาดำเนินการดังนี้ คือ

1. จัดตั้งกลุ่มนักศึกษาในแต่ละสาขาวิชาจำนวนกลุ่มละไม่เกิน 20 คน ชาติหรือเกินให้อยู่ในดุลพินิจของหัวหน้าสถานศึกษา
2. ให้หัวหน้าสถานศึกษาที่ กสน. มอบหมายให้จัดการศึกษาเป็นผู้มีอำนาจในการอนุมัติจัดตั้งกลุ่ม เปลี่ยนแปลง ยุบ เลิกการจัดตั้งกลุ่ม
3. จัดให้บุคลากรในสถานศึกษารับผิดชอบ ดังนี้คือ
 - 3.1 ให้ผู้อำนวยการสถานศึกษาเป็นเจ้าพนักงานทะเบียน
 - 3.2 ให้เจ้าหน้าที่สถานศึกษาเป็นนายทะเบียน
 - 3.3 มอบให้ครูประจำกลุ่มรับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้โดยความร่วมมือดูแลและสนับสนุนของเจ้าหน้าที่สถานศึกษาอย่างใกล้ชิด

4. รูปแบบในการจัดตั้งกลุ่มนักศึกษา

การจัดกลุ่มสามารถทำได้หลายรูปแบบ เช่น

รูปแบบที่ 1 กลุ่มสถานประกอบการเดียวกัน

พนักงานในสถานประกอบการ (โรงงาน โรงแรม ห้างสรรพสินค้า) 1 แห่ง มีพนักงานลงทะเบียนเรียนในสาขาเดียวกัน มีจำนวนถึง 20 คน และสถานประกอบการนั้น ๆ จัดสถานที่ที่เป็นศูนย์การเรียนตามหลักสูตรนี้ได้

สถานประกอบการเดียว

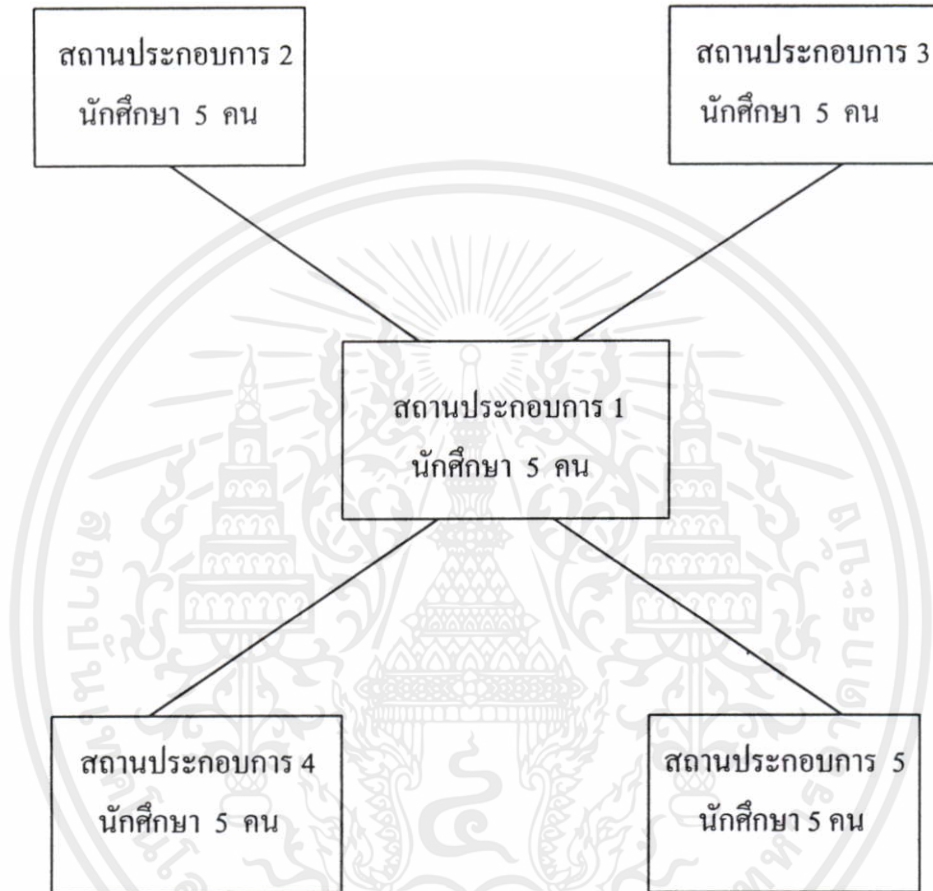
นักศึกษา 20 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.3 แสดงจำนวนนักศึกษาที่อยู่ในสถานประกอบการแห่งเดียว

รูปแบบที่ 2 กลุ่มสถานประกอบการหลายแห่ง

ในสถานประกอบการแห่งหนึ่ง ๆ มีพนักงานสมัครเรียนสาขาเดียวกันไม่ครบ 20 คน และสถานประกอบการอื่น ๆ มีผู้ต้องการเรียนสาขาเดียวกันแต่มีจำนวนน้อย ดังนั้น การจัดกลุ่มนักศึกษาให้ครบ 20 คนทำได้โดยขอความร่วมมือสถานประกอบการใดสถานประกอบการหนึ่งเป็นแกนกลางในการจัดสถานที่เรียน

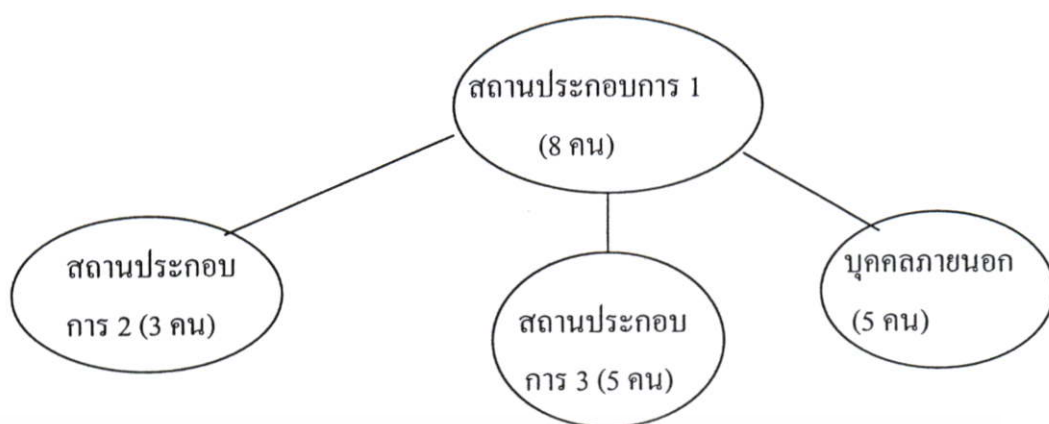
รูปที่ 2.4 แสดงกลุ่มสถานประกอบการ

รูปแบบที่ 3 สถานประกอบการรับบุคคลภายนอก

เป็นรูปแบบที่มี 2 ลักษณะคือ

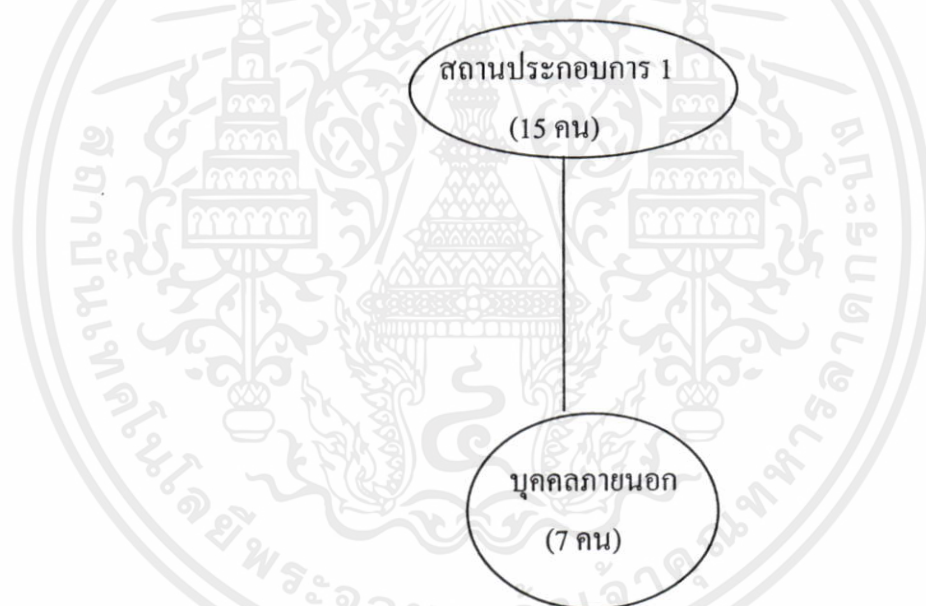
3.1 เป็นรูปแบบที่มีนักศึกษาจากสถานประกอบการต่าง ๆ หลายสถานประกอบการ รวมทั้งบุคคลภายนอกเข้ามาเรียนสมทบด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.5 แสดงสถานประกอบการรับบุคคลภายนอก

3.2 เป็นรูปแบบที่สถานประกอบการเพียงแห่งเดียว รับนักเรียนนอกสถานประกอบการเข้ามาเรียนสมทบในกลุ่มด้วย

รูปที่ 2.6 แสดงรูปแบบสถานประกอบการแห่งเดียว

รูปแบบที่ 4 กลุ่มบุคคลภายนอก

กลุ่มนี้เป็นกลุ่มบุคคลภายนอกทั้งหมด โดยรวบรวมผู้เรียนที่มีความประสงค์จะเรียนในสาขาวิชาเดียวกันให้ได้ตามจำนวนนักศึกษาที่กำหนด สถานศึกษาจะต้องจัดหาครูประจำกลุ่มดูแลจัดสถานที่พบกลุ่มให้นักศึกษา การจัดการเรียนการสอนในลักษณะนี้ควรเป็นสาขาวิชาที่ไม่ต้องใช้เครื่องมือ เครื่องจักร วัสดุ อุปกรณ์ ในการฝึก สาขาวิชาที่น่าจะดำเนินการได้ เช่น สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ ถ้านักศึกษาหรือสถานศึกษามีเครื่องคอมพิวเตอร์ หากเป็นสาขาวิชาอื่น ๆ ก็อาจจะจัดได้ถ้าสถานศึกษาสามารถประสานงานกับสถานประกอบการที่สอดคล้องกับสาขาวิชาที่ลงทะเบียนเรียนได้

5. บทบาทภารกิจหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

5.1 กรมการศึกษานอกโรงเรียน

- 1) กำหนดนโยบาย
- 2) สนับสนุนงบประมาณวิชาการและสื่อ
- 3) ประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่ร่วมจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539

- 4) นิเทศติดตาม

5.2 ศูนย์พัฒนาและส่งเสริมการศึกษาอาชีพ

- 1) กำหนดแนวทางการดำเนินงานตามนโยบาย
- 2) ประชาสัมพันธ์
- 3) ศึกษา ค้นคว้า ทดลอง วิจัย การดำเนินงานตามหลักสูตร กศน.ปวช.
- 4) พิจารณาสับสนุนและจัดสรรงบประมาณให้สถานศึกษาที่ได้รับมอบหมายดำเนินการตามหลักสูตร กศน. ปวช.

- 5) ประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่ร่วมจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร กศน. ปวช.

- 6) พัฒนาหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน
- 7) พัฒนาบุคลากรที่รับผิดชอบและเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา
- 8) พัฒนารูปแบบและกิจกรรมการเรียนการสอน
- 9) พัฒนาระเบียบ กฎเกณฑ์ มาตรฐานการจัดการเรียนการสอน
- 10) นิเทศ ติดตาม และปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงาน

5.3 ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาค

- 1) กำหนดแนวทางการดำเนินงานตามนโยบาย
- 2) ศึกษา ค้นคว้า ทดลอง วิจัย การดำเนินงาน
- 3) ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 4) พัฒนาหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน
- 5) พัฒนารูปแบบและกิจกรรมการเรียนการสอน
- 6) พัฒนาบุคลากรที่รับผิดชอบและเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา
- 7) จัดทำคลังข้อสอบ
- 8) จัดทำเครื่องมือวัดผลประเมินผลปลายภาคเรียน
- 9) นิเทศ ติดตาม และปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ใช้ภายในสำนักงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้เผยแพร่ลงสื่อใดๆ และต้องขอยังคงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.4 ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัด

1) ประชาสัมพันธ์การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาออกโรงเรียน ระเบียบประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539

2) ติดต่อ สำรวจ ประสานงาน และร่วมมือกับสถานประกอบการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3) ติดต่อ ประสานงาน และร่วมมือกับศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนภาค

4) จัดตั้งกลุ่มเปลี่ยนแปลง ยุบ ยกเลิกการจัดตั้งกลุ่ม

5) บริหารค่าใช้จ่ายจากเงินบำรุงการศึกษาที่เรียกเก็บได้ และเงินนอกงบประมาณ

ในส่วนที่ขาด

6) พัฒนาบุคลากรที่รับผิดชอบและเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา

7) อนุมัติการเบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายต่าง ๆ

8) จัดทำและจัดหาแบบพิมพ์ที่ใช้ในการดำเนินงาน และที่ใช้เป็นหลักฐานการศึกษา

9) ร่วมกับสถานประกอบการในการคัดเลือกครูประจำกลุ่ม

10) แต่งตั้งและถอดถอนครูประจำกลุ่ม

11) คัดเลือกและรับสมัครนักศึกษา

12) จัดเตรียมสถานที่พบกลุ่ม

13) ในกรณีจัดการศึกษาร่วมกับหน่วยงานอื่นให้สถานศึกษาวางแผนการดำเนินงานและเสนอให้กรมพิจารณาก่อนการจัด

14) จัดหาวัสดุ อุปกรณ์หรือครุภัณฑ์ที่จำเป็นสำหรับการเรียนการสอนไว้ประจำ

ตามที่พบกลุ่ม

15) จัดหาสื่อการเรียนการสอนให้นักศึกษาตามสาขาวิชาที่นักศึกษาสมัครเรียน

16) จัดทำเครื่องมือวัดผล ประเมินผล ระหว่างภาคเรียน

17) นิเทศ ติดตามผล ควบคุมดูแล การจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างมี

ประสิทธิภาพ

18) พิจารณาออกและกำหนดหลักฐานต่าง ๆ ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

5.5 สถานประกอบการ (ในกรณีจัดร่วมกับสถานประกอบการ)

1) ส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรในหน่วยงานได้รับการศึกษาตามหลักสูตร

2) ร่วมกับสถานศึกษาในการจัดหาสถานที่พบกลุ่ม

3) ร่วมกับสถานศึกษาในการจัดหาวัสดุและครุภัณฑ์ เช่น สื่อเอกสาร วิทยุทัศน์

เครื่องรับโทรทัศน์ เครื่องเล่นวิทยุทัศน์ โต๊ะ เก้าอี้ กระดานดำ

4) ร่วมกับสถานศึกษาในการวัดผลประเมินผลนักศึกษา

6. แนวทางพิจารณาหน่วยงานอื่นที่จะนำหลักสูตร กศน. ปวช. ไปจัดการศึกษา

- 1) หน่วยงานที่ต้องการใช้หลักสูตรแจ้งความประสงค์ในการนำหลักสูตรไปใช้ต่อ กศน. เพื่อขออนุญาต
- 2) กศน. แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบความพร้อม และมาตรฐานในการจัดการศึกษาของหน่วยงานนั้น
- 3) พิจารณาอนุญาตตามเงื่อนไขการดำเนินงานตามหลักสูตรกับหน่วยงานที่เสนอขอใช้หลักสูตรเป็นกรณี ๆ ไป
- 4) ให้ กศน. ติดตามตรวจตราการจัดการเรียนการสอน

7. เกณฑ์การพิจารณาความพร้อมและมาตรฐานในการจัดการศึกษาของหน่วยงาน

- 1) เครื่องมือและอุปกรณ์
- 2) บุคลากร
- 3) ระบบการวัดผลประเมินผล
- 4) สื่อการเรียนการสอน

8. การคัดเลือกและรับสมัครนักศึกษา

8.1 การคัดเลือก คัดเลือกนักศึกษาที่มีคุณสมบัติ ดังนี้คือ

- 1) ผู้สมัครเรียนต้องมีพื้นฐานความรู้สอบได้ไม่ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนต้นตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการหรือเทียบเท่า
- 2) เป็นผู้ที่กำลังทำงานประจำในสถานประกอบการและงานที่ทำนั้นจะต้องเกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่สมัครเรียน โดยได้รับการสนับสนุนและรับรองจากสถานประกอบการให้สมัครเรียนหรือ
- 3) ผู้ที่สมัครเรียนไม่ได้ทำงานในสถานประกอบการ จะต้องเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่สมัครเรียนมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี และจะต้องมีบุคคลที่น่าเชื่อถือรับรอง หรือ
- 4) ผู้ที่สมัครเรียนประกอบอาชีพอิสระ จะต้องประกอบอาชีพอิสระนั้น ติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี และอาชีพอิสระนั้นจะต้องเกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่สมัครเรียน และจะต้องมีบุคคลที่น่าเชื่อถือรับรอง
- 5) มีความประพฤติเรียบร้อย
- 6) ร่างกายแข็งแรงและเหมาะสมในการเรียนวิชานั้น ๆ
- 7) ไม่เป็นโรคติดต่อร้ายแรง
- 8) มีภูมิลำเนาเป็นหลักแหล่ง โดยมีสำเนาทะเบียนฉบับเจ้าบ้านหรือหลักฐานที่ทางราชการทำขึ้นในลักษณะเดียวกันมาแสดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของสำนักงาน กศน. มีอยู่ ๒๕ หน้าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกส่งต่อผู้อื่น และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

79) กรณีที่ผู้สมัครเรียนมีอายุยังไม่ครบ 18 ปีบริบูรณ์ นับถึงวันสมัครเข้าเรียนจะต้องมีผู้ปกครองหรือบุคคลที่น่าเชื่อถือรับรอง

10) มีความเคารพ เลื่อมใส ศรัทธาต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

8.2 การรับสมัครนักศึกษา

ให้สถานศึกษาและหรือสถานประกอบการกำหนดวัน เวลา และสถานที่รับสมัคร โดยประชาสัมพันธ์ให้กว้างขวางพร้อมกับให้นักศึกษาจัดเตรียมค่าใช้จ่ายและหลักฐานต่างๆมาให้พร้อม

9. ค่าใช้จ่าย

ในการดำเนินงาน มีค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ดังนี้

รายจ่าย รายจ่ายที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานจัดการศึกษาให้แก่นักศึกษา 1 กลุ่ม จำนวน 20 คน ประกอบด้วย

1. ค่าตอบแทนครูประจำกลุ่มในแต่ละเดือนที่ปฏิบัติงาน โดยคิดจากจำนวนนักศึกษาคูณจำนวนหน่วยกิตที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนในภาคนั้น คูณ 18 บาท ดังตัวอย่างกลุ่มนักศึกษา จำนวน 20 คน ลงทะเบียนเรียนคนละ 18 หน่วยกิต ค่าตอบแทนครูประจำกลุ่มต่อเดือนมาจาก $= 20 \times 18 \times 18 = 6480$ บาท

2. ค่าตอบแทนวิทยากรเสริม กำหนดให้ภาคเรียนละ 5 ครั้ง ๆ ละ 3 ชั่วโมง โดยจ่ายค่าตอบแทนในอัตราชั่วโมงละ 150 บาท เป็นจำนวนเงิน $= 2,250$ บาท

3. ค่าตอบแทนกรรมการเทียบโอนสำหรับบุคคลภายนอกไม่เกิน 5,000 บาท ต่อภาคเรียน

4. เงินอุดหนุนให้แก่สถานประกอบการในหน่วยกิตที่เป็นวิชาชีพในอัตราหน่วยกิตละ 25 บาท ต่อคนต่อภาคเรียน โดยกำหนดให้ภาคเรียนละไม่เกิน 10 หน่วยกิต ในกรณีมีนักศึกษากลุ่มละ 20 คนใน 1 ภาคเรียนจะจ่ายเงินอุดหนุนได้ไม่เกิน 5,000 บาท

5. ค่าเอกสารในการดำเนินงานและการจัดซื้อสิ่งต่าง ๆ ภาคเรียนละไม่เกิน 7,500 บาท

6. ค่าข้อสอบปลายภาคชุดละไม่เกิน 15 บาท

รายรับ รายรับที่จะได้ในการจัดการศึกษาแก่นักศึกษา 1 กลุ่ม จำนวน 20 คน ประกอบด้วย

1. ค่าลงทะเบียนเรียนนักศึกษา 1 กลุ่ม 20 คน ๆ ละไม่เกิน 18 หน่วยกิต ๆ ละ 100 บาท เป็นเงิน $= 20 \times 18 \times 100 = 36,000$ บาท

2. รัฐจัดสรรงบประมาณสนับสนุนให้คนละประมาณ 800 บาท ต่อภาคเรียน

10. การเทียบโอน

หลักสูตร กศน. ปวช. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้และประสบการณ์มาเทียบโอนเป็นผลการเรียนได้ การเทียบโอนตามหลักสูตรดังกล่าวสามารถดำเนินการได้ดังนี้

1. การเทียบโอนผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตร

วิชาชีพ พุทธศักราช 2539 จากสถานศึกษาหนึ่งไปยังสถานศึกษาอีกแห่งหนึ่งได้ เมื่อตัดสินผลการเรียนแล้วให้ออนผลการเรียนกลับมาได้

2. สถานศึกษาจะรับโอนผลการเรียนรายวิชาจากหลักสูตรอื่น ซึ่ง ก.พ.รับรอง คุณวุฒิไม่ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า หรือจากหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น หรือหลักสูตรอื่นใด ที่ลักษณะเดียวกันแต่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่นของกรมต่าง ๆ ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการหรือหน่วยงานของราชการ ซึ่งเป็นรายวิชาหรือกลุ่มวิชาที่มีจุดประสงค์และเนื้อหาที่ใกล้เคียงกันไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 โดยประมาณ และมีจำนวนหน่วยกิตหรือเวลาเรียนไม่น้อยกว่าหน่วยกิตหรือเวลาเรียนของรายวิชาที่ระบุไว้ในหลักสูตรที่ใช้ระเบียบนี้

3. เป็นการขอเทียบความรู้หรือประสบการณ์ สำหรับนักศึกษาที่มีความรู้หรือประสบการณ์ในงานอาชีพนั้น หรือฝึกทักษะในสถานฝึกงานอาชีพ แหล่งวิทยากร หรือดำเนินงานในอาชีพนั้นอยู่แล้ว หรือมีความรู้ในรายวิชาตามหลักสูตรนี้มาก่อนเข้าเรียนหรือเข้าเรียนแล้วแต่ขอไปเรียนหรือฝึกปฏิบัติในสถานฝึกงานอาชีพ สามารถนำความรู้ประสบการณ์นั้น ๆ มาขอเทียบหรือเทียบความรู้หรือขอเทียบประสบการณ์งานอาชีพ เพื่อนับจำนวนหน่วยกิตสะสมสำหรับรายวิชานั้นก็ได้

การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์สถานศึกษาต้องเตรียมการดังนี้

1. ศึกษารายละเอียดในแต่ละเกณฑ์ แต่ละระเบียบให้เข้าใจ
2. ชี้แจงให้นักศึกษาเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการลงทะเบียน การเตรียมเอกสารหลักฐานค่าใช้จ่าย

จ่ายการประเมิน

3. ประกาศ วัน เวลา รับลงทะเบียนเพื่อการเทียบโอน
4. รับลงทะเบียนขอเทียบโอน พร้อมหลักฐานการเทียบโอนและรับชำระค่าลงทะเบียน
5. สรรหาและแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลการเทียบโอน
6. นัดหมายคณะกรรมการประเมินผลการเทียบโอน
7. จัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์ สถานที่สำหรับการประเมินผลการเทียบโอน
8. ดำเนินการประเมินผลการเทียบโอน ให้แล้วเสร็จก่อนวันสอบปลายภาคเรียน
9. นำผลการประเมินเสนอหัวหน้าสถานศึกษาพิจารณาอนุมัติแล้วไปกรอกในระเบียบแสดงผลการเรียน

ผลการเรียน

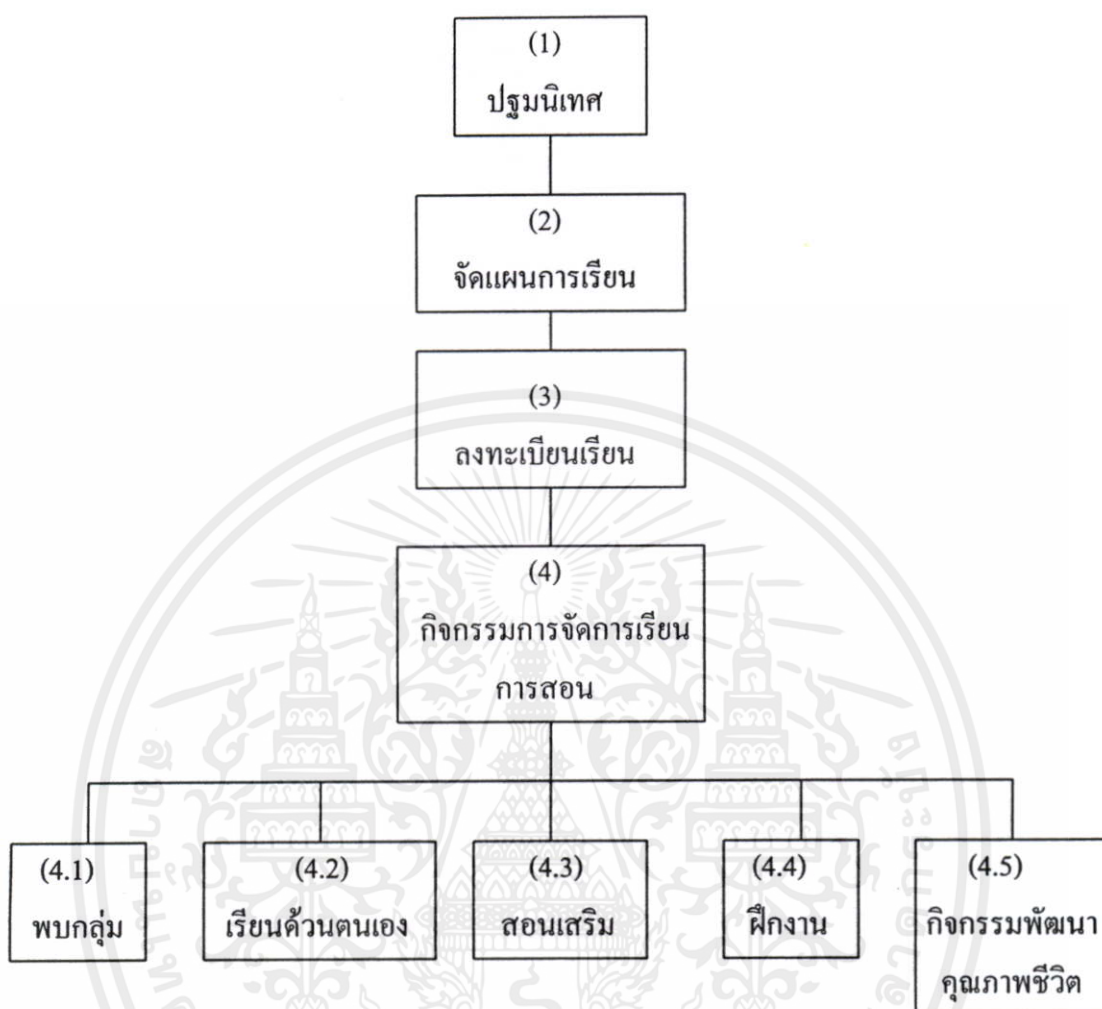
10. ประกาศผลการเทียบโอนให้นักศึกษาทราบ

11. การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน

การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) มี

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ของสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบฯ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ในการค้า
ขั้นตอนดังนี้
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดการเรียนการสอน

รูปที่ 2.7 แสดงการจัดการเรียนการสอน

11.1 การปฐมนิเทศ

เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นหลังจากที่รับสมัครนักศึกษาเรียบร้อยแล้ว จึงจัดกิจกรรมแนะนำชี้แจงให้นักศึกษาทราบ ดังนี้คือ

1. ชี้แจงเกี่ยวกับหลักสูตร คือ รายวิชาต่าง ๆ และเงื่อนไขต่าง ๆ ของการใช้หลักสูตรต่าง ๆ ตลอดจนการจบหลักสูตร
2. ชี้แจงวิธีการเรียน การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งระเบียบต่าง ๆ
3. แนะนำครูประจำกลุ่ม และบทบาทหน้าที่ของครูประจำกลุ่มที่จะต้องดูแลรับผิดชอบต่อนักศึกษากลุ่มนี้
4. แนะนำผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร
5. แนะนำสถานที่ในการพบกลุ่มและการจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ ใช้งานด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานศึกษาควรจัดทำเป็นตารางการประชุม โดยกำหนดวัน เวลา และสถานที่ตลอดจน กำหนดเนื้อหา และวิทยากรหรือเจ้าหน้าที่ที่จะชี้แจงในเรื่องนั้น ๆ

11.2 การจัดการเรียน

การจัดการเรียนแต่ละภาคเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 นั้น สถานศึกษา สถานประกอบการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และนักศึกษาควรร่วมกันจัดซึ่งแต่ละสาขาวิชาประกอบด้วย 3 หมวดวิชา คือ หมวดวิชาสามัญ หมวดวิชาชีพ และหมวดวิชาเลือกเสรี ซึ่งรายละเอียดการจัดการเรียน ดังนี้คือ

1. หมวดวิชาสามัญ ประกอบด้วย 7 กลุ่มวิชาคือ ภาษาไทย สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ สุขศึกษา และพลศึกษา ซึ่งนักศึกษาหลักสูตร กศน. ปวช. ทุกสาขาวิชาจะต้องเรียนทุกกลุ่มวิชาซึ่งกลุ่มวิชาภาษาไทย สังคมศึกษา จะมีเนื้อหา จุดประสงค์และจำนวนหน่วยกิตเหมือนกับหมวดวิชาภาษาไทย และสังคมศึกษาในหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2530 ส่วนกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์จะคล้ายกับหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ในหลักสูตร กศน.ม.ปลาย พุทธศักราช 2530 โดยนักศึกษาจะต้องเลือกเรียนวิชาในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ในเรื่องดังต่อไปนี้

ว.1 พลังงานและแสงอาทิตย์

ว.2 แหล่งกำเนิดไฟฟ้า

ว.3 การใช้ยา

ว.4 เส้นใยสังเคราะห์

ว.5 ร่างกายของมนุษย์

ว.6 พันธุกรรม

ซึ่งนักศึกษาสามารถจัดการเรียนกลุ่มวิชาทั้ง 3 ดังกล่าวได้โดยให้สถานศึกษาจัดส่ง ไปลงทะเบียนเรียนที่ ศบอ. และเรียนร่วมกับนักศึกษาที่เรียนตามหลักสูตร กศน.ม.ปลาย พุทธศักราช 2530 หรือสถานศึกษาที่จัดหลักสูตร กศน. ปวช. จะดำเนินการเองก็ได้ สำหรับกลุ่มวิชาอื่น ๆ ที่เหลือสถานศึกษาจะต้องจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาเอง

2. หมวดวิชาชีพ หมวดวิชาชีพประกอบด้วย 3 วิชา คือ วิชาเฉพาะ วิชาชีพสัมพันธ์ และการฝึกงาน บางสาขาวิชาจะกำหนดไว้ในโครงสร้างหลักสูตรว่ากลุ่มวิชาหรือรายวิชาใดต้องลงทะเบียนเรียนก่อนซึ่งกลุ่มวิชาหรือรายวิชาที่กำหนดให้เรียนก่อน นักศึกษาจะต้องเรียนและสอบผ่านก่อน จึงจะมีสิทธิลงทะเบียนกลุ่มวิชา/รายวิชาถัดไป การจัดการเรียน หมวดวิชาชีพให้พิจารณา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิชาชีพเฉพาะ

1. สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีกลุ่มวิชา 10 กลุ่มวิชา นักศึกษาเลือกเรียนเพียง 7 กลุ่มวิชา โดยมีเงื่อนไขว่าต้องจัดการเรียนกลุ่มวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ก่อน และ

สอบผ่านกลุ่มวิชาดังกล่าวก่อน จึงจะจัดแผนการเรียนเลือกกลุ่มวิชาอื่น ๆ ที่เหลืออีก 6 กลุ่มวิชา จะเลือกเรียนกลุ่มวิชาใดก่อนหลังก็ได้

2. สาขาวิชาการจัดการ มีกลุ่มวิชา 7 กลุ่มวิชา นักศึกษาจะต้องนำมาจัดแผนการเรียนทุกกลุ่ม โดยมีเงื่อนไขว่านักศึกษาต้องเรียนและผ่านกลุ่มวิชาหลักการจัดการเบื้องต้นก่อนจึงจะเลือกเรียนกลุ่มวิชาอื่น ๆ ได้

3. สาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว และสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งทั้ง 2 สาขาวิชานั้นไม่มีกลุ่มวิชาใดเป็นพื้นฐาน แต่ละกลุ่มวิชาจะเป็นเรื่องที่จบในตัวเอง ดังนั้นนักศึกษาสามารถเลือกเรียนกลุ่มใดก่อน-หลังได้ตามต้องการ และบางภาคเรียนก็สามารถจัดแผนการเรียนได้มากกว่า 1 กลุ่มวิชา

4. ภาษาอังกฤษธุรกิจ

วิชาชีพสัมพันธ์

สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการ สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ สาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว วิชาชีพสัมพันธ์ของทั้ง 4 สาขาวิชาดังกล่าว จะมีรายวิชาต่าง ๆ ให้เลือกเหมือนกัน คือ มีรายวิชาทั้งหมด 16 รายวิชา 48 หน่วยกิต ให้นักศึกษาวางแผนการเรียนเพียง 6 รายวิชา 18 หน่วยกิต โดยนักศึกษาพิจารณาเลือกรายวิชาที่กำหนดในโครงสร้างหลักสูตรให้สอดคล้องกับสาขาวิชาที่เลือกเรียน เพื่อให้การเรียนวิชาชีพเฉพาะมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจอาจเลือกรายวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษ เพื่อให้การใช้เครื่องคอมพิวเตอร์มีความคล่องแคล่วมากยิ่งขึ้น

3. หมวดวิชาเลือกเสรี ตามโครงสร้างหลักสูตรประกอบด้วย 12 หน่วยกิต โดยบังคับเลือกวิชาศาสนาตามที่นักศึกษานับถือ คือ ศาสนาพุทธ ศาสนาอิสลาม และศาสนาคริสต์ เช่น นักศึกษานับถือศาสนาพุทธ ก็ให้ลงทะเบียนเรียนวิชาศาสนาพุทธ จำนวน 6 หน่วยกิต ที่เหลืออีก 6 หน่วยกิต ในหมวดนี้นักศึกษาสามารถเลือกเรียนจากรายวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรอื่น ๆ ได้อีก คือ

- หลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
- หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
- หลักสูตรอื่นที่อยู่ในระดับเดียวกันที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้ได้

ในกรณีที่สถานศึกษาประสงค์จะพัฒนาหลักสูตรวิชาเลือกเสรีเพิ่มเติมก็สามารถทำได้โดยเสนอให้กรมพิจารณาอนุมัติ

11.3 การลงทะเบียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังเป็นลิขสิทธิ์ของโรงเรียน และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ การลงทะเบียนมี 4 ลักษณะดังนี้

1. การลงทะเบียนเรียน ต้องคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ ดังนี้คือ

- 1.1 สถานศึกษากำหนดวันลงทะเบียนเรียน
- 1.2 นักศึกษาต้องชำระค่าหน่วยกิต ๆ ละ 100 บาท ในวันลงทะเบียนตามจำนวน

หน่วยกิตที่ลงทะเบียน หรืออาจจะผ่อนชำระต่อสถานศึกษาเป็น 2 งวดก็ได้ แต่ต้องชำระให้เสร็จสิ้นก่อนวันสอบปลายภาคเรียน

1.3 การลงทะเบียนเรียนกลุ่มวิชาต่าง ๆ ให้เป็นไปตามที่โครงสร้างกำหนด

1.4 จัดให้นักศึกษาลงทะเบียนเรียนในแต่ละภาคเรียนได้ไม่เกินภาคเรียนละ 18

หน่วยกิต โดยไม่นับรวมรายวิชาที่เทียบโอนผลการเรียน

1.5 สำหรับกลุ่มวิชาภาษาไทย สังคมศึกษา และวิทยาศาสตร์ ซึ่งมีเนื้อหาและจุดประสงค์ใกล้เคียงกับหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สถานศึกษาอาจจัดสอนเองก็ได้ หรือจัดส่งนักศึกษาไปลงทะเบียนเรียนกับศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอได้ โดยสถานศึกษาพิจารณาจัดส่ง และให้ไปเสียค่าลงทะเบียนกับศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอนั้น ๆ เอง เมื่อได้ผลการเรียนแล้ว จึงโอนผลการเรียนกลับมาสู่หลักสูตร กศน. ปวช. โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายอีก

1.6 สำหรับกลุ่มวิชาสามัญที่เหลืออีก 4 กลุ่มวิชา คือ ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ สุขศึกษา และพลศึกษา สถานศึกษาต้องจัดการเรียนการสอนเอง ตามหลักการและระเบียบ/เกณฑ์ของหลักสูตร กศน. ปวช.

1.7 วิชาชีพบางรายวิชานั้น นักศึกษาสามารถเลือกเรียนรายวิชาชีพต่าง ๆ จากสถานศึกษาอื่น ๆ ได้โดยได้รับความเห็นชอบจากสถานศึกษาที่ตนศึกษาอยู่ และสถานศึกษาที่จะรับลงทะเบียนเรียน

1.8 นักศึกษาจะลงทะเบียนฝึกงานได้ต้องเรียน และสอบผ่านรายวิชามาแล้วไม่น้อยกว่า 42 หน่วยกิต

1.9 เมื่อนักศึกษาลงทะเบียนไปแล้ว มีความประสงค์จะขอเปลี่ยนแปลงหรือขอถอนรายวิชาต่าง ๆ ต้องกระทำให้เสร็จภายใน 15 วันนับตั้งแต่วันเปิดภาคเรียน โดยปรึกษากับครูประจำกลุ่มและสถานศึกษา

2. การลงทะเบียนเทียบโอนความรู้และประสบการณ์

ตามหลักการแล้วกำหนดให้ผู้ที่เข้าศึกษาตามหลักสูตร กศน. ปวช. สามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่มาใช้เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนตามหลักสูตรได้ การเทียบโอนมีเกณฑ์ดังนี้คือ

1. ให้เทียบโอนเป็นรายวิชา โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ของรายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตร

2. สามารถนำความรู้ และประสบการณ์ทั้งวิชาชีพและวิชาสามัญมาเทียบโอนเป็นผลการเรียนได้

3. การเทียบโอนความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพให้คิดเวลาเรียน/อบรม จำนวน 30 ชั่วโมงเป็น 1 หน่วยกิต

4. การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์กระทำได้เพียง 1 ครั้งต่อภาคเรียน

5. ดำเนินการเบิกค่าตอบแทนให้คณะกรรมการที่เป็นบุคคลภายนอกดังนี้คือ
- ประธานกรรมการ คนละ 300 บาท/ครั้ง/รายวิชา
 - กรรมการคนละ 200 บาท/ครั้ง/รายวิชา

3. การลงทะเบียนรักษาสุขภาพการเป็นนักศึกษา

ในกรณีที่นักศึกษามีเหตุจำเป็นไม่สามารถลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนนั้นได้ให้นักศึกษาลงทะเบียนรักษาสุขภาพ โดยเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาสุขภาพการเป็นนักศึกษาภาคเรียนละ 50 บาท และสามารถลงทะเบียนรักษาสุขภาพการเป็นนักศึกษาได้ติดต่อกัน 4 ภาคเรียน

4. การลงทะเบียนสอบซ่อม

นักศึกษาที่ได้รับผลการเรียนเป็น "0" ในกรณีขาดสอบปลายภาค หรือสอบไม่ผ่านสามารถยื่นคำร้องขอสอบซ่อมและลงทะเบียนขอสอบซ่อมได้ตามวัน เวลา ที่สถานศึกษากำหนด

11.4 กิจกรรมการเรียนการสอน

กิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตร กศน. ปวช. นี้จะมีครูประจำกลุ่มดูแลและทำหน้าที่ต่อไป

1. กิจกรรมพบกลุ่ม ซึ่งกำหนดว่านักศึกษาทุกคนต้องมาพบกลุ่มในแต่ละรายวิชาอย่างน้อย 1 ครั้ง เพื่อทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น

- 1.1 วางแผนการเรียนและจัดตารางพบกลุ่มร่วมกัน
- 1.2 แลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน
- 1.3 พึงคำแนะนำ หรือบรรยายทบทวนบทเรียนจากครูประจำกลุ่ม
- 1.4 ชี้แจงนักศึกษาเกี่ยวกับวิธีการเรียนการสอน
- 1.5 ชี้แจงและศึกษาจากชุดวิชาร่วมกัน
- 1.6 มอบหมายงานให้นักศึกษา
- 1.7 วัตถุประสงค์ประเมินผลระหว่างภาคเรียน

2. กิจกรรมการเรียนด้วยตนเอง ให้นักศึกษาศึกษาจากสื่อและวางแผนการเรียนด้วยตนเองว่า จะใช้เวลาช่วงใดของแต่ละวันศึกษาเอง จากเวลาที่เหลือจากการทำงาน จากการเข้ารับฟังการสอนเสริมและการพบกลุ่ม การศึกษาด้วยตนเองของนักศึกษามีวิธีการดังนี้ คือ

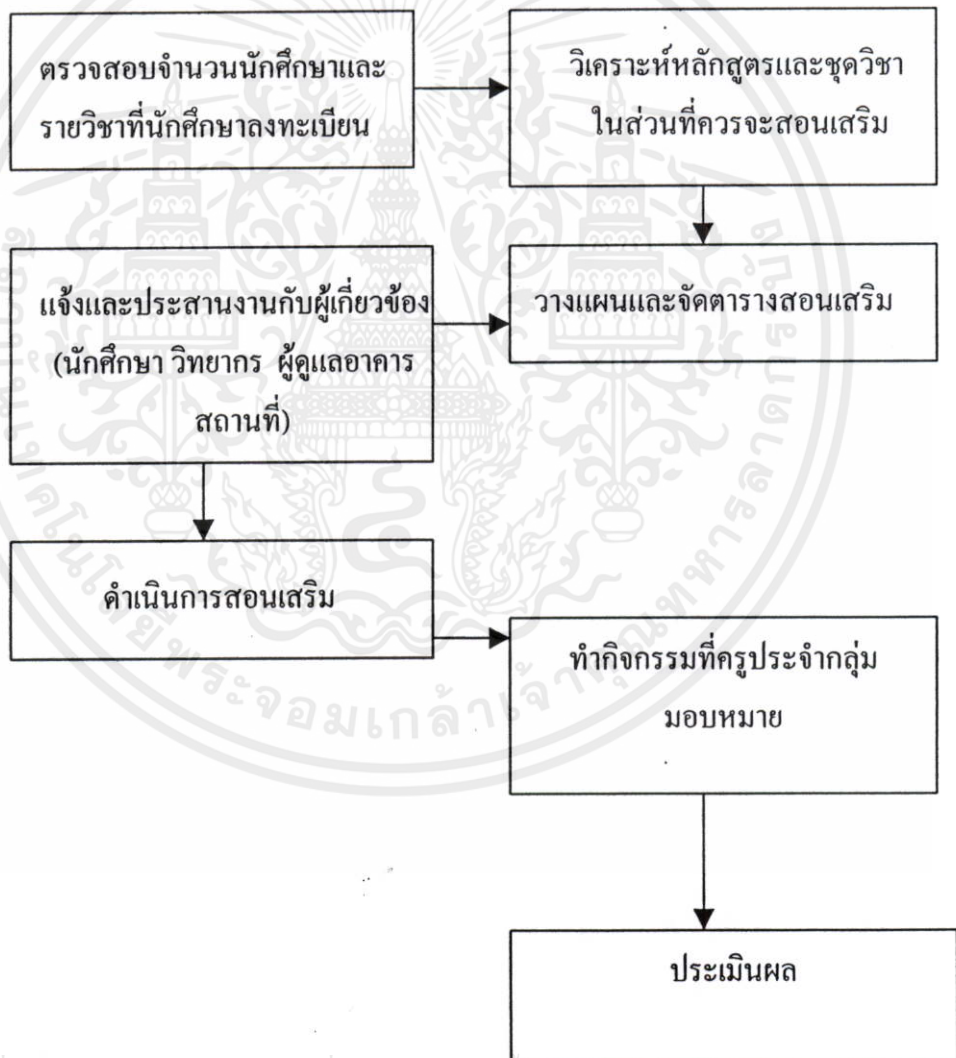
1. ศึกษาจากสื่อชุดวิชา ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาและกิจกรรม การปฏิบัติตามกิจกรรมเพื่อนเน้นการเติมเต็มในเนื้อหาสาระที่ใกล้ตัวผู้เรียน กิจกรรมเหล่านี้ได้แก่ การค้นคว้าหาความรู้จากเอกสาร หน่วยงานและผู้รู้ การฝึกปฏิบัติ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ครูประจำกลุ่มควรให้ความสำคัญและสามารถวัดผลประเมินผลจากกิจกรรมเหล่านี้ และใช้เป็นคะแนนเก็บระหว่างภาคได้ด้วย

2) ศึกษาจากสื่อทางไกล แต่ละกลุ่มวิชานั้นศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาได้พยายามจัดทำสื่อทางไกล สามารถตรวจสอบวัน เวลา ที่ออกอากาศได้จากคู่มือรับชมรายการ

โทรทัศน์ "การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม" หากนักศึกษาไม่ได้รับชมตามเวลาที่กำหนด สถานศึกษาควรช่วยบันทึกและเก็บไว้ให้นักศึกษาชมเมื่อมีโอกาสหรือเวลาว่าง

3) ศึกษาจากสื่ออื่น ๆ ซึ่งเป็นไปได้ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อนี้สถานศึกษาจะพิจารณาจัดขึ้นเอง โดยพิจารณาจากเนื้อหาและจุดประสงค์ที่เปิดการเรียนการสอนในภาคเรียนนั้น ๆ

3. กิจกรรมสอนเสริม กำหนดให้มีการสอนเสริมได้ภาคเรียนละไม่เกิน 5 ครั้ง เป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้รับความรู้จากวิทยากรหรือผู้ทรงคุณวุฒิโดยตรง โดยครูประจำกลุ่มศึกษาร่วมกันปรึกษาว่าเรื่องใดควรเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ เวลาใด สถานที่ใด ใครเป็นผู้ประสานงาน สถานศึกษามีค่าตอบแทนให้ชั่วโมงละ 150 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
รูปที่ 2.8 แสดงขั้นตอนการสอนเสริม

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ยกเว้นกรณีที่เกิดข้อบกพร่องเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ฝึกงาน เมื่อนักศึกษาลงทะเบียนและผ่านการประเมินรายวิชาชีพ จำนวน 42 หน่วยกิต แล้วจึง ลงทะเบียนฝึกงานได้ จำนวน 4 หน่วยกิต (360 ชั่วโมง) โดยสถานประกอบการ กับสถานศึกษาร่วมกันพิจารณาว่าจะให้ฝึกงานสถานที่ใด และเรื่องอะไรบ้างเพื่อให้ครอบคลุม หลักสูตร ภายใน 360 ชั่วโมง

5. กิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิต เป็นการจัดกิจกรรมที่ต้องการให้นักศึกษามีประสบการณ์ในการพัฒนาอาชีพ และพัฒนาคุณภาพชีวิตโดยเน้นกิจกรรมที่มีลักษณะดังนี้ คือ

1. เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการพัฒนาตนเอง พัฒนาชุมชนและพัฒนาสังคม
2. เน้นให้นักศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม และทำนุบำรุงศาสนา
3. เป็นกระบวนการที่ต้องการให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์

ฝึกทักษะในการมีเหตุผล คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น

4. ต้องทำกิจกรรมทั้งหมดไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิจกรรม โดยให้นับเวลา 1 ชั่วโมง มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิจกรรม

2.5 ปัญหาการเรียนของนักศึกษา

2.5.1 วิธีการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนเป็นกระบวนการให้ความรู้ และจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียนเพื่อให้มีการเปลี่ยนแปลง พัฒนาพฤติกรรมอย่างมีเป้าหมายและมีประสิทธิภาพ การสอนกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ใหญ่ย่อมมีความแตกต่างจากการสอนเด็ก ผู้สอนจำเป็นต้องใช้หลักจิตวิทยา การเรียนรู้ของผู้ใหญ่เป็นพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม โดยศึกษาประสบการณ์และความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน แล้วส่งเสริมให้นำความรู้ประสบการณ์ ความสามารถที่ใช้ให้เกิดประโยชน์กับผู้เรียนมากที่สุด ให้ผู้เรียนรู้สึกว่าคุณค่าความคิดเห็นและความต้องการของเขามีความหมายสำคัญ ตระหนักที่จะแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตเพื่อพัฒนาชีวิต การงานอาชีพเพื่อให้กระบวนการเรียนการสอนเป็นไปตามเจตนารมณ์ของการจัดการศึกษานอกโรงเรียน ครูผู้สอนจำเป็นต้องพิจารณาหลักจิตวิทยาผู้ใหญ่ และกระบวนการเรียนการสอน

1. ทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่

มนุษย์ต่างกับสิ่งมีชีวิตอื่น มนุษย์มีความสามารถทางด้านการติดต่อสื่อสาร การเคลื่อนไหวทางสรีระในลักษณะต่าง ๆ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งความสามารถทางด้านสติปัญญาและความรู้สึกนึกคิด มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมมากที่สุดหรือมากกว่าสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ ความรู้ สติปัญญาและกระบวนการเคลื่อนไหวทางสรีระช่วยให้สามารถถ่ายทอดค่านิยมทางสังคม หรือค่านิยมของตนเองจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่งได้ แม้ว่าคนเราจะมีประสิทธิภาพทั้งทางร่างกายและสติปัญญามากมาย แต่ก็ยังไม่เข้าใจโดยอ้อมเท่าที่ความสัมพันธ์ของบุคคลกับสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ นั้นเกิดขึ้นได้อย่างรวมถึงกระบวนการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดจากบุคคลหนึ่งไปสู่บุคคลอื่นนั้น

จริง ๆ แล้วเป็นอย่างไร และกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อมนั้นเรียกว่า การเรียนรู้ (อุคม เขยักวงศ์. 2529 : 89)

การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่สำคัญอย่างหนึ่งของชีวิต คนเราจะต้องมีการเรียนรู้อยู่เสมอ นับตั้งแต่เกิดเรื่อยไปจนกระทั่งตาย การเรียนรู้จะช่วยให้เราสามารถที่จะปรับตัวให้เข้ากับสังคมและสิ่งแวดล้อมหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ของชีวิตได้ แต่ไม่มีทฤษฎีการเรียนรู้ใดที่จะสามารถนำเอาไปใช้ในสถานการณ์ของการเรียนรู้ในชีวิตจริงได้ครบถ้วนสมบูรณ์ หากแต่ความรู้หรือข้อเท็จจริงจากหลักเกณฑ์หรือทฤษฎีการเรียนรู้จะมีส่วนช่วยให้การปฏิบัติการในเรื่องการเรียนการสอนได้บรรลุเป้าหมายได้ดียิ่งขึ้น (จรรยา โกมลบุญย์. มปป. : 75)

มีนักจิตวิทยาได้พยายามศึกษาเรื่องการเรียนรู้และได้สรุปเป็นหลักเกณฑ์หรือทฤษฎีไว้มากมาย ซึ่งทฤษฎีการเรียนรู้เหล่านี้ได้มาจากการศึกษาทดลอง โดยเน้นการศึกษาหรือสังเกตพฤติกรรมเป็นหลัก

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2538 : 43-45) ได้สรุปทฤษฎีการเรียนรู้ออกเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ได้ 3 กลุ่มคือ

1. ทฤษฎีการเรียนรู้ของกลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) หลักการสำคัญที่นักจิตวิทยาในกลุ่มพฤติกรรมนิยมเชื่อถือคือ การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเนื่องจากความเกี่ยวข้องกันระหว่างสิ่งเร้า (Stimulus) ที่ทำให้เกิดพฤติกรรมกับการตอบสนอง (Response) สกินเนอร์ (Skinner) ได้กล่าวถึงลักษณะการเรียนรู้โดยแสดงให้เห็นความสำคัญขององค์ประกอบการเรียนรู้ 2 ประการคือ วิธีการควบคุมพฤติกรรม ทั้งนี้เพราะว่าพฤติกรรมต่าง ๆ ในการเรียนรู้นั้นจำเป็นต้องอาศัยสภาวะการณ์และเงื่อนไขที่เหมาะสมเพื่อช่วยให้การควบคุมพฤติกรรมได้ผลดี เช่น การให้กฎในการรู้ผลลัพท์เป็นเงื่อนไขในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านการเรียนรู้ และวิธีการตกแต่งพฤติกรรมเป็นเทคนิคที่อาศัยการใช้แรงเสริมควบคุมไปด้วยในการตกแต่งพฤติกรรมที่เหมาะสมอันจะทำให้ได้รับผลของการเรียนรู้ตามที่เรามีความต้องการ

นักจิตวิทยาในกลุ่มพฤติกรรมนิยม มีความเห็นสอดคล้องกันว่า "การเรียนรู้เป็นกระบวนการซึ่งพฤติกรรมถูกจัดการเปลี่ยนแปลง โดยอาศัยวิธีการควบคุมและวิธีการตกแต่งร่วมกัน"

2. ทฤษฎีการเรียนรู้ของกลุ่มพุทชนิยม (Cognitivism) หลักการสำคัญของกลุ่มพุทชนิยมอยู่ที่กระบวนการคิดและยังให้ความสนใจกับความนึกคิด ความตั้งใจ เป้าหมาย ของบุคคลโดยมีความเชื่อว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นต้องอาศัยสิ่งแวดล้อม และตัวผู้เรียนประสานสัมพันธ์กันคือส่วนหนึ่งต้องมาจากความต้องการ ความตั้งใจ เป้าหมายของผู้เรียนมิใช่มีความสำคัญขึ้นอยู่กับสิ่งเร้าภายนอกอย่างเดียว แต่จะเน้นให้ผู้เรียนมีบทบาทและส่วนร่วมมากขึ้น โดยที่ผู้เรียนจะต้องมีความมุ่งหมายและกำหนดวัตถุประสงค์เป็นเป้าหมายของตัวเองไว้

3. ทฤษฎีการเรียนรู้ของกลุ่มมนุษยนิยม นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้จะให้ความสำคัญกับผู้เรียน โดยเน้นถึงศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ทั้งนี้มีความคิดที่ก้าวไกลออกไปว่าการเรียนรู้นั้นมีความสำคัญ เกี่ยวพันกับตัวผู้เรียนเองอย่างมาก คือ ผู้เรียนจะต้องมีความรู้สึกพึงพอใจและความเจริญ

งอกงามในสิ่งที่เรียนรู้ และลักษณะทางสติปัญญาที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ ซึ่งการเรียนรู้จะอยู่ในลักษณะที่เรียกว่า "บุคคลจะต้องเริ่มต้นในการเรียนรู้ด้วยตนเอง" ถึงแม้ว่าบรรดาสิ่งเร้าทั้งหลายจะมาจากภายนอกก็ตาม แต่ว่าการค้นคิดเพื่อความเข้าใจจะต้องเกิดจากตัวผู้เรียนเองเป็นสำคัญรวมทั้งควรจะต้องรู้ตัวเองว่าได้บรรลุถึงความสามารถที่ตนเองต้องการ โดยสรุปแล้วหลักการที่สำคัญของมนุษยนิยมก็คือ ในการเรียนรู้นั้นผู้เรียนย่อมได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ต้องการด้วยตัวของเขาเอง และเขาจะสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง

นอกจากนี้ Good Win Wonsun (อ้างในเชียรศรี วิวิธศิริ. 2527 : 134-135) ได้รวบรวมและขยายความเกี่ยวกับบททฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่โดยเขียนไว้ในหนังสือชื่อ " What do we know about Learning" ซึ่งมี 14 ข้อดังนี้

1. พฤติกรรมที่ได้รับการปลุกคั้นหรือยกย่องชมเชย (Reinforcement) จะช่วยทำให้พฤติกรรมนั้นเกิดขึ้นซ้ำอีก
2. แรงปลุกคั้นที่ได้ผลในการเรียนรู้นั้นต้องติดตามอย่างใกล้ชิด คือ ยกย่องหรือชมเชยทันทีที่พฤติกรรมเกิดขึ้น ดีกว่าที่จะให้แรงปลุกคั้นหลังจากพฤติกรรมนั้นเกิดขึ้นนานแล้ว
3. การฝึกฝนทำกิจกรรมซ้ำ ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้ก้าวหน้าในการเรียนนั้นยังไม่พอ จะต้องให้ผู้เรียนทราบและเข้าใจในการประเมินผลตนเองว่าก้าวหน้ามาก น้อยแค่ไหนด้วย ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนก้าวหน้าได้ดีกว่า
4. การข่มขู่หรือการลงโทษผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่ นั้นจะมีผลตรงข้ามกับการให้รางวัล คือ อาจเกิดพฤติกรรมตอบสนองตามที่ผู้สอนต้องการหรือไม่ต้องการก็ได้ ทั้งยังกลับทำลายบรรยากาศหรือความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ผู้เรียนอาจหยุดเรียนไปเลย
5. ความพร้อม (Readiness) จะช่วยทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่าย ผู้สอนจะต้องสร้างหรือคำนึงถึงความพร้อมของผู้เรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ความพร้อมทางสติปัญญา ความพร้อมในการเข้าใจ และสนใจที่จะเรียน ความพร้อมในด้านพื้นฐานความรู้ความสามารถหรือประสบการณ์เดิม
6. ความรู้สึกพอใจจากผลสำเร็จ เป็นแรงปลุกคั้นซึ่งมีผลต่อเนื่องทำให้ผู้เรียนเกิดกำลังใจ และมีความเชื่อมั่นว่าสามารถที่จะเรียนต่อไปได้
7. ผู้เรียนจะตั้งใจเรียนดี ถ้ามีความหวังว่าเขาสามารถบรรลุเป้าหมายของเขาได้ ผู้สอนจะต้องไม่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าเรียนยากเกินไปจนหมดหวัง หรือง่ายเกินไปจนไม่เห็นความสำคัญ
8. ในการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนจะช่วยเพิ่มแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียนมากยิ่งขึ้น
9. ความล้มเหลวในการเรียน เป็นอุปสรรคต่อความก้าวหน้า ผู้สอนจะต้องช่วยสร้างความสำเร็จในการเรียนขั้นต้นให้แก่ผู้เรียน โดยการเริ่มต้นจากสิ่งที่ย่างไปหายาก
10. การสร้างความคิดรวบยอด (Concept) จำเป็นต้องยกตัวอย่างมาก ๆ หลาย ๆ ด้านและพยายามให้เข้ากับประสบการณ์เดิม จะช่วยให้เกิดความเข้าใจได้ง่ายขึ้น

11. การทบทวนและช่วยเพิ่มความทรงจำ ผู้สอนควรจัดให้มีการทบทวนเป็นขั้นตอนหรือทบทวนทันทีหลังจากจบเรื่องหนึ่ง ๆ จะช่วยให้เกิดความทรงจำและกันลืมได้ดี

12. การรู้ใหม่ ๆ ที่เข้ากับทัศนคติ ค่านิยมหรือประสบการณ์เดิมของผู้เรียนจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่ายและรวดเร็ว

13. การสอนในสิ่งซึ่งเป็นความต้องการของผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้ทันทีจะได้ผลทางการเรียนรู้มาก

14. การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนเป้าหมายการศึกษา และมีเครื่องมือสามารถที่จะประเมินผลตนเองว่าได้ก้าวหน้าไปสู่เป้าหมายมากน้อยเท่าใด จะช่วยให้การเรียนรู้ราบรื่นและสะดวกขึ้น

การศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ย่อมทำให้เราได้ทราบสมมุติฐานของการทดลองของทฤษฎีนั้นอย่างถ่องแท้ ย่อมทำให้เราได้เข้าใจถึงกระบวนการ ตลอดจนปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอยู่ในกระบวนการของการเรียนรู้เหล่านั้นว่ามีอะไรบ้าง เมื่อเราได้มองเห็นรูปแบบของการเรียนรู้ต่าง ๆ ชัดเจน การจะพิจารณานำเอาไปใช้ก็ย่อมจะมองเห็นหนทางได้ดี สามารถที่จะเลือกปรับปรุงหรือผสมผสานความรู้จากทฤษฎีการเรียนรู้ต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาการเรียนของเราให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (จรรุญ โคมลบุญชัย. มปป. : 76)

2. หลักการเรียนรู้ของผู้ใหญ่

การศึกษาทางไกลเป็นกิจกรรมที่จัดให้กับผู้ใหญ่หรือเยาวชนที่อยู่นอกระบบโรงเรียน ผู้เข้ามาใช้บริการด้านนี้จะมีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ดังนั้นผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมดังกล่าวจะต้องคำนึงถึง การเรียนรู้ของผู้ใหญ่เพื่อจะได้มีความเข้าใจในตัวผู้ใหญ่อีกยิ่งขึ้น กล่าวคือ ผู้ใหญ่เป็นผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่าเด็กมีสิ่งที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ต่างกัน ผู้ใหญ่มีความพร้อมที่จะเรียนสิ่งต่าง ๆ ได้มากกว่าเพราะได้ผ่านพัฒนาการหลายขั้น ผู้ใหญ่รู้จักปกครองตนเองได้ดีกว่าเด็กสนใจเรียนรู้ในสิ่งซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ทันที (ทองปลิว ชมชื่น. 2532 : 148)

มานพ กาละดี (อ้างในนิภา นิลรัตน์ ณ อุซุชยา. 2538 : 23-24) ได้กล่าวในหลักการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ว่า ผู้ใหญ่จะเรียนรู้ได้ดีเมื่อต้องการจะเรียน เขาจะเรียนเฉพาะสิ่งที่เขามีความจำเป็นที่จะต้องเรียน การเรียนรู้โดยการกระทำเป็นวิธีการเรียนที่ดีสำหรับผู้ใหญ่จุดศูนย์กลางของการเรียนรู้ของผู้ใหญ่อยู่ที่ปัญหา และปัญหานั้นจะต้องเป็นความจริง ผู้ใหญ่จะเรียนรู้ได้ดีในบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เป็นกันเอง และในการสอนผู้ใหญ่จะต้องใช้วิธีสอนหลาย ๆ วิธี

Gibb. 1964 : อ้างในทองปลิว ชมชื่น. 2523 : 151. ได้เน้นว่าจุดศูนย์กลางของการเรียนรู้ของผู้ใหญ่อยู่ที่ปัญหา และการจัดประสบการณ์ที่มีความหมายสำหรับผู้เรียน โดยพยายามสร้างประสบการณ์การเรียนรู้หลาย ๆ อย่างให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนในสิ่งที่เขามีความสนใจ มีความต้องการเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ และในขณะที่เรียนต้องให้ผู้เรียนได้ทราบถึงความก้าวหน้าของตนเองด้วย

Fellenz. 1974:95-96; อ้างในทองปลิว ชมชื่น. 2523:151. ได้สรุปหลักการเรียนของผู้ใหญ่ที่สำคัญๆ ได้แก่ เนื้อหาที่จะสอนนั้นต้องเป็นประโยชน์ต่อตัวผู้ใหญ่ บรรยากาศในการเรียนรู้จะต้อง

มีความเป็นกันเอง และถ้าหากผู้ใหญ่มีความกระตือรือร้น มีความรับผิดชอบมากเท่าไร การเรียนรู้ของเขาก็น่าจะมีมากกว่าเท่านั้น

Powell and Aker. อ้างในทองปลิว ชมชื่น. 2523 : 155. ได้กล่าวถึงหลักการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ไว้ 9 ประการ คือ

1. ผู้ใหญ่จะเรียนได้ดีถ้าหากเขาได้มีส่วนร่วมอย่างจริงจังในกิจกรรมการเรียน มีความรับผิดชอบ เช่น จัดให้มีการอภิปรายแสดงความคิดเห็น ให้ผู้ใหญ่ร่วมกันทำงานเป็นกลุ่ม
 2. ใช้สื่อการเรียนที่มีความสัมพันธ์กับชีวิตจริง สื่อที่ใช้ควรให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ จะต้องมีความเกี่ยวข้องกับการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันเนื่องจากผู้ใหญ่โดยปกติแล้วต้องการความรู้ที่สามารถใช้ได้ทันที
 3. เนื้อหาและความคิดใหม่ ๆ ต้องมีความสัมพันธ์กับความคิดหรือความเชื่อเก่า ๆ โดยปกติและเมื่อมนุษย์โตขึ้นย่อมมีประสบการณ์ บางคนมีประสบการณ์มากบ้างน้อยบ้าง ซึ่งประสบการณ์เหล่านี้มีอิทธิพลต่อการรับความรู้ใหม่ หากความรู้ใหม่มีความสัมพันธ์อันดีไม่ขัดแย้งกับความรู้ความเชื่อเดิมแล้วผู้ใหญ่จะรับรู้และต่อโยงความรู้ใหม่ได้เร็ว
 4. จะต้องศึกษาพื้นฐานและความต้องการให้ชัดเจน เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดประสบการณ์เพื่อการเรียนรู้ใหม่ที่เหมาะสม ผู้ใหญ่ที่มีพื้นฐานการศึกษาน้อย ๆ มักไม่ค่อยมั่นใจในตนเองและคิดว่าตนเองเรียนไม่ไหว ต้องเกี่ยวข้อง ต้องช่วยสร้างความอบอุ่นใจก่อนเริ่มเรียน
 5. จะต้องพยายามสร้างแรงจูงใจ โดยให้ผู้เรียนมีความรู้สึกว่าคุณประสบความสำเร็จในบทเรียนต้น ๆ เพื่อให้ผู้ใหญ่จะได้มีแรงใจเรียนบทเรียนใหม่ ๆ ต่อไป
 6. ช่วยให้ผู้ใหญ่เรียนในสิ่งที่เขาสนใจให้มากที่สุด และให้เขาได้ก้าวหน้าไปตามอัตราความสามารถของเขาเอง กับช่วยให้เขาหาคำตอบต่าง ๆ ด้วยตนเอง ผู้สอนควรทำหน้าที่เป็นวิทยากรหรือผู้ให้ความสะดวกในกิจกรรมการเรียนช่วยนำในการอภิปรายปัญหาของผู้เรียน
 7. พยายามแก้ภาพพจน์ในประสบการณ์เก่าของนักศึกษาที่เคยเผชิญมาสมัยเรียนในโรงเรียนเกี่ยวกับปัญหาที่เขาเคยประสบมา โดยพยายามสร้างประสบการณ์ที่สบาย ๆ อย่าให้เขารู้สึกว่าซ้ำรอยกับประสบการณ์เก่า ๆ ที่ผ่านมา
 8. การเรียนรู้ของผู้ใหญ่จะมีจุดหยุดนิ่ง การเรียนรู้ของผู้ใหญ่อาจก้าวหน้าไปเรื่อย ๆ ในระยะแรก ๆ และจะไปถึงจุดซึ่งจะมีความรู้สึกว่ามันก้าวหน้าต่อไปอีก จุดนี้เราเรียกว่า "จุดหยุดนิ่ง" เมื่อมีแรงเสริมที่ถูกวิธีก็จะมี ความก้าวหน้าต่อไปตามปกติ
 9. ควรมีการทบทวนถึงวัตถุประสงค์ในการเรียนเสมอว่า เราเรียนทำไมและขณะนี้ได้ก้าวหน้าไปสูเป้าหมายมากน้อยแค่ไหนแล้ว เป็นการช่วยให้ผู้เรียนรู้ว่าเขาควรจะทำอย่างไรและมีขั้นตอนอะไรในการเรียน เพื่อบรรลุเป้าหมายการเรียนของเขา
- ส่ววัฒน์ วัฒนวงศ์. 2538 : 138-139. (อ้างอิงมาจาก Knowles. 1978) ได้ศึกษาจากแนวความคิดของลินเดอร์แมน โดยสรุปเป็นพื้นฐานของทฤษฎีการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่สมัยใหม่ (Modern Adult Learning Theory) ซึ่งมีสาระสำคัญต่อไปนี้คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น (ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด) ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดเบ้สงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความต้องการและความสนใจ (Need and Interests) ผู้ใหญ่จะถูกชักจูงให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี ถ้าหากว่าตรงกับความต้องการและความสนใจในประสบการณ์ที่ผ่านมา เขาก็จะเกิดความพึงพอใจเพราะฉะนั้นควรจะมีการเริ่มต้นในสิ่งเหล่านี้อย่างเหมาะสม โดยเฉพาะการจัดกิจกรรมทั้งหลายเพื่อให้ผู้ใหญ่เกิดการเรียนรู้นั้นจะต้องคำนึงถึงสิ่งนี้ด้วยเสมอ

2. สถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตผู้ใหญ่ (Life Situations) การเรียนรู้ของผู้ใหญ่จะได้ผลดี ถ้าหากถือเอาตัวผู้ใหญ่เป็นศูนย์กลางในการเรียนการสอน ดังนั้นการจัดหน่วยการเรียนรู้ที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ควรมียึดถือสถานการณ์ทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับชีวิตผู้ใหญ่เป็นหลักสำคัญมิใช่ตัวเนื้อหาวิชาทั้งหลาย

3. การวิเคราะห์ประสบการณ์ (Analysis of Experience) เนื่องจากประสบการณ์เป็นแหล่งการเรียนรู้ที่มีคุณค่ามากที่สุดสำหรับผู้ใหญ่ ดังนั้นวิธีการหลักสำหรับการศึกษาผู้ใหญ่ก็คือการวิเคราะห์ถึงประสบการณ์ ของผู้ใหญ่แต่ละคนอย่างละเอียดว่ามีส่วนไปไหนของประสบการณ์ที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอนได้บ้าง แล้วจึงหาทางนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

4. ผู้ใหญ่ต้องการเป็นผู้นำตนเอง (Self-Directing) ความต้องการที่อยู่ในส่วนลึกของผู้ใหญ่ก็คือ การมีความรู้สึกรู้สึกต้องการที่จะสามารถนำตนเองได้ เพราะฉะนั้นบทบาทของครูจึงควรอยู่ในกระบวนการสืบหาหรือค้นหาคำตอบร่วมกันกับผู้เรียนมากกว่าการทำหน้าที่ส่งผ่านหรือเป็นสื่อสำหรับความรู้ แล้วทำหน้าที่ประเมินผลว่าเขาคล้อยตามหรือไม่เพียงเท่านั้น

5. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Difference) ความแตกต่างระหว่างบุคคลจะมีเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ในแต่ละบุคคลเมื่อมีอายุเพิ่มมากขึ้น เพราะฉะนั้น การสอนนักศึกษาผู้ใหญ่จะต้องจัดเตรียมการในด้านนี้อย่างดีพอ เช่น รูปแบบของการเรียนการสอน (Style) เวลาที่ได้ทำการสอน สถานที่สอนและประการสำคัญคือ ความสามารถในการเรียนรู้ในแต่ละขั้นของผู้ใหญ่ย่อมเป็นไปตามความสามารถของผู้ใหญ่แต่ละคน (Pace of Learning)

กรมการศึกษานอกโรงเรียน (2539 : 35) ได้สรุปถึง หลักการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ไว้ 9 ประการ ดังนี้คือ

1. ผู้ใหญ่จะเรียนได้ดีเมื่อ ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเต็มที่
2. ผู้ใหญ่จะเรียนได้ดีเมื่อเรื่องที่เรียนนั้นเป็นปัญหาที่เขาสนใจ ต้องการและพบเห็นในชีวิตประจำวัน

3. ผู้ใหญ่จะเรียนได้ดีเมื่อสิ่งที่เรียนนั้นเป็นประโยชน์และสามารถนำไปใช้ได้

4. ผู้ใหญ่จะเรียนได้ดีจากการที่ได้ปฏิบัติจริง

5. การทำให้กำลังใจและการเสริมแรงอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอจะทำให้ผู้ใหญ่เกิดการเรียนรู้ได้ดี

6. ผู้ใหญ่จะเรียนได้ดีเมื่อ ได้ใช้ความรู้ ความสามารถ ความถนัดและเวลาของตนอย่างเต็มที่

7. ประสบการณ์เดิม และสติปัญญาของผู้เรียนมีส่วนช่วยให้เกิดการเรียนรู้

8. ความเข้าใจกันระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี

9. การสอนที่สอดคล้องกับลักษณะที่สำคัญเฉพาะของผู้ใหญ่จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ของการเรียนสูงขึ้น

จากหลักการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ กล่าวโดยสรุป คือ ผู้ใหญ่มีความพร้อมในการเรียนรู้และจะเรียนรู้เมื่อเขามีความต้องการ สิ่งที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จะได้รับความสนใจมาก วิธีการเรียนรู้ที่ดีที่สุดก็คือ การเรียนรู้ด้วยการกระทำ ส่วนบรรยากาศในการเรียนรู้ ควรจะมีความเป็นกันเอง และผู้จัดหรือผู้แนะนำควรจะต้องศึกษาความต้องการ ความสนใจของผู้ใหญ่ เพื่อจะได้ใช้เป็นแนวทางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

จากผลการวิจัยของมนัส ศรีกัลยา (2533 : 70-77) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น โรงเรียนสารพัดช่างเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่านักศึกษามีปัญหาการเรียนเฉลี่ยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมีปัญหามาก โดยมีด้านตัวผู้เรียน ด้านหลักสูตร และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมีปัญหามาก ส่วนด้านครูผู้สอน อยู่ในระดับมีปัญหาน้อย ด้านตัวผู้เรียนนักศึกษามีปัญหาสูงที่สุดในเรื่อง เขียน-อ่านหนังสือไม่คล่อง ด้านหลักสูตรนักศึกษามีปัญหาสูงที่สุดในเรื่องเนื้อหาที่เรียนไม่ตรงกับความต้องการของนักศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกมีปัญหามากในเรื่องวัสดุอุปกรณ์ในการฝึกปฏิบัติเก่าและล้าสมัย ด้านครูผู้สอนนักศึกษามีปัญหาสูงที่สุดในเรื่องครูไม่เข้าใจในตัวนักศึกษา

ส่วนนักศึกษาที่เรียนรอบค้ำมีปัญหาการเรียนมากกว่านักศึกษารอบเช้า และรอบบ่าย และนักศึกษารอบบ่ายมีปัญหาการเรียนมากกว่านักศึกษารอบเช้านักศึกษาหมวดวิชาอุตสาหกรรมหมวดวิชาคหกรรม และหมวดวิชาพาณิชยกรรม มีปัญหาการเรียนด้านสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างกันอย่างไม่นัยสำคัญทางสถิติ

ส่วน อนุ อนุศาสนนันท์ (2537 : 102-122) ได้ทำการศึกษาปัญหาของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ประเภทชั้นเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่มีปัญหาในด้านส่วนตัว และด้านการเรียนอยู่ในระดับน้อย แต่มี

ปัญหาอยู่ในระดับปานกลางในเรื่อง ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียน ไม่รู้จักวิธีการเรียนที่ดี ไม่มีเวลาทบทวนบทเรียนที่บ้าน ไม่มีเงินเหลือใช้จ่ายในการพักผ่อนหย่อนใจ

นักศึกษาผู้ใหญ่ชายและหญิง นักศึกษาผู้ใหญ่มีงานทำมีปัญหาด้านส่วนตัวและด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่นัยสำคัญทางสถิติ แต่นักศึกษาอายุ 14-18 ปี และ 18 ปี ขึ้นไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาผู้ใหญ่โสดและสมรสที่ระดับ .001

ส่วน ชโรทัย บัญติ (2540 : 88-95) ได้ทำการศึกษาปัญหาในการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่วัยกลางคน และสูงอายุในหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนทางไกล จังหวัดกำแพงเพชร พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่วัยกลางคน และสูงอายุมีปัญหาในการเรียน โดยรวมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านวิธีเรียนทางไกล ด้านครูประจำกลุ่ม ด้านกิจกรรมการพบกลุ่ม ด้านการประเมินผล อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่วัยกลางคนและสูงอายุมีปัญหาใน

การเรียนในหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนทางไกล จังหวัด กำแพงเพชร ด้านวิธีเรียนทางไกล และกิจกรรมการพบกลุ่ม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 และที่ระดับ .05

2.5.2 สื่อการเรียนการสอน

การศึกษาทางไกลได้ถูกนำมาใช้ครั้งแรกในกรมการศึกษานอกโรงเรียน (ในสมัยที่ยังเป็น กองการศึกษาผู้ใหญ่) ในช่วงปี พ.ศ. 2520 - 2524 ในรูปของการใช้วิทยุและการโต้ตอบทางเอกสาร ซึ่งมีผลให้ผู้ด้อยโอกาสเป็นจำนวนมากได้เรียนระดับการศึกษาจนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ ถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในปี พ.ศ. 2529 (วิจิตร ศรีสะอ้าน. 2534. : 31-32) รวมทั้งการจัด หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ทางไกล) ของกรมการศึกษานอกโรงเรียน (กรมการศึกษานอก โรงเรียน. 2537) ได้สังเกตเห็นประโยชน์และหลักการดังกล่าวนี้ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม เนื่องจากผู้ เรียนในระบบทางไกล ไม่มีโอกาสได้มากนัก ส่วนใหญ่ต้องศึกษาด้วยตนเอง สื่อที่ใช้ในการเรียน การสอนจึงมีหลายประเภท และต้องมีประสิทธิภาพสูง สื่อที่ใช้ใน สื่อประกอบซึ่งประกอบด้วย สื่อหลัก สื่อรอง และสื่อการสอนเสริม (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2537 : 23-29) ได้แก่

1. สื่อหลัก คือ สื่อเอกสารสิ่งพิมพ์ ที่บรรจุรายละเอียดเนื่องจากวิชาต่าง ๆ ที่ผู้เรียนต้อง ศึกษาส่วนใหญ่ด้วยตนเอง
2. สื่อรอง คือ รายการโทรทัศน์ รายการวิทยุ และเอกสารแนะนำต่าง ๆ
3. สื่อการสอนเสริม คือ การพบปะผู้สอนเป็นครั้งคราวโดยวิทยากรเพื่ออธิบายบาง ประเด็นที่ผู้เรียนอาจข้องใจ และดูแลการฝึกงานของผู้เรียน

การใช้สื่อหลายชนิดก็เพื่อให้เสริมซึ่งกันและกัน แต่ปัญหาที่น่าจะมีอยู่ในด้านความสมบูรณ์ ของสื่อและประสิทธิภาพของการจัดส่ง การใช้และองค์ประกอบอื่น ๆ

1. ประเภทของสื่อการเรียนการสอน

สื่อการเรียนการสอนได้มีการจำแนกประเภทของสื่อไว้หลายลักษณะซึ่งก็ขึ้นอยู่กับ ผู้เขียนว่าจะยึดเอาแนวความคิดของนักการศึกษาใด ซึ่งนักการศึกษาแต่ละยุคและแต่ละสมัยแบ่งไว้ไม่ เหมือนกันแล้วแต่แนวความคิดและหลักการของแต่ละคนแตกต่างกันไปดังนี้

สำเนา วราภรณ์ (2523 อ้างถึงในเกรียงไกร มูลสุวรรณ. 2542 : 40) ได้จำแนกสื่อการสอน เป็น 3 ประเภท คือ

1. วัสดุและเครื่องมือที่ไม่ต้องฉาย หมายถึง วัสดุหรือเครื่องมือที่ไม่ต้องอาศัยเครื่องฉาย ในการนำเสนอ แต่สามารถนำเสนอได้ด้วยตัวของมันเอง ได้แก่ รูปภาพ แผนที่ หุ่นจำลอง ฯลฯ ตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การสาธิต นิทรรศการ ทักษะศึกษา เป็นต้น
2. วัสดุและเครื่องมือที่ต้องฉาย หมายถึง วัสดุหรือเครื่องมือที่ต้องอาศัยเครื่องฉายจึงจะ สามารถนำเสนอได้ ดังเช่น ภาพยนตร์และเครื่องฉายภาพยนตร์ ภาพโปรังใสและเครื่องฉายภาพ ข้ามศรีษะ เป็นต้น

3. โสตทัศนและอุปกรณ์ หมายถึง วัสดุและอุปกรณ์ที่เกี่ยวกับเสียง สามารถรับรู้ได้โดยการฟัง เช่น เครื่องบันทึกเสียงและเทป เครื่องเล่นแผ่นเสียงและแผ่นเสียง เครื่องขยายเสียง เครื่องรับวิทยุ เป็นต้น

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523 : 119) ได้แบ่งสื่อการสอนเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. วัสดุ หมายถึง สิ่งช่วยสอนที่มีการผูกพันเปลี่ยนแปลง เช่น ซอล์ก ฟิล์ม ภาพถ่าย ภาพยนตร์ สไลด์ ฯลฯ
2. อุปกรณ์ หมายถึง สิ่งช่วยสอนที่เป็นเครื่องมือ เช่น กระดานดำ การทดลอง และ

กิจกรรมต่าง ๆ โดยเฉพาะกิจกรรมที่ครูจัดทำขึ้นและมุ่งให้นักเรียนปฏิบัติ

ส่วนธำรง บัวศรี (2532 : 218) ได้จัดประเภทของสื่อการเรียนการสอนออกเป็น 3 ประเภท

คือ

1. ประเภทวัสดุ ได้แก่ แผ่นภาพ แผนภูมิ แถบบันทึกเสียง ฯลฯ
2. ประเภทอุปกรณ์ ได้แก่ เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ โทรทัศน์ ฯลฯ
3. ประเภทระบบ กระบวนการ และวิธีการ ได้แก่ ระบบการสอนแบบโปรแกรม การ

สอนเป็นคณะ ฯลฯ

2. สื่อการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม

การจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ยึดหลักการใช้สื่อประสม (Multimedia) โดยเน้นการบูรณาการสื่อการเรียนการสอนที่สำคัญ ดังนี้ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2539 : 14)

1. สื่อเอกสารประเภทชุดวิชาที่เป็นบทเรียนสำเร็จรูป สามารถศึกษาด้วยตนเองได้ สื่อเอกสาร จะประกอบด้วยเนื้อหาที่สำคัญของหลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอน โดยเน้นกิจกรรมและการฝึกปฏิบัติตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของแต่ละบทเรียน

2. รายการโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม จะบูรณาการกับสื่อเอกสารที่ใช้ควบคู่กัน โดยเน้นเนื้อหาที่ยาก ต้องการคำอธิบายจากผู้เชี่ยวชาญหรือครู/อาจารย์ที่สอนเก่งมีชื่อเสียง รวมทั้งเนื้อหาที่ต้องการให้เห็นกระบวนการ ความเคลื่อนไหวหรือสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็นในสถานการณ์ปกติ รวมทั้งการสาธิตทดลองทางวิทยาศาสตร์ที่จำเป็นต้องให้เห็นกระบวนการเปลี่ยนแปลง ซึ่งไม่สามารถนำเสนอโดยสื่อการสอนอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นสื่อการสอนทางโทรทัศน์จะเน้นเฉพาะเนื้อหาที่สำคัญ โดยใช้เวลาประมาณไม่เกิน 15 นาที ยกเว้นการสอนวิชาภาษาต่างประเทศ ซึ่งจะมีการฝึกทักษะจากครูทางโทรทัศน์ด้วย

3. รายการวิทยุ สื่อทางวิทยุกระจายเสียง จะเป็นอีกสื่อหนึ่งที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนทางไกล โดยนำเนื้อหาของหลักสูตรมาจัดการสอนทางวิทยุเพื่อเสริมการเรียนการสอนในแต่ละวิชาของหลักสูตรให้สมบูรณ์มากขึ้น โดยศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาจะปรับรายการวิทยุให้บูรณาการกับชมวิชาตามหลักสูตรที่ดำเนินการจัดการเรียนการสอน เจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. สื่อบุคคล ได้แก่ ครู – อาจารย์ประจำวิชา ครูประจำกลุ่มและวิทยากรแต่ละสาขาวิชา ซึ่งจะเป็นผู้ดำเนินการจัดกิจกรรมและกระบวนการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนนักศึกษาโดยใช้สื่อประเภทต่าง ๆ ตามขั้นตอนที่กำหนด

5. สื่อประกอบอื่น ๆ ได้แก่ เทปเสียง วัสดุทัศน อุปกรณ์ทดลอง สาริต และสื่อโสตทัศนูปกรณ์ต่างๆ ที่ช่วยให้การเรียนการสอนสมบูรณ์ขึ้น สื่อประกอบเหล่านี้จะรวมอยู่ในชุดวิชาที่จัดทำขึ้น

3. ความสำคัญของการเรียนการสอน

เกษม สูดหอม และคณะ (2518 : 35) กล่าวว่าสื่อการสอนจะช่วยให้ผู้เรียนมีประสบการณ์กว้างขวางขึ้น ทำให้บทเรียนเป็นที่น่าพอใจ นักเรียนเกิดประสบการณ์ร่วมกัน ช่วยอธิบายสิ่งที่ยากให้เข้าใจง่าย แสดงความหมายของสัญลักษณ์ต่าง ๆ ทำให้นักเรียนเข้าใจความหมายของศัพท์ต่าง ๆ ได้เร็วขึ้น แสดงส่วนลึกลับให้เข้าใจได้ดี สามารถเอาชนะข้อจำกัดต่าง ๆ เกี่ยวกับเวลาระยะทางและขนาดได้ ทำให้สิ่งเคลื่อนไหวเร็วช้าลงได้ ทำให้สิ่งเคลื่อนไหวช้าเร็วขึ้น นำสิ่งที่เกิดในอดีตมาศึกษาได้ นำสิ่งที่อยู่ไกล ๆ มาศึกษาได้ ย่อสิ่งใหญ่ให้เล็กลง ขยายสิ่งที่เล็กให้ใหญ่ได้ ช่วยประหยัดเวลาในการสอน ทำให้นักเรียนมีประสบการณ์ตรง นักเรียนเรียนรู้ได้ถูกต้องถาวร ช่วยให้นักเรียนที่เห็นซ้ำก็เรียนได้เร็วขึ้น ช่วยเปลี่ยนทัศนคติได้ดี และช่วยส่งเสริมการคิดและปัญญา

จากงานผลการวิจัยนวพร ธนวัฒน์ (2536 : 85-101) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น ในคณะวิชาคหกรรม วิทยาลัยสารพัดช่าง เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษามีปัญหาสูงสุดในเรื่อง ไม่มีเวลาฝึกทบทวนการเรียนที่บ้าน ด้านครูผู้สอนมีปัญหาสูงสุดในเรื่อง ครูให้รายละเอียดในบทเรียนไม่ชัดเจน เช่น เทคนิคการสอนและเคล็ดลับต่าง ๆ ในการทำความเข้าใจบทเรียน ด้านหลักสูตรมีปัญหาสูงสุดในเรื่อง นักศึกษาไม่มีโอกาสไปทัศนศึกษานอกสถานที่ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกมีปัญหาสูงสุดในเรื่อง มีผู้รับฝากอุปกรณ์การเรียนในแต่ละห้องเรียน

นักศึกษาวินิจฉัยหลักสูตรระยะสั้นแต่ละแผนกมีปัญหาการเรียน โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักศึกษาที่มีอาชีพและอายุแตกต่างกันมีปัญหาการเรียน โดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนอุษา เทียนทอง (2530 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาลักษณะการจัดกิจกรรมการพบกลุ่มของนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ ระดับที่ 3-4 ทางวิทยุและไปรษณีย์ในภาคกลาง พบว่า การจัดกิจกรรมการพบกลุ่มของครูประจำกลุ่มนั้น ผู้เรียนต้องการให้ครูประจำกลุ่มสอนเป็นเฉพาะวิชาการ เนื่องจากผู้เรียนอ่านคู่มือการเรียนบางรายวิชาด้วยตนเองไม่เข้าใจ และครูประจำกลุ่มขาดทักษะในการจัดกิจกรรมกลุ่ม

นงคราญ วงษ์ศรี (2535 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการใช้สื่อการเรียนของนักศึกษาทางไกลระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า

1. การใช้สื่อการเรียนของนักศึกษาทางไกลระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแยกตามสื่อแต่ละประเภท ปรากฏว่ามีการพบกลุ่มอยู่ในระดับน้อย มีการใช้สื่อสิ่งพิมพ์อยู่ในระดับปานกลาง และมีการใช้สื่อโสตทัศนอยู่ในระดับน้อย

2. นักศึกษาทางไกลที่มีเพศต่างกัน พบว่า มีการใช้สื่อการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาแยกตามสื่อแต่ละประเภท ปรากฏว่า เพศชายมีการใช้สื่อโสตทัศน

มากกว่าเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. นักศึกษาทางไกลที่มีอายุต่างกัน พบว่า มีการใช้สื่อการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาแยกตามสื่อแต่ละประเภท ปรากฏว่า นักศึกษาทางไกลอายุ 13-18 ปี มีการใช้สื่อโสตทัศนมากกว่าอายุ 19-35 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. นักศึกษาทางไกลที่มีระดับชั้นต่างกัน พบว่า มีการใช้สื่อการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาแยกตามสื่อแต่ละประเภท ปรากฏว่า นักศึกษาทางไกลระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีการใช้สื่อสิ่งพิมพ์มากกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. นักศึกษาทางไกลที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน พบว่า มีการใช้สื่อการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาแยกตามสื่อแต่ละประเภท ปรากฏว่า มีการใช้สื่อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

6. นักศึกษาทางไกลที่มีอาชีพต่างกัน พบว่า มีการใช้สื่อการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาแยกตามสื่อแต่ละประเภท ปรากฏว่า นักศึกษาทางไกลไม่มีอาชีพ มีการใช้สื่อโสตทัศนมากกว่านักศึกษาทางไกลที่ทำงานลูกจ้างเอกชน และนักศึกษาทางไกลทำงานรับราชการมีการพบกลุ่มมากกว่านักศึกษาทางไกลที่เป็นเกษตรกร ทำงานค้าขายและงานลูกจ้างเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

7. นักศึกษาทางไกล พบว่า นักศึกษาทางไกลประสบปัญหาการใช้สื่อโสตทัศนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ปัญหาการใช้สื่อสิ่งพิมพ์และปัญหาการพบกลุ่ม

2.5.3 วิธีการวัดและประเมินผล

การวัดและการประเมินผล ในระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วย การประเมินผลการเรียน ตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตร (ปวช.) 2539 ให้มีการประเมินผลก่อนเรียนระหว่างเรียนและปลายภาคเรียน วิธีการวัดและประเมินผลส่วนใหญ่มักเป็นแบบในระบบโรงเรียนที่ได้ยึดหยุ่น หนึ่ง สุนทร สุนันท์ทชัย (2530) กล่าวว่า การวัดและการประเมินผลเป็นปัญหาต่อผู้เรียนเพราะไม่เอื้อต่อความเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งมีผลต่อผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเมื่อรู้สึกไม่ประสบความสำเร็จ ไม่ผ่านการประเมิน ผู้เรียนเกิดความคับข้องใจ และส่งผลให้มีการเลิกเรียนกลางคันในที่สุด

ตามหลักการศึกษายุ่งใหญ่ (หรือการศึกษานอกโรงเรียน) แล้ว การวัดผลจะต้องเป็นการตรวจสอบระดับของความคงอยู่ของปัจจัยป้อนความพอใจของผู้เรียนที่แสดงออกในระหว่างที่อยู่ในการฝึกอบรม หรือ หลังจากการรับการศึกษา และผู้เรียนให้ความร่วมมือต่อการวัดนั้น (Knowles, 1970 : 220) ข้อจำกัดประการหนึ่งคือ ในการวัดและประเมินผล ผู้สอบในโรงเรียน ซึ่งไม่ใช่ปีการศึกษา มักไม่เข้าใจวิธีวัดผลตามวิธีปกติที่ใช้ในสถานศึกษาทั่วไป ซึ่งวิธีดังกล่าวก็ไม่ค่อยเหมาะสมนักต่อ

การศึกษาแถมบอกโรงเรียนหรือหากนำมาใช้ก็ไม่สามารถนำมาใช้ได้ครบถ้วน กล่าวคือ การวัด ประเมินกลุ่มทักษะและพื้นฐานอาชีพต้องพิจารณาที่พฤติกรรมการกระทำ การปฏิบัติงาน ความรู้ เกี่ยวกับหลักการ วิธีการ ขั้นตอน ความสนใจ การรักษาเครื่องมือและการทำงานเป็นกลุ่ม (วิชัย วรรณรัตน์. 2535 : 24-25)

ทั้งหมดที่กล่าวมานี้หากมีการปฏิบัติ (แม้ว่าจะไม่ถูกต้องตามหลักการศึกษานอกโรงเรียน นัก) ก็ถือว่าอยู่ในระดับที่พอใช้ได้ การศึกษาเรื่องนี้จะทำให้ทราบว่าผู้เรียนได้รับการประเมินผลวัด อย่างไร และมีความพอใจต่อวิธีปฏิบัติ และผลที่ได้รับเพียงใด หรือไม่

สังค์ อุทรานันท์ (2526 : 99 - 100) ได้เสนอหลักการและแนวคิดในเรื่องการประเมินผลการ สอนว่าเป็นการตรวจสอบผลผลิต (out put) ว่าได้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ เพียงใด โดยการประเมินจากงานของการทำกิจกรรม จากการทดสอบความรู้หลังการสอน หรือจาก การสรุปความเข้าใจของผู้เรียน ซึ่งควรจะประเมินจากผลงานหลาย ๆ อย่างประกอบกัน ควรประเมิน ว่าผู้เรียนได้เรียนรู้โดยมีความเข้าใจ มีทักษะและมีเจตคติในเรื่องที่ได้เรียนมาแล้วเป็นไปตามจุดมุ่ง หมายของการเรียนการสอน ที่ได้กำหนดไว้เพียงใดซึ่งจะเป็นข้อเสนอแนะสำหรับการปรับปรุงแก้ไข ในการเรียนการสอนครั้งต่อไปให้ดียิ่งขึ้น และทำให้ทราบพื้นฐานของผู้เรียน สำหรับเตรียมการสอน ในครั้งต่อไป อีกด้วย

ชวาล แพร์ตกุล (2518 : 140) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผลดัง ต่อไปนี้ การวัดผล หมายถึง กระบวนการใด ๆ ที่จะให้ได้มาซึ่งปริมาณจำนวนหนึ่งอันมีความ หมายแทนขนาด สมรรถภาพ นามธรรม ที่นักเรียนผู้นั้นมีอยู่ในงานถ้าใช้แบบทดสอบเป็นเครื่อง มือกระตุ้น ก็คือ เอาจำนวนผลงานที่นักเรียนแสดงปฏิกิริยาได้ตอบออกมาเป็นเครื่องบ่งชี้ว่า เขามี สมรรถภาพในเรื่องนั้น ๆ ปานใด ส่วนการประเมินผล หมายถึง กระบวนการที่ครุณาทุก ๆ รายการ ที่ทราบจากการวัดไปใช้ คือ ครุณาผลจากการวัดผลเหล่านั้นมารวมกัน เพื่อนำไปวินิจฉัยตีราคาคุณ ค่าและชี้ขาดลงไปผลสรุปว่า เด็กคนนั้นมีคุณภาพสูงหรือต่ำสมควรสอบได้หรือสอบตก

Good (1973 : 209) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การประเมินผลหลักสูตรหมายถึงการประเมิน ผลของกิจกรรมการเรียนภายในขอบข่ายของการสอนที่เน้นเฉพาะจุดประสงค์ของการตัดสินใจใน ความถูกต้องของจุดมุ่งหมาย ความสัมพันธ์และความต่อเนื่องของเนื้อหาและผลสัมฤทธิ์ของวัตถุประสงค์เฉพาะซึ่งนำไปสู่การตัดสินใจใน การวางแผน การจัดโครงการ การต่อเนื่องและการหมุน เวียนของกิจกรรมโครงการต่าง ๆ ที่จัดให้มีขึ้น

สุมิตร คุณากร (2523 : 198) กล่าวถึงการประเมินหลักสูตรไว้ว่า คือการหาคำตอบว่า หลักสูตรสัมฤทธิ์ผลตามที่กำหนดไว้ในความมุ่งหมายหรือไม่มากนักเพียงใดและอะไรเป็นสาเหตุ การประเมินหลักสูตรเพื่อตัดสินใจสัมฤทธิ์ผลของหลักสูตร มีขอบเขตรวมถึง (1) การวิเคราะห์ ความสำเร็จของหลักสูตร (2) การวิเคราะห์กระบวนการของการนำหลักสูตรไปใช้ (3) การวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลใน การเรียนของนักเรียน (4) การวิเคราะห์โครงการประเมินผลหลักสูตร

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2523 : 192) ให้ความหมายของ การประเมินผลหลักสูตรไว้ว่าการ ประเมินผลหลักสูตรเป็นการพิจารณาเกี่ยวกับคุณค่าของหลักสูตร โดยใช้ผลการวัดในแง่มุมต่างๆ ของสิ่งที่ประเมินเพื่อนำมาพิจารณารวมกัน และสรุปว่าจะให้คุณค่าของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมา นั้นว่าเป็นอย่างไร มีคุณภาพดีหรือไม่เพียงใด หรือได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่มีส่วน ใดที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข

สุจริต เพียรชอบ (2523 : 64) กล่าวถึงการประเมินผลหลักสูตรไว้ว่าเป็นกระบวนการที่สำคัญ เพราะเป็นการหาคำตอบว่า หลักสูตรสัมฤทธิ์ผล ตามที่ได้ตั้งจุดมุ่งหมายไว้หรือไม่มากนักเพียงใด อะไรเป็นสาเหตุ ผู้ประเมินหลักสูตรจึงต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ดี ทั้งทางด้านหลักสูตรและการประเมิน ผล ซึ่งจะต้องเน้นการประเมินทั้งโปรแกรมการศึกษา มิใช่แต่เพียงผลการเรียนปีสุดท้ายเท่านั้น แต่ ควรประเมินการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนด้วย

สำหรับปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 199) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการวัดและการ ประเมินผล ไว้ดังต่อไปนี้ การวัด (Measurement) เป็นกระบวนการที่กำหนดจำนวนตัวเลขให้กับ วัตถุ สิ่งของหรือบุคคลตามความมุ่งหมาย และเปรียบเทียบลักษณะความแตกต่างที่ปรากฏอยู่ในสิ่ง ที่จะวัด เช่น การวัดความสามารถของสมองในด้านต่าง ๆ การวัดคุณสมบัติทางกายภาพ ผลที่ได้จาก การวัด จะเป็นจำนวนตัวเลข เป็นการวัดเชิงประเมิน การประเมินผล (Evaluation) เป็นการ พิจารณาตัดสิน เกี่ยวกับคุณภาพคุณค่า ความจริง และการกระทำ บางทีขึ้นอยู่กับ การวัดเพียงอย่าง เดียว เช่น คะแนนสอบ แต่โดยทั่วไปจะเป็นการรวมการวัดหลาย ๆ ทางโดยอาศัยข้อมูลหรือราย ละเอียดจากการสังเกต การตรวจผลงานการสัมภาษณ์หรือการทดสอบประกอบการพิจารณาการ ประเมินผลแต่ละครั้งจะประกอบด้วย

1. ผลการวัดที่จะได้จากกระบวนการต่าง ๆ เช่น จากการสังเกต การตรวจผลงาน การ สัมภาษณ์ หรือการทดสอบ
2. เกณฑ์การพิจารณา เพื่อจะใช้เป็นแนวทางหรือหลักในการพิจารณาว่า เก่ง อ่อน พอใจ-ไม่พอใจ ผ่าน-ไม่ผ่าน โดยนำผลที่วัดได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด
3. การตัดสินใจ เป็นการชี้ขาด หรือสรุปผลการเปรียบเทียบระหว่างผลของการวัดกับ เกณฑ์ที่กำหนดให้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 199 – 200) ได้กล่าวถึง ความจำเป็นของการวัดผลและ การประเมินผล เกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอน และได้สรุปประโยชน์ของการวัดผลและการ ประเมินผลในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของครูอาจารย์ ทำให้ครูอาจารย์ทราบว่าผลการสอนของ ตนเป็นอย่างไร และจะได้แก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น
2. เพื่อปรับปรุงการเรียนของนักเรียนนักศึกษา นักเรียนนักศึกษาจะได้ทราบว่า ตนมีความรู้ และความสามารถ ความเข้าใจในบทเรียนหรือไม่ เพียงใด ซึ่งจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงตนเอง

3. เพื่อปรับปรุงระบบการบริหารงานในสถานศึกษา ทำให้ทราบสภาพที่แท้จริงของหลักสูตรโครงการสอน บันทึกการสอนที่นำมาสู่การปฏิบัติว่า ประสบปัญหาอย่างไรจะแก้ไขปรับปรุงอย่างไร

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 200-201) ยังได้กล่าวถึง หน้าที่ของผู้บริหารซึ่งจะต้องเกี่ยวข้องกับ การวัดผลและการประเมินผลดังต่อไปนี้

1. กำหนดนโยบายทั่วไป เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลในเรื่องประเภทของข้อสอบที่ใช้ระยะเวลาที่ใช้สอบ จำนวนครั้งที่สอบ ฯลฯ
2. จัดหาวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็น
3. พยายามส่งเสริมครูอาจารย์ให้มี ความรู้ทางการวัดและประเมินผลโดยการจัดการฝึกอบรม การประชุมปฏิบัติการในด้านเทคนิค การออกข้อสอบ การให้คะแนนการประเมินผลข้อสอบ ตลอดจนการรายงานผลการสอบ
4. ควรมีกระทรวงศึกษาธิการ หากมีการบกพร่องจะได้หาทางแก้ไขต่อไป

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนการสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พุทธศักราช 2533) ได้กล่าวถึงหลักการในการประเมินผลการเรียน ดังนี้ (พัชรี สว่างทรัพย์. 2539 : 9)

1. ให้สถานศึกษามีหน้าที่และรับผิดชอบในการประเมินผลการเรียน
2. ให้ประเมินผลการเรียนเป็นรายวิชา ตามระบบหน่วยกิต จำนวน หน่วยกิตของแต่ละวิชาให้ถือตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร
3. ให้มีการประเมินผลการเรียน เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน และเพื่อตัดสินผลการเรียน โดยการประเมินผลการเรียน ให้ใช้วิธีหนึ่งวิธีใดหรือหลาย ๆ วิธีผสมกัน
4. ให้กรมอาชีวศึกษาหรือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนร่วมกับสถานศึกษา ในสังกัดดำเนินการส่งเสริมคุณภาพและควบคุมมาตรฐานการอาชีวศึกษา ส่วนงานในหน้าที่ของหัวหน้างานวัดผลประเมินผล ของสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษานั้น กรมอาชีวศึกษาได้กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบไว้ดังนี้ งานจัดทำเอกสาร จัดหาข่าวสาร คู่มือให้ ครู-อาจารย์ปฏิบัติ ตามระเบียบว่าด้วยการวัดผล ประเมินผล ดำเนินการวิเคราะห์ข้อสอบ และจัดทำข้อสอบมาตรฐาน (กรมอาชีวศึกษา. 2529 : 9)

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539 : 192-193) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตรว่า จะมีจุดมุ่งหมายที่คล้ายคลึงกันดังนี้

1. เพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขสิ่งบกพร่องที่พบในองค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตร เช่น จุดหมาย โครงสร้าง เนื้อหา การวัดผล ฯลฯ ว่ามีความเหมาะสมและสอดคล้องหรือไม่
2. เพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขระบบการบริหารหลักสูตร การนิเทศการกำกับดูแล และการจัดระบบการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. ผู้ช่วยในการตัดสินใจของผู้บริหารว่า ควรใช้หลักสูตรต่อไปหรือไม่ หรือยกเลิกการใช้หลักสูตรเพียงบางส่วน หรือยกเลิกทั้งหมด ซึ่งจะเป็นการประเมินหลังจากที่ใช้หลักสูตรไปแล้วว่า บรรลุตามเป้าหมายที่หลักสูตรกำหนดหรือไม่

4. เพื่อต้องการทราบคุณภาพของผู้เรียน ซึ่งเป็นผลผลิตของหลักสูตรว่า มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามความมุ่งหวังของหลักสูตรหรือไม่ หลังจากผ่านกระบวนการทางการศึกษามาแล้วหรือไม่

อร่าม เรืองฤทธิ์ (2536 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย พบว่า ผู้บริหารวิชาการและครู-อาจารย์มีความคิดเห็นว่า สภาพการบริหารงานวิชาการ ของวิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษาในกลุ่มสถานศึกษาภาคใต้และกลุ่มสถานศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนวิทยาลัยมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับปัญหาด้านการวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอนนั้น วีระ ทองประสิทธิ์ (2534 : 116) พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 5 ในด้านการวัดผลและการประเมินผล มีปัญหาน้อย สำหรับ สมจิตต์ กระระณา (2532 : 76) พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในประเทศไทยตามทัศนะของผู้บริหารวิทยาลัย ในด้านการวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง

สรุปได้ว่า การประเมินผลการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการที่เกี่ยวกับการประเมินความก้าวหน้าของนักเรียนต่อจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ได้แก่ การจัดทำเครื่องมือ วัดผล การกำหนดเกณฑ์และระยะเวลา การกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดผล การส่งเสริมครู-อาจารย์ผู้สอน ให้มีความสามารถสนใจการวัดผล การนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ไปปรับปรุงการเรียนการสอน การติดตามผลนักเรียนที่สำเร็จการศึกษา

วิธีการประเมินผลนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

1. การประเมินผลก่อนเรียน ครูประจำกลุ่มอาจจะมีการให้ทำแบบทดสอบก่อนเรียนที่กำหนดไว้ในแต่ละชุดวิชาหรือครูประจำกลุ่มสัมภาษณ์พูดคุย เพื่อพิจารณาพื้นฐานของนักศึกษาแต่ละคน

2. การประเมินผลระหว่างเรียนให้เป็นหน้าที่ของสถานศึกษา และสถานประกอบการรับผิดชอบร่วมกันให้ประเมินเป็นระยะ ๆ ทั้งภาคทฤษฎี เจตคติ เช่น มีการทดสอบย่อย มอบหมายงานให้การสังเกต

3. การประเมินผลปลายภาคเรียน ให้ทำการประเมินเมื่อสิ้นสุดการเรียนของภาคเรียนนั้น ๆ โดยให้ครอบคลุม จุดประสงค์และเนื้อหาของแต่ละรายวิชาตามเครื่องมือที่กรมการศึกษานอกโรงเรียนกำหนด

การตัดสินใจผลการเรียน มีหลักเกณฑ์ดังนี้ คือ

1. ให้ตัดสินผลการเรียนเป็นรายวิชา

2. อัตราส่วนของคะแนนระหว่างและปลายภาคเรียน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังนี้ คือ

วิชาสามัญ	เท่ากับ	40 : 60
วิชาชีพ	เท่ากับ	60 : 40
3. การตัดสินผลการเรียนให้นำคะแนนระหว่างภาคเรียนรวมกับคะแนนปลายภาคเรียนให้ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 จึงถือว่าสอบได้ แต่นักศึกษาต้องมาเข้าสอบปลายภาคเรียนด้วย
4. กรณีที่นักศึกษาได้ระดับผลการเรียนเป็น “0” เนื่องจาก
 - 4.1 คะแนนระหว่างภาคเรียนรวมกับปลายภาคเรียนได้น้อยกว่าร้อยละ 50
 - 4.2 นักศึกษาขาดสอบ
 - 4.3 ไม่มาพบกลุ่มรายวิชานั้น ๆ
 - 4.4 นักศึกษาทุจริตในการสอบ

ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม = (จำนวนหน่วยกิต x ระดับผลการเรียนรายวิชาที่ 1) + (จำนวนหน่วยกิต x ระดับผลการเรียนรายวิชาที่ 6)

ผลบวกของจำนวนหน่วยกิตทุกรายวิชา

$$\begin{aligned}
 \text{ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม} &= \frac{(2 \times 3) + (3 \times 2) + (1 \times 2) + (2 \times 4) + (2 \times 3) + (4 \times 3)}{14} \\
 &= \frac{6 + 6 + 2 + 8 + 6 + 12}{14} \\
 &= \frac{40}{14} \\
 &= 2.85
 \end{aligned}$$

5. ต้องผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจำนวนไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิจกรรม
 6. ต้องผ่านการประเมินผลการฝึกงาน
- จากผลการวิจัยของวัลลีย์ เปรมัชเชียร (2536 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของครู นักศึกษาเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะต้น ของโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูและนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะต้นในด้านหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล และสถานที่ที่ใช้สอนและฝึกงาน อยู่ในระดับมากหรือมีการปฏิบัติเช่นนั้นมาก
2. ครูและนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะต้นอยู่ในระดับเป็นปัญหาน้อย

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและนักศึกษาที่มีต่อสภาพการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรระยะสั้น พบว่ามีข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดการประเมินผล และสถานที่ที่ใช้สอนฝึกงาน

4. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น พบว่ามีข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในด้านสื่อการเรียนการสอน

2.5.4 สภาพแวดล้อมของนักศึกษา

กล่าวโดยทั่วไปแล้ว สิ่งแวดล้อมของผู้เรียนมีอยู่ 2 ประเภทซึ่งน่าจะมีผลต่อความพึงพอใจในการเรียนการสอน หรือ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการศึกษของผู้เรียน ได้แก่

1. สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ เช่น สภาพโดยทั่วไปของสถานที่พักอาศัยการเดินทางมารับการศึกษา สภาพภายนอกและภายในของสถานที่ศึกษา จรินทร์ มณีรัตน์ (2519 : 39) กล่าวว่า ผู้คนโดยทั่วไปชอบบรรยากาศที่รบกวน ไม่เป็นอิสระ หรือที่ ๆ ไม่คุ้นเคยบรรยากาศที่ก่อให้เกิดความกลัวและไม่มั่นใจในตัวเอง (สุชา จันทรเฒ และสุรางค์ จันทรเฒ. 2519 : 92-94)

2. สิ่งแวดล้อมในขณะที่มีการเรียนการสอน Mulcolm S.Knoles (1970 : 59 – 80) กล่าวว่าผู้ใหญ่จะเรียนได้ดีในบรรยากาศที่อบอุ่นเป็นกันเอง ได้รับเกียรติ การยอมรับ (จากเพื่อนร่วมห้อง และผู้สอน) และเป็นประชาธิปไตย ผู้สอนสนใจที่จะทำความรู้จักผู้เรียน และสนใจปัญหาและความเป็นมาของผู้เรียนพอสมควร และพยายามทำความเข้าใจที่จะตัดสินใจว่าเขาเป็นคนประเภทใด แต่เป็นที่น่าสงสัยว่าในการบรรยายการเรียนการสอนแบบไทย ๆ ที่เป็นอยู่โดยเฉพาะในบรรยากาศของช่างหรือผู้สอนที่ในเวลาปกติแล้วเป็นหัวหน้างานจะมีบรรยากาศดังกล่าวนี้เพียงใด เพราะ Neil Mulder (1978 : 35) กล่าวว่าสังคมไทยเป็นสังคมแบบชนชั้น ไม่มีความเท่าเทียมกัน ความเป็นนายและลูกน้องจะปรากฏอยู่เสมอ ผู้เรียนที่อยู่ในโรงงานนั้น ๆ อาจยอมรับพฤติกรรมแสดงความของหัวหน้าที่มาเป็นผู้สอนนอกเวลาทำงาน แต่น่าสังเกตว่าผู้เรียนที่มาจากที่อื่นจะยอมรับได้เพียงใด

นอกจากสิ่งแวดล้อมทั้ง 2 ดังกล่าวแล้ว ความจำเป็นของด้านสภาพแวดล้อมของนักศึกษาซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของนักศึกษาที่จะทำให้นักศึกษาเกิดแรงจูงใจ และมีความสนใจต่อการเรียน ตลอดจนวิธีการสอนของครูก็เป็นส่วนประกอบที่สำคัญด้วยเช่นกัน ส่วนการนำเสนอในที่นี้ผู้วิจัยขอเสนอสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน

สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอนหมายถึง การจัดการเรียนการสอนและการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอน มุ่งให้นักศึกษาได้รับความรู้และสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติได้ บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ได้แก่ พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ การนำสื่อการเรียนการสอนมาใช้อย่างถูกต้องเหมาะสม การเรียนการสอนจึงมีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 3 ประการคือผู้สอน ผู้เรียนและปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ผู้สอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งในการจัดการเรียนการสอนแต่ละครั้งจะให้เป็นที่ไปในแบบใดขึ้นอยู่กับผู้สอนเป็นผู้บังคับทั้งสิ้น คุณลักษณะของผู้สอน

จะส่งเสริมการเรียนรู้ให้เป็นไปด้วยดีและมีประสิทธิภาพ (พิมพ์ศรี เปานิล, 2530:14) ซึ่งสอดคล้องกับวิจิตร ศรีสอาน. 2518:71) ได้กล่าวว่าปัจจัยสำคัญที่สุดที่กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษามีมาตรฐานในการศึกษาสูง คือ คุณภาพและประสพการณ์ของอาจารย์ ดังนั้นศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดจึงควรพยายามแสวงหาบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในสาขาวิชาการต่างๆ มาเป็นอาจารย์โดยเฉพาะผู้ที่จะมาเป็นครูประจำกลุ่มจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในการสาขาวิชาต่าง ๆ เป็นอย่างดี จึงจะสามารถที่จะถ่ายทอดศิลปะวิทยาให้แก่ศิษย์ของคนได้ดี และการที่จะให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ สิ่งหนึ่งที่สำคัญคือ คุณลักษณะของครูผู้สอน ซึ่งจะเอื้ออำนวยต่อการสร้างสภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอนที่ดี คุณลักษณะของครูที่ดี (อุทุมพร ทองอุไทย, 2522 : 71) ประกอบด้วย

1. ด้านบุคลิกภาพ ต้องเป็นคนกระฉับกระเฉงทันสมัยในด้านความคิด เป็นผู้ที่แต่งกายเรียบร้อย กิริยา ท่าทาง การพูดแสดงออกถึงการมีความรู้ดีเข้าใจในตัวผู้เรียน ปรารถนาดีต่อศิษย์ทั้งในและนอกห้องเรียน และมีบุคลิกภาพที่ดีเมื่อแสดงออกต่อนักศึกษาและสังคมทั่วไป
2. ด้านความรู้ มีความรู้ในเนื้อหาที่สอนทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพครูเป็นอย่างดี ค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ๆ ที่ทันสมัยกว้างขวางและถูกต้องสามารถที่จะให้ความรู้แก่ผู้เรียนได้ดีทั้งหลักเกณฑ์ ทฤษฎีตัวอย่างและการนำไปปฏิบัติจริง
3. ด้านวิธีการสอน ต้องมีทักษะในการสอนผู้จักใช้วิธีสอนให้เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา สภาพสังคม สามารถสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้ราบรื่นเป็นมิตรต่อกัน อาจารย์และนักศึกษายกข่องนับถือซึ่งกันและกัน รู้จักเลือกเทคนิคการสอนแบบต่าง ๆ มาใช้ให้เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชา กลุ่มผู้เรียนและความแตกต่างของผู้เรียน

ในการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากคุณลักษณะที่ดีของครูแล้ว วิธีการสอนก็ถือได้ว่าเป็นมีความสำคัญเช่นกัน บำรุง กัดัดเจริญ และฉวีวรรณ กินาวงศ์ (2527 : 175-176) ได้จำแนกวิธีสอนออกเป็นใหญ่ ๆ ดังนี้

1. วิธีสอนที่ยึดครูเป็นศูนย์กลาง ครูเป็นผู้สอน ผู้ถ่ายทอดความรู้ วางแผนการสอน ควบคุมเนื้อหา วัตถุประสงค์
2. วิธีสอนแบบถือนักศึกษาเป็นศูนย์กลาง ได้แก่ การให้ผู้เรียนเป็นผู้ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง เป็นผู้วางแผนบทเรียน ดำเนินการค้นคว้าหาความรู้ สรุปผลออกมาเป็นกฎเกณฑ์ ครูเป็นผู้แนะแนวทางไปสู่การค้นคว้า
3. วิธีสอนแบบครูและนักเรียนร่วมกัน ครูและนักเรียนจะร่วมกันในการจัดบทเรียนวางแผนค้นคว้าหาความรู้ สรุปผลออกมาเป็นความรู้

ในการเรียนการสอน นอกจากคุณลักษณะของครูที่ดี และวิธีสอนที่เหมาะสมกับนักศึกษาแล้ว การเรียนการสอนจะมีประสิทธิภาพย่อมเกิดจากการมีบรรยากาศการสอนที่ดีด้วย ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 6 ประเภท (Romine, 1974 : 139-143) คือ

1. บุคลิกภาพของผู้สอน เช่น ผู้สอนเป็นคนกระฉับกระเฉง มีความกระตือรือร้น สนใจในวิชาที่สอน มีอารมณ์ขัน ให้ความจริงใจและเป็นกันเองกับผู้เรียน
2. การจัดและเตรียมการสอน เช่น เตรียมการสอนเป็นอย่างดี ชี้แจงให้ผู้เรียนได้ทราบถึงวัตถุประสงค์ในวิชาที่เรียน รวมทั้งแนะนำหนังสืออ้างอิงต่าง ๆ
3. ผลการสอนที่ผู้เรียนได้รับ เช่น ผู้เรียนได้รับประโยชน์ตามสมควรตามความตั้งใจจากวิชาที่ผู้เรียนเลือกเรียนแต่ละวิชา ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนไม่ใช่เป็นผู้ฟังอย่างเดียว
4. การเสนอเนื้อหา เช่น อธิบายชัดเจน ตั้งคำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนคิด สามารถใช้วิธีการสอนต่าง ๆ ที่จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจ
5. การประเมินผล การให้ข้อมูลย้อนกลับ และการเสริมแรงทางการเรียน เช่น เมื่อมีการทำรายงานหรือการสอน เมื่อตรวจเสร็จแล้วผู้สอนจะต้องรีบแจ้งผลให้ผู้เรียนรู้ และมีการชี้แจงด้วยว่าทำไมจึงเป็นเช่นนั้น

6. ผู้สอนยอมรับฟังความคิดเห็นตลอดจนผลงานของผู้เรียน อย่างมีเหตุผล

2. สภาพแวดล้อมทางการบริการทางวิชาการ

การบริการทางวิชาการ หมายถึง การบริการด้านต่าง ๆ ที่สถานศึกษาบริการให้แก่นักศึกษา เช่น การจัดทำคู่มือนักศึกษา การรับเข้าศึกษา การลงทะเบียนวิชาเรียน การจัดอาจารย์ที่ปรึกษา การสอนซ่อมเสริม หรือการจัดบริการอื่นใดที่มีส่วนช่วยงานวิชาการแก่นักศึกษา ได้แก่ การบริการห้องสมุด การบริการวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือที่ใช้ในการจัดกิจกรรมทางวิชาการ (สงวน สหวงศ์. 2526 : 7)

การบริการทางวิชาการเป็นการบริการต่าง ๆ ที่สถานศึกษาจัดบริการให้แก่นักศึกษาเพื่อให้นักศึกษาได้รับความสะดวกเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาของนักศึกษา นอกจากการบริการทางวิชาการแล้วควรจัดบริการแนะแนวก็ยังมีความจำเป็นสำหรับสถาบันการศึกษา และต้องใช้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์และมีความรู้สูงในด้านนี้ และยังจำเป็นต้องจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ที่สนับสนุนให้เกิดการปรึกษาที่ถูกหลักการ เช่น มีห้องให้คำปรึกษาที่เหมาะสมเป็นสัดส่วน เก็บเสียงได้ การให้บริการแนะแนวควรจัดให้ครอบคลุมใน 3 ด้าน (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2530 : 101-102) ดังนี้

1. แนะนำการศึกษา เพื่อให้นักศึกษาเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ รู้จักโลกทางการศึกษาอย่างกว้างขวาง
2. แนะนำอาชีพ เพื่อให้ นักศึกษารู้จักโลกกว้างทางอาชีพ และตัดสินใจเลือกอาชีพตรงกับความต้องการ
3. แนะนำส่วนตัวและสังคม หรือการแนะแนวบุคลิกภาพเพื่อให้ นักศึกษารู้จักพัฒนาบุคลิกภาพของตนให้มีความสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมและแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเองได้

การบริการทางวิชาการเป็นงานที่ช่วยสนับสนุนให้นักศึกษาได้รับความสะดวก ตลอดระยะเวลาที่ศึกษา เป็นการเอื้ออำนวยให้นักศึกษามีความพร้อมในการเรียน ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอนาคตของนักศึกษา เพราะสถาบันการศึกษามีใช้เป็นเพียงสถานที่ในการเตรียมนักศึกษาเกี่ยวกับวิชาชีพ เพื่ออนาคตเท่านั้น แต่จะต้องจัดประสบการณ์ให้แก่ักศึกษา เพื่อให้ักศึกษาเกิดการเรียนรู้เข้าใจตนเอง มีเป้าหมายในการดำรงชีพและตระหนักว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม (เขาวลัทธิ คัด โนภาส. 2523 : 23)

3. สภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่

สภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่ หมายถึง สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติหรือที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งมีอิทธิพลต่อบุคคลที่อยู่ในสภาพแวดล้อมนั้น เช่น บริเวณสภาพพื้นที่ของสถานที่ตั้ง ลักษณะของอาคารเรียน ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด โรงอาหาร โรงฝึกงาน หอพัก สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ การตกแต่งสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ รวมทั้งสภาพ แสง เสียง และสิ่งอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อสภาพความเป็นอยู่และการศึกษาในสถานศึกษา (สมหมาย ดอกไม้.2535 :20)

ส่วนสภาพแวดล้อมของนักศึกษาหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน 2539 นั้น สภาพแวดล้อมของนักศึกษาส่วนใหญ่จะจัดขึ้นในสถานประกอบการต่าง ๆ ซึ่งทั้งนี้ก็จะขึ้นอยู่กับความพร้อมของสถานประกอบการในแต่ละแห่งว่ามีความพร้อมในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ รวมทั้งสภาพ แสง เสียง และสิ่งอื่น ๆ แตกต่างกันไป ตามขนาดของสถานประกอบการนั้น ๆ เพราะถ้าหากสถานประกอบการ มีอาคารสถานที่ที่พร้อมก็จะช่วยให้การเรียนของนักศึกษาเป็นไปด้วยดี เพราะอาคารสถานที่นับเป็นสภาพแวดล้อมที่สำคัญ การมีอาคารเรียนที่สะอาด ปลอดภัย ออกแบบเหมาะสมทั้งแสง สี เสียง มีบริเวณพักผ่อน มีโรงอาหารที่ถูกสุขลักษณะ ห้องสมุดหรือแหล่งความรู้ ตั้งอยู่ในที่เหมาะสม ก็จะเป็นการเสริมสร้าง บรรยากาศในการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดผลดีต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา ช่วยเกื้อกูลและปรุงแต่งบุคลิกภาพตามที่สังคมต้องการ

จากผลการวิจัยของพจน์ ราศรีรัตน์ (2529 :87-91) ได้ทำการศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาผู้ใหญ่เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบว่านักศึกษามีปัญหาด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบรรยากาศ สภาพแวดล้อม ด้านตัวผู้เรียน ด้านหลักสูตรและด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางส่วนด้านครูผู้สอนต้องการให้ใช้วิธีการสาธิตประกอบการอธิบายและใช้วิธีการปฏิบัติจริง

ส่วน พัชรา สังข์ศรี (2540 : 156-158) ได้ทำการศึกษาปัญหาในการเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ ระดับมัธยมศึกษา โดยวิธีเรียนทางไกลของนักศึกษาผู้ใหญ่ ในเขตอุตสาหกรรมชายฝั่งทะเลตะวันออก พบว่านักศึกษามีปัญหาการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษามีปัญหาในด้านวิธีการเรียน คือไม่มีเวลาในการศึกษาและทบทวนบทเรียนด้วยตนเอง เพราะภาระงานมาก ด้านสื่อประกอบการเรียนมีปัญหาในการจัดส่งตำราถึงผู้เรียนล่าช้าไม่ทันการเปิด

ภาคเรียน และมีปริมาณ ไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา ไม่ได้รับฟังรายการวิทยุเนื่องจากไม่มีเวลาว่างตรงกับช่วงเวลาในการออกอากาศ ด้านการพบกลุ่ม พบว่าสถานที่พบกลุ่มกับแคบ ห้องเรียน ไม่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน

ทั้งหมดนี้จึงเป็นเรื่องน่าสนใจที่ควรมีการศึกษาว่าสิ่งเหล่านี้มีผลต่อสภาพการเรียนการสอน และความสำเร็จของผู้เรียนมากน้อยเพียงใด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 3.2.1 การสร้างเครื่องมือ
 - 3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน พุทธศักราช 2539 ที่เรียนอยู่กับศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด รวม 8 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสมุทรปราการ ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี ชลบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด ในระดับชั้น ปวช. ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 648 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน พุทธศักราช 2539 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 โดยดำเนินการดังนี้

3.1.2.1 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ใช้ตารางของ Krejcie , R.V. and D.M. Morgan (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 40) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 242 คน จำนวนกลุ่มตัวอย่างอีกร้อยละ 6.7 ของจำนวนประชากร เพื่อความสมบูรณ์ในการวิจัย รวมเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 287 คน แล้วนำไปเทียบสัดส่วนเพื่อหากกลุ่มตัวอย่างของแต่ละจังหวัดดังแสดงในตารางที่ 3.1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

จังหวัด	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
สมุทรปราการ	173	71
ชลบุรี	173	71
ปราจีนบุรี	27	20
นครนายก	14	10
ฉะเชิงเทรา	18	11
ตราด	20	15
ระยอง	159	66
จันทบุรี	64	23
รวม	648	287

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยได้มีการปรับปรุงจากเครื่องมือของ นางขวัญใจ จันทร์เจริญ (2541) ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และแบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษาที่เข้าศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ในด้านวิธีการเรียนการสอน ด้านสื่อ การเรียนการสอน ด้านวิธีการวัดและประเมินผล และด้านสภาพแวดล้อมของนักศึกษา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) มี 5 ระดับ ซึ่งได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

5	หมายถึง	มีปัญหาในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีปัญหาในระดับมาก
3	หมายถึง	มีปัญหาในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีปัญหาในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีปัญหาในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิดและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาการจัดการ ที่เข้าศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสภาพทั่วไปในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 สาขาการจัดการ
2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
3. ศึกษาแบบสอบถามของนางขวัญใจ จันทร์เจริญ (2541 : 105-114)
4. สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง
5. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบแนะนำและปรับปรุงแก้ไข

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้องของภาษารวม 5 คน คือ

1. นายหนูไม้ จันทร์ภักดี	ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดสมุทรปราการ
2. นายสมนึก โทณผลิน	ผู้ช่วยผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดสมุทรปราการ
3. นายวรทัต ถัยนันท์	ศึกษานิเทศก์ฯ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดสระแก้ว
4. นายจาตุรงค์ วัฒนะประทีป	หัวหน้าโครงการ การศึกษาทางไกลกรมสามัญศึกษา
5. นางสาวศรีประภา สนธิพันธ์	หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ

2. หาค่าความเชื่อมั่น โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน และคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรวิธีการที่เรียกว่า Cronbach โดยได้ค่าความเชื่อมั่นด้านวิธีการเรียนการสอน เท่ากับ 0.87 ด้านสื่อการเรียนการสอน เท่ากับ 0.83 ด้านวิธีวัดและประเมินผล เท่ากับ 0.92 และด้านสภาพแวดล้อมของนักศึกษา เท่ากับ 0.86 รวมทั้งฉบับเท่า .87

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ขอนหนังสือจากงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถึงผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดออกหนังสือขอความร่วมมือ
3. ส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้เดินทางไปส่งแบบสอบถามและเก็บรวบรวมด้วยตนเอง
4. รวบรวมแบบสอบถาม
5. รับแบบสอบถามคืน จำนวน 287 ฉบับ

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. ตรวจสอบจำนวนและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาแต่ละฉบับ
2. ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC (Statistical Package for the Social Sciences Personal Computer)
3. การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนต้นที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ร้อยละ
4. การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนต้นที่ 2 วิเคราะห์โดยใช้การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยทำเป็นรายชื่อของแต่ละด้าน และรวมทุกด้านแล้วนำเสนอในรูปแบบของตารางพร้อมคำบรรยายประกอบ
5. การวิเคราะห์ข้อมูลตอนต้นที่ 3 โดยใช้ความถี่
6. เกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

4.50 – 5.00	หมายถึงมีปัญหาหระดับมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึงมีปัญหาหระดับมาก
2.50 – 3.49	หมายถึงมีปัญหาหระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึงมีปัญหาหระดับน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึงมีปัญหาหระดับน้อยที่สุด

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ใช้สถิติดังต่อไปนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่และร้อยละ
2. ค่าเฉลี่ย (Mean) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

เอกสารนี้เป็นเอกสาร 3. ค่า t -test สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษาตามหลักสูตร การศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ ใน 4 ด้าน ได้แก่ วิธีการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน วิธีวัดผลและประเมินผล สภาพแวดล้อมของนักศึกษา โดยเสนอผลการวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ นำเสนอในรูปของตาราง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ โดยการแสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอผลในรูปของตาราง

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน ตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ จำแนกตาม ขนาดของสถานประกอบการ และประสบการณ์ในการทำงานของนักศึกษา ในภาพรวมและรายด้าน

ตอนที่ 4 วิเคราะห์คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะของนักศึกษาในการแก้ไขปัญหาการเรียนการสอน ตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ โดยวิธีสรุปเรียงตามลำดับความถี่

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยจึง กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนความหมายดังต่อไปนี้

\bar{X}	หมายถึง ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S.D.	หมายถึง ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	หมายถึง จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
t	หมายถึง ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ t
*	หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 จำนวน และค่าร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับ เพศ อายุ ขนาดของสถานประกอบการ และประสบการณ์ในการทำงาน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ	287	100.00
ชาย	55	19.16
หญิง	232	80.84
2. อายุ	287	100.00
ต่ำกว่า 25 ปี	214	74.56
25-30 ปี	48	16.73
มากกว่า 30 ปี	25	8.71
3. ขนาดสถานประกอบการ	287	100.00
ขนาดเล็ก	155	54.01
ขนาดใหญ่	132	45.99
4. ประสบการณ์ในการทำงาน	287	100.00
น้อยกว่า 3 ปี	138	48.08
ตั้งแต่ 3 ปี ขึ้นไป	149	51.92

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 80.84 ส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี ร้อยละ 74.56 รองลงมาคืออายุ 25 – 30 ปี ร้อยละ 16.73 และอายุมากกว่า 30 ปี ร้อยละ 8.71 ส่วนใหญ่ทำงานในสถานประกอบการขนาดใหญ่ ร้อยละ 69.47 และส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน ตั้งแต่ 3 ปี ขึ้นไป ร้อยละ 51.92

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษา ตาม
หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
ในภาพรวม และรายด้าน

ปัญหา	n = 287		ระดับ ปัญหา	ลำดับ ที่
	\bar{X}	S.D.		
1. วิธีการเรียนการสอน	2.35	0.57	น้อย	3
2. สื่อการเรียนการสอน	2.77	0.66	ปานกลาง	1
3. วิธีวัดผลและประเมินผล	2.27	0.66	น้อย	4
4. สภาพแวดล้อมของนักศึกษา	2.54	0.61	ปานกลาง	2
เฉลี่ยรวม	2.48	0.51	น้อย	

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่า ปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ ในภาพรวม มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ด้าน คือ สื่อการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 2.77 และสภาพแวดล้อมของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 2.54 และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 2 ด้าน คือ วิธีการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 2.35 และวิธีวัดผลและประเมินผล มีค่าเฉลี่ย 2.27

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้านวิธีการเรียนการสอน

ปัญหา	n = 287		ระดับ ปัญหา	ลำดับ ที่
	\bar{X}	S.D.		
1. ไม่เข้าใจโครงสร้างหลักสูตร	2.79	0.82	ปานกลาง	2
2. ไม่ได้รับการชี้แจงถึงจุดประสงค์ของรายวิชาที่เรียน	2.46	0.94	น้อย	7
3. การพบกลุ่มแต่ละภาคเรียนมีน้อยเกินไป	2.72	1.01	ปานกลาง	3
4. ระยะเวลาการพบกลุ่มกับเนื้อหาวิชาที่เรียนในแต่ละรายวิชาไม่เพียงพอ	2.89	0.91	ปานกลาง	1
5. นักศึกษาไม่ได้มีส่วนร่วมในการวางแผนการพบกลุ่ม	2.49	1.03	น้อย	6
6. การพบกลุ่มไม่ได้เป็นไปตามตารางที่กำหนด	2.30	1.04	น้อย	12
7. การเลือกเรียนวิชาเสรีไม่เป็นไปตามความต้องการ	2.52	1.07	ปานกลาง	5
8. ครูประจำกลุ่มขาดความชำนาญในการสอน	2.22	0.99	น้อย	15
9. ครูประจำกลุ่มไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด	2.31	1.00	น้อย	11
10. ครูประจำกลุ่มไม่สามารถตอบปัญหาที่เกิดจากการเรียนการสอนได้อย่างถูกต้องและชัดเจน	2.06	0.91	น้อย	17
11. ครูประจำกลุ่มไม่ได้สร้างขวัญและกำลังใจในการเรียนให้กับนักศึกษา	2.00	0.93	น้อย	18
12. ครูประจำกลุ่มไม่ให้โอกาสแก่นักศึกษาในการซักถามปัญหาในการเรียน	1.91	1.00	น้อย	20
13. ครูประจำกลุ่มไม่อำนวยความสะดวกในการเรียนเท่าที่ควร	1.94	0.92	น้อย	19
14. บรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นไปอย่างเคร่งเครียด	2.24	0.98	น้อย	14
15. วิทยากรสอนเสริมขาดความชำนาญในการสอน	2.17	0.85	น้อย	16
16. วิทยากรสอนเสริมทำการสอนไม่ทันตามเวลาที่กำหนด	2.25	0.96	น้อย	13
17. เวลาที่ใช้ในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างผู้เรียนไม่เพียงพอ	2.57	0.95	ปานกลาง	4
18. ผู้สอนมอบหมายงานให้นักศึกษาค้นคว้านอกเวลามากเกินไป ทำให้งานมีคุณภาพน้อย	2.39	1.01	น้อย	8
19. นักศึกษาไม่มีส่วนร่วมในการวางแผนทำโครงการกิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิต	2.37	0.98	น้อย	9
20. ผู้บริหารสถานประกอบการไม่อำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน	2.35	1.01	น้อย	10
เฉลี่ยรวม	2.35	0.57	น้อย	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่า ปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ ด้านวิธีการเรียนการสอน ในภาพรวม ค่าเฉลี่ย 2.35 มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณา

รายชื่อ พบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 15 ข้อ นอกนั้นมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง 5 ลำดับแรก คือ ระยะเวลาการพบกลุ่มกับเนื้อหาวิชาที่เรียนในแต่ละรายวิชา ไม่เพียงพอ ไม่เข้าใจโครงสร้างหลักสูตร การพบกลุ่มแต่ละภาคเรียนมีน้อยเกินไป เวลาที่ใช้ในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างผู้เรียนไม่เพียงพอ และการเลือกเรียนวิชาเสรีไม่เป็นไปตามความต้องการ โดยมีค่าเฉลี่ย 2.89 , 2.79 , 2.72 , 2.57 และ 2.52 ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ครูประจำกลุ่มไม่ให้โอกาสแก่นักศึกษาในการซักถามปัญหาในการเรียน โดยมีค่าเฉลี่ย 1.91

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้านสื่อการเรียนการสอน

ปัญหา	n = 287		ระดับ ปัญหา	ลำดับ ที่
	\bar{X}	S.D.		
1. ชุดวิชาขาดความเหมาะสมและทันสมัย	2.89	1.05	ปานกลาง	5
2. ขาดแหล่งข้อมูลและแหล่งวิทยากร ในการค้นคว้า	2.96	1.08	ปานกลาง	3
3. นักศึกษาไม่สามารถหาคำราและเอกสารเพื่อการศึกษา ค้นคว้าเพิ่มเติมได้	2.95	1.11	ปานกลาง	4
4. ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดไม่สามารถจัดบริการ ชุดวิชาประกอบการเรียนการสอนให้ครบทุกรายวิชา	2.97	1.05	ปานกลาง	1
5. การจัดระบบการเก็บสื่อประกอบการเรียน เช่น ชุดวิชา เครื่องบันทึกเสียง ม้วนเทป เครื่องรับโทรทัศน์ เครื่องเล่นวีดีโอ ม้วนวีดีโอ ไม่อยู่ในสภาพที่พร้อมจะใช้งาน	2.75	1.10	ปานกลาง	7
6. ครูประจำกลุ่มไม่ได้ใช้ชุดวิชาประกอบการเรียนการสอน	2.33	0.98	น้อย	10
7. ได้ชมรายการ โทรทัศน์การศึกษาผ่านดาวเทียมทางไกลไทยคม อย่างต่อเนื่อง	2.65	1.30	ปานกลาง	8
8. เนื้อหารายวิชาที่จัดในรายการ โทรทัศน์การศึกษาผ่าน ดาวเทียมทางไกลไทยคม ไม่ครอบคลุมเนื้อหาตาม จุดประสงค์ของรายวิชาที่กำหนดในห้องเรียน	2.76	1.23	ปานกลาง	6
9. ขาดอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน	2.97	1.13	ปานกลาง	2
10. ครูประจำกลุ่มไม่ได้ใช้สื่ออุปกรณ์ประกอบการสอน	2.52	1.02	ปานกลาง	9
เฉลี่ยรวม	2.77	0.66	ปานกลาง	

เอกสารนี้เป็นเอกสาร จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่า ปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษาตามหลักสูตร การศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชา การจัดการ ด้านสื่อการเรียนการสอน ในภาพรวม ค่าเฉลี่ย 2.77 มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อ พิจารณารายชื่อ พบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 9 ข้อ และมีปัญหาอยู่ใน

ระดับน้อยเพียงข้อเดียว คือ ครูประจำกลุ่มไม่ได้ใช้ชุดวิชาประกอบการเรียนการสอน โดยมีค่าเฉลี่ย 2.33 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง 5 ลำดับแรก คือ ขาดอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน ขาดแหล่งข้อมูลและแหล่งวิทยาการในการค้นคว้า นักศึกษาไม่สามารถหาตำราและเอกสารเพื่อการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมได้ ชุดวิชาขาดความเหมาะสมและทันสมัย และเนื้อหารายวิชาที่จัดในรายการโทรทัศน์การศึกษาผ่านดาวเทียมทางไกลไทยคมไม่ครอบคลุมเนื้อหาตามจุดประสงค์ของรายวิชาที่กำหนดในห้องเรียน โดยมีค่าเฉลี่ย 2.97 , 2.97 , 2.96 , 2.95 และ 2.89 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้านวิธีวัดผลและประเมินผล

ปัญหา	n = 287		ระดับ ปัญหา	ลำดับ ที่
	\bar{X}	S.D.		
1. นักศึกษาไม่ทราบเกณฑ์การผ่านการวัดผลประเมินผล แต่ละรายวิชาล่วงหน้า	2.31	0.96	น้อย	7
2. ข้อคำถามในแบบทดสอบการวัดผลประเมินผลไม่ชัดเจน	2.40	0.90	น้อย	5
3. แบบทดสอบการวัดผลประเมินผลกับเนื้อหาในรายวิชา ที่ทำการเรียน ไม่สัมพันธ์กัน	2.47	0.99	น้อย	1
4. ครูประจำกลุ่มไม่ได้ทำการวัดผลประเมินผลก่อนการเรียน การสอน	2.17	0.91	น้อย	9
5. ครูประจำกลุ่มไม่ได้ทำการวัดผลประเมินผลหลังการเรียน การสอน	2.03	0.92	น้อย	11
6. ครูประจำกลุ่มไม่ได้ทำการวัดผลประเมินผลระหว่างภาคเรียน เพื่อนำผลการประเมินมาปรับปรุงการเรียนการสอน	2.28	1.02	น้อย	8
7. การกำหนดคะแนนระหว่างภาคเรียนและปลายภาคเรียน วิชาสามัญในอัตรา 40:60 ไม่เหมาะสม	2.45	1.07	น้อย	2
8. การกำหนดคะแนนระหว่างภาคเรียนและปลายภาคเรียน วิชาชีพในอัตรา 40:60 ไม่เหมาะสม	2.44	1.08	น้อย	3
9. ครูประจำกลุ่มขาดความรู้และทักษะในการสร้างเครื่องมือ วัดผลประเมินผลที่มีความหลากหลายและเหมาะสมกับ เนื้อหาวิชาที่ทำการเรียนการสอน	2.32	1.02	น้อย	6
10. การจัดทำคะแนนการวัดผลไม่เป็นไปตามข้อตกลงที่วางไว้	2.17	0.98	น้อย	10
11. การจัดทำคะแนนและแจ้งผลการวัดผลประเมินผลมีความล่าช้า	2.42	1.05	น้อย	4
12. ไม่ได้ได้รับความยุติธรรมในการให้ระดับคะแนนจากผู้สอน	1.79	0.93	น้อย	12
เฉลี่ยรวม	2.27	0.66	น้อย	

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่า ปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษาตามหลักสูตร การศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชา การจัดการ ด้านวิธีวัดผลและประเมินผล ในภาพรวม ค่าเฉลี่ย 2.27 มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อ พิจารณารายข้อ พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง 5 ลำดับแรก คือ ครูประจำ กลุ่มไม่ได้ทำการวัดผลประเมินผลหลังการเรียนการสอน การกำหนดคะแนนระหว่างภาคเรียนและ ปลายภาคเรียนวิชาสามัญในอัตรา 40:60 ไม่เหมาะสม การกำหนดคะแนนระหว่างภาคเรียนและ ปลายภาคเรียนวิชาชีพในอัตรา 40:60 ไม่เหมาะสม การจัดทำคะแนนและแจ้งผลการวัดผลประเมิน ผลมีความล่าช้า และข้อคำถามในแบบทดสอบการวัดผลประเมินผลไม่ชัดเจน โดยมีค่าเฉลี่ย 2.47 , 2.45 , 2.44 , 2.42 และ 2.40 ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ไม่ได้รับความยุติธรรมในการ ให้ระดับคะแนนจากผู้สอน โดยมีค่าเฉลี่ย 1.79

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ด้านสภาพแวดล้อมของนักศึกษา

ปัญหา	n = 287		ระดับ ปัญหา	ลำดับ ที่
	\bar{x}	S.D.		
1. สถานที่คับแคบไม่เหมาะสมในการเรียน	2.51	1.06	ปานกลาง	7
2. การให้บริการห้องสมุดไม่มีหนังสือตามที่ต้องการ	3.01	1.30	ปานกลาง	1
3. การบริการของเจ้าหน้าที่ไม่อำนวยความสะดวก	2.49	0.94	น้อย	9
4. ห้องเรียนขาดอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียน การสอน	2.94	1.15	ปานกลาง	2
5. ระยะเวลาในการเดินทางมาพบกลุ่มไม่สะดวก	2.51	1.10	ปานกลาง	8
6. แหล่งศึกษาค้นคว้าอยู่ห่างไกลกับสถานที่พบกลุ่ม	2.66	1.05	ปานกลาง	5
7. เมื่อมีปัญหาผู้เรียนไม่มีเพื่อนที่จะให้คำแนะนำหรือปรึกษา หรือได้	2.30	1.03	น้อย	12
8. หัวหน้างานของสถานประกอบการไม่อนุญาต ให้เข้าเรียนสอนเสริมนอกเวลา	2.20	1.05	น้อย	11
9. ในขณะที่กำลังเรียนมีเสียงรบกวนจากภายนอก ทำให้ขาดสมาธิในการเรียน	2.44	1.12	น้อย	13
10. นักศึกษามีงานและภารกิจมากทำให้ไม่สามารถพบกลุ่ม ได้ตามตารางที่กำหนด	2.59	1.08	ปานกลาง	6
11. ขณะเรียนมีกลิ่นรบกวน	1.72	0.89	น้อย	14
12. สถานที่พบกลุ่มไม่สะอาด/ร้อนทำให้อึดอัด	2.45	1.07	น้อย	10
13. ช่วงเวลาการออกอากาศของรายการโทรทัศน์ ETV ตรงกับเวลาที่ต้องประกอบอาชีพ	2.94	1.25	ปานกลาง	3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สถาบันไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะในรูปแบบใดก็ตาม อีกทั้งห้ามนำข้อความเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ปัญหา	n = 287		ระดับ ปัญหา	ลำดับ ที่
	\bar{x}	S.D.		
14. ความเหมาะสมระหว่างระยะเวลาของรายการโทรทัศน์ ETV กับเนื้อหาวิชา	2.75	1.17	ปานกลาง	4
เฉลี่ยรวม	2.54	0.61	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่า ปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษาตามหลักสูตร การศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชา การจัดการ ด้านสภาพแวดล้อมของนักศึกษา ในภาพรวม ค่าเฉลี่ย 2.54 มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 8 ข้อ นอกนั้นมีปัญหา อยู่ในระดับน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง 5 ลำดับแรก คือ การให้บริการห้องสมุดไม่มีหนังสือตามที่ต้องการ ห้องเรียนขาดอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน ช่วงเวลาการออก อากาศของรายการโทรทัศน์ ETV ตรงกับเวลาที่ต้องประกอบอาชีพ ความเหมาะสมระหว่างระยะ ระยะเวลาของรายการโทรทัศน์ ETV กับเนื้อหาวิชา และแหล่งศึกษาค้นคว้าอยู่ห่างไกลกับสถานที่พบ กลุ่ม โดยมีค่าเฉลี่ย 3.01 , 2.94 , 2.75 , 2.66 และ 2.59 ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ขณะเรียนมีกลิ่นรบกวน โดยมีค่าเฉลี่ย 1.72

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ ใน 4 ด้าน จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ และประสบการณ์ในการทำงาน

สมมติฐานข้อที่ 1 นักศึกษาที่อยู่ในสถานประกอบการที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาด้านวิธีการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านวิวิธและประเมินผล และด้านสภาพแวดล้อมของนักศึกษาแตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์และเปรียบเทียบผู้วิจัยได้นำเสนอเป็นตาราง ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษา จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ ในภาพรวม และรายด้าน

ปัญหา	ขนาดเล็ก (n = 155)		ขนาดใหญ่ (n = 132)		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. วิธีการเรียนการสอน	2.27	0.57	2.44	0.56	-2.47*
2. สื่อการเรียนการสอน	2.69	0.67	2.88	0.64	-2.45*
3. วิธีวัดผลและประเมินผล	2.19	0.68	2.36	0.62	-2.17*
4. สภาพแวดล้อมของนักศึกษา	2.46	0.64	2.63	0.57	-2.42*
เฉลี่ยรวม	2.40	0.52	2.58	0.48	-2.92*

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่า ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ ระหว่างกลุ่มสถานประกอบการขนาดเล็ก กับกลุ่มสถานประกอบการขนาดใหญ่ ในภาพรวม มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้ง 4 ด้าน โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มสถานประกอบการขนาดใหญ่มากกว่าขนาดเล็กทุกด้าน

ตารางที่ 4.8 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษา จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ ด้านวิธีการเรียนการสอน

ปัญหา	ขนาดเล็ก (n = 155)		ขนาดใหญ่ (n = 132)		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ไม่เข้าใจโครงสร้างหลักสูตร	2.68	0.80	2.91	0.83	-2.34*
2. ไม่ได้รับการชี้แจงถึงจุดประสงค์ของรายวิชาที่เรียน	2.46	0.93	2.45	0.96	0.09
3. การพบกลุ่มแต่ละภาคเรียนมีน้อยเกินไป	2.64	1.01	2.83	1.00	-1.57
4. ระยะเวลาการพบกลุ่มกับเนื้อหาวิชาที่เรียนในแต่ละรายวิชาไม่เพียงพอ	2.86	0.92	2.93	0.90	-0.69
5. นักศึกษาไม่ได้มีส่วนร่วมในการวางแผนการพบกลุ่ม	2.41	0.97	2.58	1.11	-1.33
6. การพบกลุ่มไม่ได้เป็นไปตามตารางที่กำหนด	2.19	1.02	2.44	1.05	-2.06*
7. การเลือกเรียนวิชาเสรีไม่เป็นไปตามความต้องการ	2.35	0.96	2.73	1.17	-2.98*
8. ครูประจำกลุ่มขาดความชำนาญในการสอน	2.22	0.99	2.22	0.99	-0.00

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ปัญหา	ขนาดเล็ก (n = 155)		ขนาดใหญ่ (n = 132)		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
9. ครูประจำกลุ่มไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด	2.30	1.02	2.32	0.98	-0.18
10. ครูประจำกลุ่มไม่สามารถตอบปัญหาที่เกิดจากการเรียนการสอนได้อย่างถูกต้องและชัดเจน	2.01	0.92	2.11	0.90	-0.86
11. ครูประจำกลุ่มไม่ได้สร้างขวัญและกำลังใจในการเรียนให้กับนักศึกษา	1.92	0.92	2.11	0.93	-1.74
12. ครูประจำกลุ่มไม่ให้โอกาสแก่นักศึกษาในการซักถามปัญหาในการเรียน	1.81	0.99	2.04	1.00	-1.96
13. ครูประจำกลุ่มไม่อำนวยความสะดวกในการเรียนเท่าที่ควร	1.86	0.89	2.03	0.94	-1.53
14. บรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นไปอย่างเคร่งเครียด	2.09	0.95	2.41	0.98	-2.79*
15. วิทยากรสอนเสริมขาดความชำนาญในการสอน	2.22	0.83	2.11	0.88	1.05
16. วิทยากรสอนเสริมทำการสอนไม่ทันตามเวลาที่กำหนด	2.15	0.91	2.36	1.01	-1.84
17. เวลาที่ใช้ในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างผู้เรียนไม่เพียงพอ	2.48	0.96	2.67	0.94	-1.75
18. ผู้สอนมอบหมายงานให้นักศึกษาค้นคว้านอกเวลามากเกินไปทำให้งานมีคุณภาพน้อย	2.28	0.99	2.52	1.02	-2.00*
19. นักศึกษาไม่มีส่วนร่วมในการวางแผนทำโครงการกิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิต	2.27	0.99	2.48	0.97	-1.84
20. ผู้บริหารสถานประกอบการไม่อำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน	2.23	1.06	2.48	1.00	-2.13*
เฉลี่ยรวม	2.27	0.57	2.44	0.56	-2.47*

* p < .05

จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่า ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษาดตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ ด้านวิธีการเรียนการสอน ระหว่างกลุ่มสถานประกอบการขนาดเล็ก กับกลุ่มสถานประกอบการขนาดใหญ่ ในภาพรวม มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 6 ข้อ คือ การเลือกเรียนวิชาเสรีไม่เป็นไปตามความต้องการบรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นไปอย่างเคร่งเครียด ไม่เข้าใจโครงสร้างหลักสูตร การพบกลุ่มไม่ได้เป็นไปตามตารางที่กำหนด ผู้สอนมอบหมายงานให้นักศึกษาค้นคว้านอกเวลามากเกินไปทำให้งานมีคุณภาพน้อย และผู้บริหารสถานประกอบการไม่อำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน โดย

ค่าเฉลี่ยของกลุ่มสถานประกอบการขนาดใหญ่มากกว่าขนาดเล็กทุกข้อ ส่วนข้ออื่น ๆ นอกนั้นมี ปัญหาไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษา จำแนกตามขนาดของ สถานประกอบการ ด้านสื่อการเรียนการสอน

ปัญหา	ขนาดเล็ก (n = 155)		ขนาดใหญ่ (n = 132)		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ชุมวิชาขาดความเหมาะสมและทันสมัย	2.81	1.05	2.98	1.05	-1.43
2. ขาดแหล่งข้อมูลและแหล่งวิทยากรในการค้นคว้า	2.79	1.08	3.17	1.05	-3.00*
3. นักศึกษาไม่สามารถหาดำราและเอกสารเพื่อการศึกษา ค้นคว้าเพิ่มเติมได้	2.86	1.13	3.05	1.07	-1.49
4. ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดไม่สามารถจัดบริการ ชุมวิชาประกอบการเรียนการสอนให้ครบทุกรายวิชา	2.94	1.10	2.99	0.99	-0.41
5. การจัดระบบการเก็บสื่อประกอบการเรียน เช่น ชุมวิชา เครื่องบันทึกเสียง ม้วนเทป เครื่องรับโทรทัศน์ เครื่อง เล่นวีดีโอ ม้วนวีดีโอ ไม่อยู่ในสภาพที่พร้อมจะใช้งาน	2.68	1.13	2.84	1.06	-1.26
6. ครูประจำกลุ่มไม่ได้ใช้ชุมวิชาประกอบการเรียนการสอน	2.15	0.91	2.54	1.02	-3.48*
7. ได้ชมรายการโทรทัศน์การศึกษาผ่านดาวเทียมทางไกล ไทยคมอย่างต่อเนื่อง	2.57	1.29	2.74	1.32	-1.09
8. เนื้อหารายวิชาที่จัดในรายการโทรทัศน์การศึกษาผ่าน ดาวเทียมทางไกลไทยคมไม่ครอบคลุมเนื้อหาตาม จุดประสงค์ของรายวิชาที่กำหนดในห้องเรียน	2.68	1.21	2.86	1.26	-1.22
9. ขาดอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียน การสอน	2.97	1.19	2.95	1.06	0.15
10. ครูประจำกลุ่มไม่ได้ใช้สื่ออุปกรณ์ประกอบการสอน	2.43	1.06	2.63	0.96	-1.69
เฉลี่ยรวม	2.69	0.67	2.88	0.64	-2.45*

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.9 แสดงให้เห็นว่า ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขา วิชาการจัดการ ด้านสื่อการเรียนการสอน ระหว่างกลุ่มสถานประกอบการขนาดเล็ก กับกลุ่มสถาน ประกอบการขนาดใหญ่ ในภาพรวม มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่ง สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ข้อ คือ ขาดแหล่งข้อมูลและแหล่งวิทยากรในการค้นคว้า และ

ครูประจำกลุ่มไม่ได้ใช้ชุดวิชาประกอบการเรียนการสอน โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มสถานประกอบการขนาดใหญ่มากกว่าขนาดเล็กทั้งสองข้อ ส่วนข้ออื่น ๆ นอกนั้นมีปัญหาไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.10 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษา จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ ด้านวิธีวัดผลและประเมินผล

ปัญหา	ขนาดเล็ก (n = 155)		ขนาดใหญ่ (n = 132)		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. นักศึกษาไม่ทราบเกณฑ์การผ่านการวัดผลประเมินผลแต่ละรายวิชาล่วงหน้า	2.26	0.95	2.37	0.96	-0.94
2. ข้อคำถามในแบบทดสอบการวัดผลประเมินผลไม่ชัดเจน	2.41	0.92	2.38	0.89	0.32
3. แบบทดสอบการวัดผลประเมินผลกับเนื้อหาในรายวิชาที่ทำการเรียน ไม่สัมพันธ์กัน	2.39	0.97	2.58	1.00	-1.62
4. ครูประจำกลุ่มไม่ได้ทำการวัดผลประเมินผลก่อนการเรียนการสอน	2.14	0.89	2.20	0.93	-0.51
5. ครูประจำกลุ่มไม่ได้ทำการวัดผลประเมินผลหลังการเรียนการสอน	1.98	0.94	2.09	0.90	-1.01
6. ครูประจำกลุ่มไม่ได้ทำการวัดผลประเมินผลระหว่างภาคเรียนเพื่อนำผลการประเมินมาปรับปรุงการเรียนการสอน	2.17	0.99	2.41	1.05	-2.01*
7. การกำหนดคะแนนระหว่างภาคเรียนและปลายภาคเรียนวิชาสามัญ ในอัตรา 40:60 ไม่เหมาะสม	2.33	1.06	2.59	1.07	-2.08*
8. การกำหนดคะแนนระหว่างภาคเรียนและปลายภาคเรียนวิชาชีพ ในอัตรา 40:60 ไม่เหมาะสม	2.28	1.05	2.63	1.09	-2.78*
9. ครูประจำกลุ่มขาดความรู้และทักษะในการสร้างเครื่องมือวัดผลประเมินผลที่มีความหลากหลายและเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่ทำการเรียนการสอน	2.34	1.06	2.41	0.97	-1.41
10. การจัดทำคะแนนการวัดผลไม่เป็นไปตามข้อตกลงที่วางไว้	2.11	0.95	2.23	1.00	-1.08
11. การจัดทำคะแนนและแจ้งผลการวัดผลประเมินผลมีความล่าช้า	2.26	0.96	2.61	1.13	2.77*
12. ไม่ได้รับความยุติธรรมในการให้ระดับคะแนนจากผู้สอน	1.75	0.96	1.84	0.89	-0.78
เฉลี่ยรวม	2.19	0.68	2.36	0.62	-2.17*

* p < .05

เอกสารนี้เป็น จากตารางที่ 4.10 แสดงให้เห็นว่า ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษา ไม่ว่าจะตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ ด้านวิธีวัดผลและประเมินผล ระหว่างกลุ่มสถานประกอบการขนาดเล็ก กับกลุ่มสถานประกอบการขนาดใหญ่ ในภาพรวม มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 ข้อ คือ การกำหนดคะแนนระหว่างภาคเรียนและปลายภาคเรียนวิชาชีพในอัตรา 40:60 ไม่เหมาะสม การจัดทำคะแนนและแจ้งผลการวัดผลประเมินผลมีความล่าช้า ครูประจำกลุ่มไม่ได้ทำการวัดผลประเมินผลระหว่างภาคเรียนเพื่อนำผลการประเมินมาปรับปรุงการเรียนการสอน และการกำหนดคะแนนระหว่างภาคเรียนและปลายภาคเรียนวิชาสามัญในอัตรา 40:60 ไม่เหมาะสม โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มสถานประกอบการขนาดใหญ่มากกว่าขนาดเล็กทั้งสิ้น ข้อ ส่วนข้ออื่น ๆ นอกนั้นมีปัญหาไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษา จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ ด้านสภาพแวดล้อมของนักศึกษา

ปัญหา	ขนาดเล็ก (n = 155)		ขนาดใหญ่ (n = 132)		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. สถานที่คับแคบไม่เหมาะสมในการเรียน	2.45	1.10	2.58	1.00	-1.10
2. การให้บริการห้องสมุดไม่มีหนังสือตามที่ต้องการ	2.75	1.22	3.32	1.34	-3.77*
3. การบริการของเจ้าหน้าที่ไม่อำนวยความสะดวก	2.30	0.91	2.71	0.94	-3.81*
4. ห้องเรียนขาดอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน	2.86	1.24	3.05	1.03	-1.40
5. ระยะเวลาในการเดินทางมาพบกลุ่มไม่สะดวก	2.48	1.15	2.53	1.04	0.36
6. แหล่งศึกษาค้นคว้าอยู่ห่างไกลกับสถานที่พบกลุ่ม	2.59	1.08	2.73	1.00	-1.08
7. เมื่อมีปัญหาผู้เรียนไม่มีเพื่อนที่จะให้คำแนะนำหรือปรึกษาหารือได้	2.28	1.05	2.33	1.00	-0.46
8. หัวหน้างานของสถานประกอบการไม่อนุญาตให้เข้าเรียนสอนเสริมนอกเวลา	1.98	0.98	2.45	1.08	-3.89*
9. ในขณะที่กำลังเรียนมีเสียงรบกวนจากภายนอกทำให้ขาดสมาธิในการเรียน	2.29	1.08	2.61	1.16	-2.45*
10. นักศึกษามีงานและภารกิจมากทำให้ไม่สามารถพบกลุ่มได้ตามตารางที่กำหนด	2.37	1.05	2.85	1.06	-3.85*
11. ขณะเรียนมีกลิ่นรบกวน	1.79	1.00	1.63	0.73	1.62
12. สถานที่พบกลุ่มไม่สะอาด/ร้อนทำให้อึดอัด	2.39	1.09	2.52	1.05	-0.96
13. ช่วงเวลาการออกอากาศของรายการโทรทัศน์ ETV ตรงกับเวลาที่ต้องประกอบอาชีพ	3.05	1.22	2.80	1.28	1.68
14. ความเหมาะสมระหว่างระยะเวลาของรายการโทรทัศน์ ETV กับเนื้อหาวิชา	2.79	1.13	2.70	1.21	0.70
เฉลี่ยรวม	2.46	0.64	2.63	0.57	-2.42*

* p < .05

จากตารางที่ 4.11 แสดงให้เห็นว่า ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ ด้านสภาพแวดล้อมของนักศึกษา ระหว่างกลุ่มสถานประกอบการขนาดเล็ก กับกลุ่มสถานประกอบการขนาดใหญ่ ในภาพรวม มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 ข้อ คือ การให้บริการห้องสมุดไม่มีหนังสือตามที่ต้องการ การบริการของเจ้าหน้าที่ไม่อำนวยความสะดวก หัวหน้างานของสถานประกอบการไม่อนุญาตให้เข้าเรียนสอนเสริมนอกเวลา นักศึกษามีงานและภารกิจมากทำให้ไม่สามารถพบกลุ่มได้ตามตารางที่กำหนด ในขณะที่กำลังเรียนมีเสียงรบกวนจากภายนอก ทำให้ขาดสมาธิในการเรียน โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มสถานประกอบการขนาดใหญ่มากกว่าขนาดเล็กทั้งห้าข้อ ส่วนข้ออื่น ๆ นอกนั้น มีปัญหาไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 นักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีปัญหาด้านวิธีการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านวิธีวัดและประเมินผล และด้านสภาพแวดล้อมของนักศึกษาแตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์และเปรียบเทียบผู้วิจัยได้นำเสนอเป็นตาราง ดังนี้

ตารางที่ 4.12 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ในภาพรวม และรายด้าน

ปัญหา	น้อยกว่า 3 ปี (n = 138)		ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป (n = 149)		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. วิธีการเรียนการสอน	2.31	0.53	2.38	0.60	-1.10
2. สื่อการเรียนการสอน	2.74	0.62	2.81	0.69	-0.89
3. วิธีวัดผลและประเมินผล	2.20	0.60	2.34	0.69	-1.90
4. สภาพแวดล้อมของนักศึกษา	2.49	0.59	2.58	0.64	-1.27
เฉลี่ยรวม	2.43	0.44	2.53	0.56	-1.60

จากตารางที่ 4.12 แสดงให้เห็นว่า ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ ระหว่างกลุ่มประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 3 ปี กับกลุ่มประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป ในภาพรวม มีปัญหาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า มีปัญหาไม่แตกต่างกันทุกด้าน

ตารางที่ 4.13 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษา จำแนกตามประสบการณ์
ในการทำงาน ด้านวิธีการเรียนการสอน

ปัญหา	น้อยกว่า 3 ปี (n = 138)		ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป (n = 149)		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ไม่เข้าใจโครงสร้างหลักสูตร	2.72	0.77	2.85	0.86	-1.40
2. ไม่ได้รับการชี้แจงถึงจุดประสงค์ของรายวิชาที่เรียน	2.43	1.03	2.48	0.86	-0.43
3. การพบกลุ่มแต่ละภาคเรียนมีน้อยเกินไป	2.70	0.97	2.75	1.05	-0.47
4. ระยะเวลาการพบกลุ่มกับเนื้อหาวิชาที่เรียนในแต่ละรายวิชา ไม่เพียงพอ	2.89	0.87	2.89	0.95	-0.01
5. นักศึกษาไม่ได้มีส่วนร่วมในการวางแผนการพบกลุ่ม	2.41	0.99	2.56	1.07	-1.29
6. การพบกลุ่มไม่ได้เป็นไปตามตารางที่กำหนด	2.23	1.02	2.37	1.06	-1.12
7. การเลือกเรียนวิชาเสรีไม่เป็นไปตามความต้องการ	2.41	1.06	2.63	1.08	-1.78
8. ครูประจำกลุ่มขาดความชำนาญในการสอน	2.17	0.94	2.27	1.03	-0.87
9. ครูประจำกลุ่มไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด	2.26	0.93	2.35	1.07	-0.74
10. ครูประจำกลุ่มไม่สามารถตอบปัญหาที่เกิดจากการเรียน การสอนได้อย่างถูกต้องและชัดเจน	2.04	0.88	2.07	0.94	-0.22
11. ครูประจำกลุ่มไม่ได้สร้างขวัญและกำลังใจในการเรียน ให้กับนักศึกษา	1.96	0.92	2.04	0.94	-0.70
12. ครูประจำกลุ่มไม่ให้โอกาสแก่นักศึกษาในการซักถาม ปัญหาในการเรียน	1.88	1.02	1.95	0.99	-0.59
13. ครูประจำกลุ่มไม่อำนวยความสะดวกในการเรียนเท่าที่ควร	1.91	0.91	1.97	0.93	-0.49
14. บรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นไปอย่างเคร่งเครียด	2.20	0.97	2.28	0.99	-0.69
15. วิทยากรสอนเสริมขาดความชำนาญในการสอน	2.17	0.81	2.17	0.90	-0.08
16. วิทยากรสอนเสริมทำการสอนไม่ทันตามเวลาที่กำหนด	2.30	0.96	2.20	0.96	0.91
17. เวลาที่ใช้ในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างผู้เรียน ไม่เพียงพอ	2.57	0.91	2.56	1.00	0.08
18. ผู้สอนมอบหมายงานให้นักศึกษาค้นคว้านอกเวลามากเกินไป ไปทำให้งานมีคุณภาพน้อย	2.26	1.01	2.50	1.00	-2.04*
19. นักศึกษาไม่มีส่วนร่วมในการวางแผนทำโครงการกิจกรรม พัฒนาคุณภาพชีวิต	2.34	0.98	2.40	0.99	-0.48
20. ผู้บริหารสถานประกอบการไม่อำนวยความสะดวก ในการเรียนการสอน	2.33	0.94	2.36	1.07	-0.24
เฉลี่ยรวม	2.31	0.53	2.38	0.60	-1.10

* p < .05

จากตารางที่ 4.13 แสดงให้เห็นว่า ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ ด้านวิธีการเรียนการสอน ระหว่างกลุ่มประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 3 ปี กับกลุ่มประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป ในภาพรวม มีปัญหาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ข้อ คือ ผู้สอนมอบหมายงานให้นักศึกษาค้นคว้านอกเวลามากเกินไป ทำให้งานมีคุณภาพน้อย โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไปมากกว่ากลุ่มประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 3 ปี ส่วนข้ออื่น ๆ นอกนั้นมีปัญหาไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.14 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษา จำแนกตาม ประสบการณ์ในการทำงาน ด้านสื่อการเรียนการสอน

ปัญหา	น้อยกว่า 3 ปี (n = 138)		ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป (n = 149)		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ชุดวิชาขาดความเหมาะสมและทันสมัย	2.77	1.03	3.00	1.07	-1.87
2. ขาดแหล่งข้อมูลและแหล่งวิทยากรในการค้นคว้า	2.86	1.07	3.06	1.09	-1.61
3. นักศึกษาไม่สามารถหาดำราและเอกสารเพื่อการศึกษา ค้นคว้าเพิ่มเติมได้	2.98	1.06	2.92	1.15	0.45
4. ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด ไม่สามารถจัดบริการ ชุดวิชาประกอบการเรียนการสอนให้ครบทุกรายวิชา	2.94	1.07	2.99	1.03	-0.36
5. การจัดระบบการเก็บสื่อประกอบการเรียน เช่น ชุดวิชา เครื่องบันทึกเสียง ม้วนเทป เครื่องรับโทรทัศน์ เครื่องเล่นวีดีโอ ม้วนวีดีโอ ไม่อยู่ในสภาพที่พร้อมจะใช้งาน	2.75	1.13	2.76	1.07	-0.09
6. ครูประจำกลุ่มไม่ได้ใช้ชุดวิชาประกอบการเรียนการสอน	2.25	0.94	2.41	1.01	-1.41
7. ได้ชมรายการ โทรทัศน์การศึกษาผ่านดาวเทียมทางไกล ไทยคมอย่างต่อเนื่อง	2.64	1.30	2.66	1.31	-0.17
8. เนื้อหารายวิชาที่จัดในรายการ โทรทัศน์การศึกษาผ่าน ดาวเทียมทางไกล ไทยคม ไม่ครอบคลุมเนื้อหาตาม จุดประสงค์ของรายวิชาที่กำหนดในห้องเรียน	2.74	1.28	2.78	1.19	-0.27
9. ขาดอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการ จัดการเรียนการสอน	2.96	1.34	2.97	1.13	-0.12
10. ครูประจำกลุ่มไม่ได้ใช้สื่ออุปกรณ์ประกอบการสอน	2.51	1.09	2.52	0.95	-0.07
เฉลี่ยรวม	2.74	0.62	2.81	0.69	-0.89

จากตารางที่ 4.14 แสดงให้เห็นว่า ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ ด้านสื่อการเรียนการสอน ระหว่างกลุ่มประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 3 ปี กับกลุ่มประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป ในภาพรวม มีปัญหาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาไม่แตกต่างกันทุกข้อ

ตารางที่ 4.15 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ ในการทำงาน ด้านวิธีวัดผลและประเมินผล

ปัญหา	น้อยกว่า 3 ปี (n = 138)		ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป (n = 149)		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. นักศึกษาไม่ทราบเกณฑ์การผ่านการวัดผลประเมินผล แต่ละรายวิชาล่วงหน้า	2.26	0.96	2.36	0.95	-0.90
2. ข้อคำถามในแบบทดสอบการวัดผลประเมินผล ไม่ชัดเจน	2.33	0.88	2.46	0.92	-1.29
3. แบบทดสอบการวัดผลประเมินผลกับเนื้อหาในรายวิชา ที่ทำการเรียน ไม่สัมพันธ์กัน	2.40	1.00	2.54	0.97	-1.25
4. ครูประจำกลุ่ม ไม่ได้ทำการวัดผลประเมินผลก่อนการเรียน การสอน	2.08	0.87	2.25	0.94	-1.58
5. ครูประจำกลุ่ม ไม่ได้ทำการวัดผลประเมินผล หลังการเรียนการสอน	2.04	0.95	2.03	0.89	0.09
6. ครูประจำกลุ่ม ไม่ได้ทำการวัดผลประเมินผลระหว่างภาค เรียนเพื่อนำผลการประเมินมาปรับปรุงการเรียนการสอน	2.22	0.97	2.34	1.07	-0.98
7. การกำหนดคะแนนระหว่างภาคเรียนและปลายภาคเรียน วิชาสามัญในอัตรา 40:60 ไม่เหมาะสม	2.32	1.05	2.57	1.08	-2.00*
8. การกำหนดคะแนนระหว่างภาคเรียนและปลายภาคเรียน วิชาชีพในอัตรา 40:60 ไม่เหมาะสม	2.32	1.05	2.55	1.10	-1.82
9. ครูประจำกลุ่มขาดความรู้และทักษะในการสร้างเครื่องมือ วัดผลประเมินผลที่มีความหลากหลายและเหมาะสมกับ เนื้อหาวิชาที่ทำการเรียนการสอน	2.22	1.00	2.40	1.04	-1.48
10. การจัดทำคะแนนการวัดผลไม่เป็นไปตามข้อตกลงที่วางไว้	2.07	0.93	2.26	1.01	-1.71
11. การจัดทำคะแนนและแจ้งผลการวัดผลประเมินผล มีความล่าช้า	2.33	0.92	2.50	1.17	-1.38
12. ไม่ได้รับความยุติธรรมในการให้ระดับคะแนนจากผู้สอน	1.76	0.96	1.83	0.89	-0.59
เฉลี่ยรวม	2.20	0.60	2.34	0.69	-1.90

* p < .05

จากตารางที่ 4.15 แสดงให้เห็นว่า ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ ด้านวิธีวัดผลและประเมินผล ระหว่างกลุ่มประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 3 ปี กับกลุ่มประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป ในภาพรวม มีปัญหาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ข้อ คือ การกำหนดคะแนนระหว่างภาคเรียนและปลายภาคเรียนวิชาสามัญในอัตรา 40:60 ไม่เหมาะสม โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป มากกว่ากลุ่มประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 3 ปี ส่วนข้ออื่น ๆ นอกนั้นมีปัญหาไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.16 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ด้านสภาพแวดล้อมของนักศึกษา

ปัญหา	น้อยกว่า 3 ปี (n = 138)		ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป (n = 149)		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. สถานที่คับแคบไม่เหมาะสมในการเรียน	2.45	1.02	2.56	1.09	-0.92
2. การให้บริการห้องสมุดไม่มีหนังสือตามที่ต้องการ	2.97	1.26	3.05	1.35	-0.49
3. การบริการของเจ้าหน้าที่ไม่อำนวยความสะดวก	2.38	0.82	2.59	1.03	-1.95
4. ห้องเรียนขาดอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน	2.89	1.12	2.99	1.18	-0.75
5. ระยะเวลาในการเดินทางมาพบกลุ่มไม่สะดวก	2.41	1.11	2.59	1.09	-1.37
6. แหล่งศึกษาค้นคว้าอยู่ห่างไกลกับสถานที่พบกลุ่ม	2.62	1.02	2.68	1.07	-0.50
7. เมื่อมีปัญหาผู้เรียนไม่มีเพื่อนที่จะให้คำแนะนำหรือปรึกษา หรือได้	2.25	1.05	2.35	1.01	-0.78
8. หัวหน้างานของสถานประกอบการไม่อนุญาตให้เข้าเรียนสอนเสริมนอกเวลา	2.07	0.96	2.32	1.12	-1.96
9. ในขณะที่กำลังเรียนมีเสียงรบกวนจากภายนอกทำให้ขาดสมาธิในการเรียน	2.37	1.09	2.50	1.15	-1.01
10. นักศึกษามีงานและภารกิจมากทำให้ไม่สามารถพบกลุ่มได้ตามตารางที่กำหนด	2.46	1.12	2.71	1.04	-2.01*
11. ขณะเรียนมีกลิ่นรบกวน	1.76	0.94	1.68	0.83	0.79
12. สถานที่พบกลุ่มไม่สะอาด/ร้อนทำให้อึดอัด	2.46	1.09	2.44	1.06	0.11
13. ช่วงเวลาการออกอากาศของรายการโทรทัศน์ ETV ตรงกับเวลาที่ต้องประกอบอาชีพ	2.98	1.24	2.90	1.27	0.53
14. ความเหมาะสมระหว่างระยะเวลาของรายการโทรทัศน์ ETV กับเนื้อหาวิชา	2.75	1.14	2.75	1.20	0.06
เฉลี่ยรวม	2.49	0.59	2.58	0.63	1.27

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ จ.นนทบุรี การใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าวิจัยโดยไม่ได้รับอนุญาตจะถือว่าผิดกฎหมาย

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และตัดต่ออ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรณีนำไปใช้

• $p < .05$

จากตารางที่ 4.16 แสดงให้เห็นว่า ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขา วิชาการจัดการ ด้านสภาพแวดล้อมของนักศึกษา ระหว่างกลุ่มประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 3 ปี กับกลุ่มประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป ในภาพรวม มีปัญหาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 ข้อ คือ นักศึกษามีงานและภารกิจมากทำให้ไม่สามารถพบ กลุ่มได้ตามตารางที่กำหนด โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไปมากกว่ากลุ่มประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 3 ปี ส่วนข้ออื่น ๆ นอกนั้นมีปัญหาไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 วิเคราะห์คำถามปลายเปิด ข้อเสนอแนะของนักศึกษาในการแก้ไขปัญหาการเรียน การสอน โดยวิธีสรุปเรียงตามลำดับความถี่

1) ด้านวิธีการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1.1 อาจารย์ควรจัดการเรียนการสอนให้ตรงกับจุดประสงค์ของรายวิชา อธิบายตามหัวข้อที่เรียนให้ละเอียด	24
1.2 ควรมีเนื้อหาในการสอนให้มากขึ้น เพิ่มรายวิชาเหมือนนักศึกษาภาคปกติ	10
1.3 อาจารย์ควรใช้เวลาในการสอนให้มากขึ้น ไม่ควรให้นักศึกษาค้นคว้า หรือศึกษาเองเพียงอย่างเดียว	7
1.4 ควรมีห้องสมุดเพื่อศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	6
1.5 ควรจัดอาจารย์ให้สอนเฉพาะวิชาที่ถนัดและจบวิชานั้นมาโดยเฉพาะ	6
1.6 ควรขยายเวลาให้พบกลุ่มมากขึ้น	4
1.7 ไม่ควรเปลี่ยนอาจารย์บ่อย ๆ	3
1.8 ควรลดระยะเวลาเรียนให้น้อยกว่า 3 ปี (เหลือ 2 ปี หรือ 2 ปีครึ่ง)	2
1.9 ควรจัดการเรียนการสอนที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการทำงาน และชีวิตประจำวัน	2
1.10 ควรทำเอกสารแจกจะได้เข้าใจง่าย	2
1.11 อาจารย์ควรเข้าสอนตรงเวลา	2
1.12 ควรเน้นปฏิบัติให้มากกว่านี้	1
1.13 ควรจัดวิทยากรที่มีความรู้มาให้ความรู้เพิ่มเติม	1
1.14 ควรกำหนดตารางการเรียนการสอนไว้อย่างชัดเจน	1
1.15 อาจารย์ควรมีเทคนิคกระตุ้นให้นักศึกษายันเรียน	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้เผยแพร่ลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) ด้านสื่อการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะ	ความถี่
2.1 ควรจัดหนังสือเรียน และอุปกรณ์ ไว้ให้ครบทุกวิชา และเพียงพอ กับจำนวนนักศึกษา	76
2.2 ควรมีเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือเครื่องพิมพ์ดีด ประกอบการเรียนให้เพียงพอ	26
2.3 ควรมีการเรียนทางโทรทัศน์ให้มากขึ้น ออกรายการทางโทรทัศน์นอกเวลา ประกอบอาชีพและควรมีเทปให้นักศึกษาเปิดศึกษาด้วยตนเองได้	9
2.4 ควรมีการดูแลรักษาเครื่องมืออุปกรณ์	1

3) ด้านวิธีวัดผลและประเมินผล

ข้อเสนอแนะ	ความถี่
3.1 ควรแจ้งผลการวัดผลและประเมินผลให้นักศึกษาทราบตามกำหนด	8
3.2 ควรปรับปรุงข้อสอบให้ตรงตามวัตถุประสงค์	6
3.3 ควรกำหนดอัตราส่วนคะแนนเก็บกับคะแนนสะสมเป็น 60:40	3
3.4 ควรกำหนดอัตราส่วนคะแนนเก็บกับคะแนนสะสมเป็น 50:50	2
3.5 ควรมีความเป็นธรรมในการวัดผลและประเมินผล	2
3.6 ควรให้นักศึกษาได้เตรียมตัวมากกว่านี้ และก่อนสอบควรมีการทวนเล็กน้อย	2
3.7 ควรกำหนดอัตราส่วนคะแนนเก็บกับคะแนนสะสมเป็น 70:30	1

4) ด้านสภาพแวดล้อมของนักศึกษา

ข้อเสนอแนะ	ความถี่
4.1 ห้องเรียนควรกว้างเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา	18
4.2 ควรจัดห้องเรียนให้เป็นสัดส่วนป้องกันเสียงจากห้องข้างเคียงสอดแทรกเข้ามา	10
4.3 ห้องน้ำควรจัดดูแลให้สะอาด และไม่ไกลเกินไป	7
4.4 ควรลดค่าเล่าเรียนลงให้ต่ำกว่าเดิม	6
4.5 ควรมีโต๊ะเก้าอี้ที่ดีกว่าเดิม และเพียงพอ	4
4.6 ห้องเรียนควรมีแสงสว่างที่เพียงพอ	3
4.7 ห้องเรียนควรมีอากาศถ่ายเทได้ดีกว่าเดิม	3
4.8 ควรห้ามรถวิ่งเข้าออกขณะเรียนเพราะมีเสียงรบกวน	2
4.9 ควรจัดให้นักศึกษาได้รู้จักกับเพื่อนต่างกลุ่ม เช่น จัดสอบพร้อมกัน	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

บทนี้ผู้วิจัยจะกล่าวโดยสรุปถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการ สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ โดยประกอบด้วยข้อเสนอแนะทั่วไปและข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

5.1 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 ในสาขาวิชาการจัดการทั้งในภาพรวมและรายด้าน คือ ด้านวิธีการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านวิธีวัดและประเมินผล และด้านสภาพแวดล้อมของนักศึกษา

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ และประสบการณ์ในการทำงานของนักศึกษา

5.2 สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาที่อยู่ในสถานประกอบการที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาด้านวิธีการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านวิธีวัดและประเมินผล และด้านสภาพแวดล้อมของนักศึกษาแตกต่างกัน

2. นักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีปัญหาด้านวิธีการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านวิธีวัดและประเมินผล และด้านสภาพแวดล้อมของนักศึกษาแตกต่างกัน

5.3 วิธีดำเนินการวิจัย

5.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากร ได้แก่ นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการจัดการที่เรียนกับศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดสมุทรปราการ ชลบุรี ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด ในระดับชั้น ปวช. ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 648 คน

2) กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาที่เรียนหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาการจัดการ ที่ลงทะเบียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด ในเขตภาคตะวันออก รวม 8 จังหวัด

จำนวน 648 คน ในการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยใช้ตารางของ Krejcie and Morgan ได้ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 287 คน

5.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยได้มีการปรับปรุงจาก เครื่องมือของ ขวัญใจ จันทระเจริญ (2541) เป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check - list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเรียนของนักศึกษา สาขาวิชาการจัดการ ที่เข้าศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 ในด้านวิธีการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านวิธีวัดและประเมินผล และด้านสภาพแวดล้อมของนักศึกษา มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating - Scale)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิดข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาของนักศึกษา สาขาวิชาการจัดการ ที่เข้าศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539

5.3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขออนุญาตจากงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถึงผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองในจังหวัด สมุทรปราการ ชลบุรี ฉะเชิงเทรา และนครนายก ส่วนจังหวัดปราจีนบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด ผู้วิจัยใช้วิธีการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ และได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์สามารถนำมาวิเคราะห์ข้อมูลได้ ครบทั้ง 287 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 โดยได้ดำเนินการเก็บรวมข้อมูลระหว่างเดือน สิงหาคม – กันยายน 2542

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.98 และได้มีการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรม SPSS/PC+ (Statistical Package for the Social Sciences Personal Computer Plus)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ 5.3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล แปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ปัญหาการเรียนของนักศึกษาที่เข้าศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตร (ปวช.) พุทธศักราช 2539 ทำการวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาตัดสินตามเกณฑ์ ดังนี้

- 4.51 – 5.00 หมายถึงมีปัญหาในระดับมากที่สุด
- 3.50 – 4.49 หมายถึงมีปัญหาในระดับมาก
- 2.50 – 3.49 หมายถึงมีปัญหาในระดับปานกลาง
- 1.50 – 2.49 หมายถึงมีปัญหาในระดับน้อย
- 1.00 – 1.49 หมายถึงมีปัญหาในระดับน้อยที่สุด

2. สำหรับคำถามปลายเปิด วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่

5.4 สรุปผลการวิจัย

5.4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

นักศึกษา สาขาวิชาการจัดการ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 80.84 มีอายุต่ำกว่า 25 ปี ร้อยละ 74.56 รองลงมาคืออายุ 25 – 30 ปี ร้อยละ 16.73 และอายุมากกว่า 30 ปี ร้อยละ 8.71 ทำงานในสถานประกอบการขนาดใหญ่ ร้อยละ 55.99 และมีประสบการณ์ในการทำงาน ตั้งแต่ 3 ปี ขึ้นไป ร้อยละ 51.92

5.4.2 ความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาการเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ ใน 4 ด้าน สรุปได้ดังนี้

ปัญหาการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ โดยภาพรวมทั้ง 4 ด้าน พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.48 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏดังนี้ ด้านวิธีการเรียนการสอน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.35 ด้านสื่อการเรียนการสอน มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.77 ด้านวิธีวัดและประเมินผล มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.27 และด้านสภาพแวดล้อมของนักศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.54

เมื่อพิจารณาปัญหาการเรียนของนักศึกษาในแต่ละด้านพบว่า

1) ด้านวิธีการเรียนการสอน นักศึกษามีปัญหาการเรียนการสอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.35$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระยะเวลาการพบกลุ่มกับเนื้อหาวิชาที่เรียนในแต่ละรายวิชาไม่เพียงพอ มีปัญหาอยู่ในลำดับที่ 1 ($\bar{X} = 2.89$) รองลงมาคือ ไม่เข้าใจโครงสร้างหลักสูตร ($\bar{X} = 2.79$) และข้อที่มีระดับมีปัญหาอยู่ในลำดับสุดท้าย ก็คือครูประจำกลุ่มไม่ให้โอกาสแก่นักศึกษาในการซักถามปัญหาในการเรียน ($\bar{X} = 1.91$)

2) ด้านสื่อการเรียนการสอน นักศึกษามีปัญหา โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.77$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ศูนย์การเรียนนอกโรงเรียนจังหวัดไม่สามารถจัดบริการชุดวิชาประกอบการเรียนการสอนให้ครบทุกรายวิชา มีปัญหาในลำดับที่ 1 ($\bar{X} = 2.97$) รองลงมาคือ ขาดอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.97$) และข้อที่มีปัญหาอยู่ในลำดับสุดท้ายก็คือ ครูประจำกลุ่มไม่ได้ใช้ชุดวิชาประกอบการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.33$)

3) ด้านวิธีวัดและประเมินผล นักศึกษามีปัญหา โดยภาพรวม อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.27$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แบบทดสอบการวัดผลประเมินผลกับเนื้อหาในรายวิชาที่ทำการเรียนไม่สัมพันธ์กัน มีปัญหาอยู่ในลำดับที่ 1 ($\bar{X} = 2.47$) รองลงมาก็คือ การกำหนดคะแนนระหว่างภาคเรียนและปลายภาคเรียนวิชาสามัญในอัตรา 40:60 ไม่เหมาะสม ($\bar{X} = 2.45$) และข้อที่มีปัญหาอยู่ในลำดับสุดท้ายก็คือ ไม่ได้ได้รับความยุติธรรมในการให้ระดับคะแนนจากผู้สอน ($\bar{X} = 1.79$)

4) ด้านสภาพแวดล้อมของนักศึกษา นักศึกษามีปัญหา โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.54$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การให้บริการห้องสมุดไม่มีหนังสือตามที่ต้องการ มีปัญหาในลำดับที่ 1 ($\bar{X} = 3.01$) รองลงมาก็คือ ช่วงเวลาการออกอากาศของรายการโทรทัศน์ ETV ตรงกับเวลาที่ต้องประกอบอาชีพ ($\bar{X} = 2.94$) และข้อที่มีปัญหาอยู่ในลำดับสุดท้ายก็คือ ขณะเรียนมีกลิ่นรบกวน ($\bar{X} = 1.72$)

5.4.3 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ ใน 4 ด้าน จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ ดังนี้

ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ ระหว่างกลุ่มสถานประกอบการขนาดเล็ก กับกลุ่มสถานประกอบการขนาดใหญ่ โดยภาพรวม พบว่า มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน

เมื่อพิจารณารายละเอียดผลการเปรียบเทียบแต่ละด้าน พบว่า

1) ด้านวิธีการเรียนการสอน ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา ระหว่างกลุ่มสถานประกอบการขนาดเล็ก กับกลุ่มสถานประกอบการขนาดใหญ่ พบว่า โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 6 ข้อ คือ การเลือกเรียนวิชาเสรีไม่เป็นไปตามความต้องการ บรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นไปอย่างเคร่งเครียด ไม่เข้าใจโครงสร้างหลักสูตร การพบกลุ่มไม่ได้เป็นไปตามตารางที่กำหนด ผู้สอนมอบหมายงานให้นักศึกษาค้นคว้านอกเวลามากเกินไปทำให้งานมีคุณภาพน้อย และผู้บริหารสถานประกอบการไม่อำนวยความสะดวกในการ

เรียนการสอน โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มสถานประกอบการขนาดใหญ่มากกว่าขนาดเล็กทั้ง 6 ข้อ ส่วนข้ออื่น ๆ นอกนั้น ไม่แตกต่างกัน

2) ด้านสื่อการเรียนการสอน ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา ระหว่างกลุ่มสถานประกอบการขนาดเล็ก กับกลุ่มสถานประกอบการขนาดใหญ่ พบว่า โดยภาพรวม มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ข้อ คือ ขาดแหล่งข้อมูล และแหล่งวิชาการในการค้นคว้า และครูประจำกลุ่มไม่ได้ใช้ชุดวิชาประกอบการเรียนการสอน โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มสถานประกอบการขนาดใหญ่มากกว่าขนาดเล็กทั้งสองข้อ ส่วนข้ออื่น ๆ นอกนั้น มีปัญหาไม่แตกต่างกัน

3) ด้านวิธีวัดและประเมินผล ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา ระหว่างกลุ่มสถานประกอบการขนาดเล็ก กับกลุ่มสถานประกอบการขนาดใหญ่ พบว่า โดยภาพรวม มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 ข้อ คือ การกำหนดคะแนนระหว่างภาคเรียนและปลายภาคเรียนวิชาชีพในอัตรา 40:60 ไม่เหมาะสม การจัดทำคะแนนและแจ้งผลการวัดผลประเมินผลมีความล่าช้า ครูประจำกลุ่มไม่ได้ทำการวัดผลประเมินผลระหว่างภาคเรียนเพื่อนำผลการประเมินมาปรับปรุงการเรียนการสอน และการกำหนดคะแนนระหว่างภาคเรียนและปลายภาคเรียนวิชาสามัญในอัตรา 40:60 ไม่เหมาะสม โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มสถานประกอบการขนาดใหญ่มากกว่าขนาดเล็กทั้งสี่ข้อ ส่วนข้ออื่น ๆ นอกนั้น มีปัญหาไม่แตกต่างกัน

4) ด้านสภาพแวดล้อมของนักศึกษา ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา ระหว่างกลุ่มสถานประกอบการขนาดเล็ก กับกลุ่มสถานประกอบการขนาดใหญ่ พบว่า โดยภาพรวม มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 ข้อ คือ การให้บริการห้องสมุดไม่มีหนังสือตามที่ต้องการ การบริการของเจ้าหน้าที่ไม่อำนวยความสะดวก หัวหน้างานของสถานประกอบการไม่อนุญาตให้เข้าเรียนสอนเสริมนอกเวลา นักศึกษามีงานและภารกิจมากทำให้ไม่สามารถพบกลุ่มได้ตามตารางที่กำหนด และในขณะกำลังเรียนมีเสียงรบกวนจากภายนอก ทำให้ขาดสมาธิในการเรียน โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มสถานประกอบการขนาดใหญ่มากกว่าขนาดเล็กทั้งห้าข้อ ส่วนข้ออื่น ๆ นอกนั้น มีปัญหาไม่แตกต่างกัน

5.4.4 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ ใน 4 ด้าน จำแนกตามประเภทการดำเนินงาน ดังนี้

ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ ระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่มี

ประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 3 ปี กับกลุ่มนักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป โดยภาพรวม พบว่า มีปัญหาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า มีปัญหาไม่แตกต่างกันทุกด้าน

เมื่อพิจารณารายละเอียดการเปรียบเทียบแต่ละด้าน พบว่า

1) ด้านวิธีการเรียนการสอน ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา ระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 3 ปี กับกลุ่มนักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป พบว่า โดยภาพรวม มีปัญหาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ข้อ คือ ผู้สอนมอบหมายงานให้นักศึกษาค้นคว้านอกเวลามากเกินไปทำให้งานมีคุณภาพน้อย โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไปมากกว่ากลุ่มประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 3 ปี ส่วนข้ออื่น ๆ นอกนั้นมีปัญหาไม่แตกต่างกัน

2) ด้านสื่อการเรียนการสอน ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา ระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 3 ปี กับกลุ่มนักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป พบว่า โดยภาพรวม มีปัญหาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาไม่แตกต่างกันทุกข้อ

3) ด้านวิธีวัดและประเมินผล ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา ระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 3 ปี กับกลุ่มนักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป พบว่า โดยภาพรวม มีปัญหาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ข้อ คือ การกำหนดคะแนนระหว่างภาคเรียนและปลายภาคเรียนวิชาสามัญในอัตรา 40:60 ไม่เหมาะสม โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป มากกว่ากลุ่มประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 3 ปี ส่วนข้ออื่น ๆ นอกนั้นมีปัญหาไม่แตกต่างกัน

4) ด้านสภาพแวดล้อมของนักศึกษา ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา ระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 3 ปี กับกลุ่มนักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป พบว่า โดยภาพรวม มีปัญหาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ข้อ คือ นักศึกษามีงานและภารกิจมากทำให้ไม่สามารถพบกลุ่มได้ตามตารางที่กำหนด โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไปมากกว่ากลุ่มประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 3 ปี ส่วนข้ออื่น ๆ นอกนั้นมีปัญหาไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.5 อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัย ผู้วิจัยจะกล่าวถึงประเด็นสำคัญ ซึ่งได้ค้นพบจากการวิเคราะห์ข้อมูล และเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนในหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ ดังนี้

5.5.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนในหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ มีรายละเอียดดังนี้

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนในหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.48$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการเรียนโดยวิธีทางไกลเป็นวิธีที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียนผู้ใหญ่ ที่ทำงานอยู่ในสถานประกอบการพอสมควร เพราะการเรียนวิธีนี้เป็นวิธีที่มีความยืดหยุ่นและเอื้อต่อสภาพของผู้เรียนผู้ใหญ่ที่มีภาระการงานและภาระทางครอบครัว ไม่มีเวลาให้กับการเรียนเต็มที่ เหมือนกับนักศึกษาในระบบโรงเรียน เพราะการเรียนวิธีทางไกลนั้นเป็นการผสมผสานระหว่างการเรียนด้วยตนเองส่วนหนึ่ง กับการพบกลุ่มหรือเรียนกับครูประจำกลุ่มเป็นครั้งคราวอีกส่วนหนึ่ง ทำให้นักศึกษาผู้ใหญ่ไม่ต้องเข้าเรียนทุกวันเหมือนกับนักศึกษาในระบบโรงเรียน พร้อมกันนั้นก็มิได้ถูกทอดทิ้งให้เรียนด้วยตนเองโดยลำพังเสียเลย ยังมีโอกาสไปเรียนกับครูบ้าง ดังนั้น จึงน่าจะมี ความเหมาะสมกับสภาพของผู้เรียนที่อยู่นอกระบบ โรงเรียนหรือผู้ใหญ่ ที่สามารถจะใช้เวลากับภาระการงาน ภาระครอบครัว และเรียนไปด้วย อย่างไรก็ตามผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่ไม่สามารถที่จะทุ่มเทเวลาให้กับการเรียนอย่างเต็มที่และสม่ำเสมอเหมือนกับนักศึกษาที่เรียนอยู่ในระบบโรงเรียนที่ไม่ต้องรับผิดชอบอะไร มีหน้าที่เรียนเป็นกิจกรรมหลัก ประกอบกับด้านความจำ ความสามารถในการเรียนอาจจะลดลงเนื่องจากได้จบการศึกษาในภาคบังคับมาเป็นเวลานานแล้ว ยังต้องศึกษาจากตำรา หรือสื่อสิ่งพิมพ์ด้วยตนเองแล้วอาจจะพบกับปัญหาอยู่บ้างพอสมควร ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ชโรทัย บัญญัติ (2540 : 88-95) ได้ศึกษาปัญหาในการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่วัยกลางคน และสูงอายุในหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนทางไกล จังหวัดกำแพงเพชร พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่วัยกลางคนและสูงอายุมิมีปัญหาในการเรียน โดยรวมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านวิธีเรียนทางไกล ด้านครูประจำกลุ่ม ด้านกิจกรรมการพบกลุ่ม และด้านการประเมินผล อยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน และอยู่ในระดับน้อย 2 ด้าน โดยด้านที่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางและมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านสื่อการเรียนการสอน รองลงมาคือ สภาพแวดล้อมของนักศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการจัดทำสื่อต้องอาศัยทรัพยากรหลายอย่าง บางครั้งก็ยังมีขาดแคลนทรัพยากรด้วยข้อจำกัดต่าง ๆ ได้แก่ งบประมาณที่ได้รับจัดสรรไม่เพียงพอสำหรับพิมพ์หนังสือ คู่มือ ซื่อวัสดุและอุปกรณ์ หรือครูไม่มีเวลาพอที่จะคิดสร้างสรรค์และผลิตสื่อประกอบการเรียนการสอนใช้เอง ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือผู้รับผิดชอบในการจัดทำสื่อ ต้องให้ความ

สำคัญของการใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนมากกว่านี้ เพราะสื่อสามารถที่จะช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองและจากครูผู้สอน ประกอบกับการเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตร (ปวช.) พุทธศักราช 2539 เป็นการจัดการเรียนการสอนระบบทางไกลยังต้องมีความจำเป็นที่จะต้องใช้สื่อเสริมในการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เกษม สุดหอม และคณะ (2518 : 35) ได้กล่าวว่า สื่อการสอนจะช่วยให้ผู้เรียนมีประสบการณ์กว้างขวางขึ้น ทำให้บทเรียนเป็นที่น่าพอใจ ช่วยอธิบายสิ่งที่ยากให้เข้าใจง่าย แสดงความหมายของสัญลักษณ์ต่าง ๆ ทำให้นักเรียนเข้าใจความหมายของศัพท์ต่าง ๆ ได้เร็วขึ้น แสดงส่วนลึกลับให้เข้าใจได้ดี สามารถเอาชนะข้อจำกัดต่าง ๆ เกี่ยวกับเวลา ระยะทางและขนาดได้ ทำให้สิ่งเคลื่อนไหวเร็วช้าลงได้ ทำให้สิ่งเคลื่อนไหวช้าเร็วขึ้น นำสิ่งที่เกิดในอดีตมาศึกษาได้นำสิ่งที่อยู่ไกล ๆ มาศึกษาได้ ย่อสิ่งใหญ่ให้เล็กลง ขยายสิ่งที่เล็กให้ใหญ่ได้ ช่วยประหยัดเวลาในการสอน ทำให้นักเรียนมีประสบการณ์ตรง นักเรียนเรียนรู้ได้ถูกต้องถาวร ช่วยให้นักเรียนที่เรียนช้าก็เรียนได้เร็วขึ้น ช่วยเปลี่ยนทัศนคติได้ดี และช่วยส่งเสริมการคิดและปัญญา สำหรับด้านสภาพแวดล้อมของนักศึกษา ที่ยังมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสถานประกอบการมีข้อจำกัดในการที่จะจัดสภาพแวดล้อมให้มีศักยภาพเท่าเทียมกับโรงเรียน เพราะต้องรับผิดชอบกิจการของสถานประกอบการก่อนเพื่อให้กิจการดำเนินไปได้ดีมีส่วนช่วยให้พนักงานมีความมั่นคงด้วย การร่วมมือในการจัดการศึกษาให้กับพนักงานแสดงให้เห็นถึงความพยายามของสถานประกอบการที่ได้ให้ความร่วมมือกับกรมการศึกษานอกโรงเรียนจัดการศึกษาระบบทางไกล ช่วยยกระดับคุณภาพของพนักงานให้สูงขึ้น ทั้งจะช่วยเพิ่มผลผลิตให้กับสถานประกอบการต่อไป ปัญหาทั้งสองด้านที่กล่าวมาข้างต้นก็จะต้องร่วมกันแก้ไขให้ดีขึ้น ส่วนด้านที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยและมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ด้านวิธีวัดผลและประเมินผล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูผู้สอนได้ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วย การประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตร (ปวช.) 2539 ที่ให้มีการประเมินผลก่อนเรียน ระหว่างเรียน และปลายภาคเรียนอย่างเคร่งครัด จึงทำให้นักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับวิธีวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาปัญหาการเรียนเป็นรายด้าน เรียงลำดับด้านที่มีปัญหามากไปน้อย ดังนี้

1) ด้านสื่อการเรียนการสอน พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ มีปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.77$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการเรียนการสอน การจัดทำสื่อ ได้มองเห็นความสำคัญของสื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนในระบบการศึกษาทางไกลว่า สื่อมีความจำเป็นและมีความสำคัญที่สามารถจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีเพราะสื่อสามารถที่จะนำสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วในอดีตสามารถนำมาศึกษาได้ นำสิ่งที่อยู่ไกล ๆ มาศึกษาได้ ย่อสิ่งใหญ่ให้เล็กลง ตลอดจนช่วยประหยัดเวลาในการสอน จึงได้ระดมสรรพกำลังทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยทางตรงได้จัดทำสื่อเอกสารประเภทชุดวิชาที่เป็นบทเรียนสำเร็จรูป เทปเสียง วีดิทัศน์ อุปกรณ์ทดลอง ส่วนทางอ้อมก็ได้แก่ การจัดรายการวิทยุ โทรทัศน์ผ่าน

ดาวเทียม เป็นต้น จึงทำให้สื่อการเรียนการสอนมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผล
งานวิจัยของ นงคราญ วงษ์ศรี (2535 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาการใช้สื่อการเรียน
ของนักศึกษาทางไกลระดับมัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า การใช้สื่อการ
เรียนของนักศึกษาทางไกลระดับมัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อ
พิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ขาดอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียน
การสอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูประจำกลุ่มไม่มีเตรียมอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน
หรือสถานที่พบกลุ่มอยู่ห่างไกลจากศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ ศูนย์การเรียนชุมชน
ห้องสมุดประชาชน ตลอดจนสถาบันการศึกษาในท้องถิ่น จึงทำให้นักศึกษาไม่มีแหล่งที่จะไปศึกษา
ด้วยตนเองได้ ประกอบกับระบบการจัดการเรียนการสอนทางไกลเป็นการศึกษาด้วยตนเองเป็นหลัก
ดังนั้นผู้เรียนจะต้องจัดหาเอกสาร ตำราเรียน ตลอดจนอุปกรณ์การเรียนอื่นๆ ด้วยตนเองเป็นหลัก จะ
ไปอาศัยจากครูประจำกลุ่มทั้งหมดก็คงลำบากเหมือนกัน เพราะครูประจำกลุ่มเป็นเพียงผู้อำนวย
ความสะดวกและให้ข้อเสนอแนะในการเรียนเท่านั้น หากจะให้จัดหาตำรา อุปกรณ์การเรียนให้ทั้ง
หมดก็คงไม่สามารถที่จะทำได้เพราะมีผู้เรียนเป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้น ผู้เรียนจำเป็นต้องดำเนินการ
จัดหาเอง จึงทำให้ไม่สามารถที่จะศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมได้ ดังนั้น ครูประจำกลุ่มควรที่จะได้มีการจัด
กิจกรรมให้นักศึกษาในหลาย ๆ รูปแบบ เพื่อที่จะให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้มากขึ้น เช่น อาจจัดให้มี
ทัศนศึกษานอกสถานที่ เป็นต้น ส่วนอุปกรณ์อำนวยความสะดวก เช่น โทรทัศน์ วิทยุ เทปคาสเซต
ครูประจำกลุ่มก็ควรที่จะจัดการพบกลุ่มที่ศูนย์การเรียนชุมชน หรือโรงเรียนในพื้นที่ที่ทางกรมการ
ศึกษานอกโรงเรียนได้ไปติดตั้งอุปกรณ์การรับชมรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา (ETV) ก็สามรถที่
จะช่วยแก้ปัญหาไปได้ในระดับหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นงคราญ วงษ์ศรี (2535 :
บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้สื่อการเรียนของนักศึกษาทางไกลระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขต
กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาทางไกลประสบปัญหาการใช้สื่อโสตทัศนศึกษาที่สุด
และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดในด้านสื่อการเรียนการสอน พบว่า ครูประจำกลุ่มไม่ใช่ชุดวิชาประกอบการ
เรียนการสอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูประจำกลุ่ม ไม่ได้ชี้แจงให้นักศึกษาได้เข้าใจถึงระบบการ
เรียนการสอนดังกล่าว จึงทำให้นักศึกษาเข้าใจผิดว่า ครูประจำกลุ่มจะต้องทำการสอนเหมือนกับครู
ประจำชั้นที่สอนอยู่ในระบบโรงเรียน ทั้งนี้เพราะนักศึกษามีความคุ้นเคยกับการเรียนในระบบมา
ดังนั้นเป็นหน้าที่ของครูประจำกลุ่มจะต้องชี้แจงให้นักศึกษาเข้าใจถึงการเรียนในระดับดังกล่าวต่อไป
ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อุษา เทียนทอง (2530 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาลักษณะการจัด
กิจกรรมการพบกลุ่มของนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ ระดับที่ 3-4 ทางวิทยุและไปรษณีย์ในภาค
กลาง ผลการวิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมการพบกลุ่มของครูประจำกลุ่มนั้น ผู้เรียนต้องการให้ครู
ประจำกลุ่มสอนเป็นเฉพาะวิชาการ เนื่องจากผู้เรียนอ่านคู่มือการเรียนบางรายวิชาด้วยตนเองไม่เข้าใจ
และไม่เข้าใจ และยังคงต้องการคำอธิบายและชี้แจงถึงเนื้อหาของเอกสารที่เรียนไปใช้
และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นวพร ธนวัฒน์ (2536 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการเรียน
ของนักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น ในคณะวิชาคหกรรม วิทยาลัยสารพัดช่าง เขต

กรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านครูผู้สอนมีปัญหาสูงสุดในเรื่องครูให้รายละเอียดในบทเรียนไม่ชัดเจน เช่น เทคนิคการสอนและเคล็ดลับต่าง ๆ ในการทำความเข้าใจบทเรียน

2) ด้านสภาพแวดล้อมของนักศึกษา พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ มีปัญหาด้านสภาพแวดล้อมของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สภาพแวดล้อมในด้านการเรียนการสอนของนักศึกษาที่เป็นอยู่จัดว่าอยู่ในระดับที่ดีพอสมควรทั้งสภาพแวดล้อมทางด้านวิชาการ ที่สถานศึกษาหรือที่พบกลุ่มจัดบริการให้แก่นักศึกษาเพื่อให้ นักศึกษาได้รับความสะดวกเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาของนักศึกษา และสภาพแวดล้อมทางด้านอาคารสถานที่ ที่จัดบริเวณสภาพพื้นที่ของสถานที่พบกลุ่ม อาคารเรียน ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีไว้บริการให้นักศึกษาได้ใช้ดีพอสมควร ประกอบกับการจัดระบบการเรียนการสอนโดยวิธีทางไกลเป็นวิธีที่เหมาะสมกับผู้เรียนผู้ใหญ่พอสมควร เพราะถือได้ว่าเป็นวิธีการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่น และสามารถที่จะสนองตอบตามความต้องการของผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่ได้เป็นอย่างดีเพราะการจัดการศึกษาในระดับนี้ทางกรมการศึกษานอกโรงเรียนจะให้ความสำคัญกับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ที่กำลังทำงานอยู่ในสถานประกอบการเป็นอย่างมาก ดังนั้นการจัดการสอนจึงเอื้อผลประโยชน์ให้กับผู้เรียนที่เป็นอยู่ทั้งในด้านการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล และด้านสภาพแวดล้อมของนักศึกษา โดยผู้เรียนสามารถที่จะนำประสบการณ์จากการทำงานประจำเข้ามาเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ได้ และก็ได้จัดให้มีการพบกลุ่มในสถานประกอบการนั้น ๆ เป็นส่วนใหญ่ โดยอาศัยอาคารสถานที่ของสถานประกอบการเป็นที่พบกลุ่มตลอดจนอุปกรณ์การเรียนการสอนเช่น โทรทัศน์ วิดีโอเทป วิทยุ และวารสารต่าง ๆ เป็นต้น เพื่อที่จะให้ผู้เรียนสามารถที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้ และปัจจุบันกรมการศึกษานอกโรงเรียนก็ได้มีการขยายศูนย์การเรียนชุมชนในท้องที่ต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้นซึ่งรูปประจำกลุ่มก็สามารถที่จะแนะนำให้นักศึกษาไปศึกษา หรือรับชมรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา (ETV) ได้ หรืออาจสำเนาเทปไว้แล้วนำมาให้นักศึกษารับชมอีกครั้งในเวลาพบกลุ่ม รวมทั้งจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับผู้เรียน ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนด้านสภาพแวดล้อม ดังกล่าวจึงน่าจะมีความเหมาะสมกับผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พจน์ ราชวีระณะ (2529 : 87-91) ได้ทำการศึกษาปัญหา และความต้องการของนักศึกษาผู้ใหญ่เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านบรรยากาศ สภาพแวดล้อม และด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การให้บริการห้องสมุดไม่มีหนังสือตามที่ต้องการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ห้องสมุดดังกล่าวมิได้รับหนังสือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ที่จะนำมามอบให้กับห้องสมุดก็เป็นได้หรืออาจเป็นเพราะว่าทางห้องสมุดไม่มีงบประมาณเพียงพอที่จะจัดหาซื้อหนังสือมาให้บริการแก่นักศึกษาและประชาชนทั่วไปได้อย่างครบถ้วน จึงทำให้ผู้เรียนมีปัญหาดังกล่าวเพราะไม่สามารถที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ขณะเรียนมีกลิ่นรบกวน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สถาน

ที่พบกลุ่มนั้นอยู่ใกล้กับแหล่งสิ่งปลูกปลูก สิ่งโสโครก หรือขยะรอบ ๆ สถานที่พบกลุ่มก็เป็นได้ ตลอดจนสถานประกอบการบางแห่งที่ให้อาศัยเป็นที่พบกลุ่มอาจอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี จึงทำให้เกิดปัญหาดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สมหมาย คอกไม้ (2535 : 21) ได้กล่าวว่า อาคารสถานที่นับเป็นสภาพแวดล้อมที่สำคัญ การมีอาคารเรียนที่สะอาด ปลอดภัย ออกแบบเหมาะสมทั้งแสง สี เสียง มีบริเวณพักผ่อน มีโรงอาหารที่ถูกต้องลักษณะ ห้องสมุดหรือแหล่งความรู้ ตั้งอยู่ในที่เหมาะสมก็จะเป็นการเสริมสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี

3) ด้านวิธีการเรียนการสอน พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ มีปัญหาด้านวิธีการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.35$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าระบบการจัดการเรียนการสอนวิธีเรียนทางไกลของกรมการศึกษานอกโรงเรียน เป็นวิธีการเรียนการสอนที่ดีในระดับหนึ่ง เพราะผู้เรียนสามารถที่จะศึกษาได้หลายแนวทาง ทั้งจากการศึกษาจากเอกสาร ตำราเรียน การรับฟังวิทยุศึกษา รับชมรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ (ETV) นอกจากนั้นก็ศึกษาการพบกลุ่ม จึงทำให้มีปัญหาน้อยดังกล่าว ประกอบกับการจัดการศึกษาในระดับนี้เป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นให้กับนักศึกษาที่ทำงานอยู่ในสถานประกอบการ สามารถที่จะนำความรู้ที่ได้รับไปใช้กับการปรับปรุงอาชีพเดิมหรือประกอบอาชีพใหม่เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และเป็นความต้องการของผู้เรียนอีกด้วยจึงทำให้มีปัญหาในด้านการเรียนน้อย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ มานพ กาลละดี (อ้างอิงมาจากนิภา นิลรัตน์ ณ อยุธยา. 2538 : 23-24) ได้กล่าวในหลักการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ว่า ผู้ใหญ่จะเรียนรู้ได้ดีเมื่อต้องการจะเรียน เขาจะเรียนเฉพาะสิ่งที่เขามีความจำเป็นที่จะต้องเรียน การเรียนรู้โดยการกระทำเป็นวิธีการเรียนที่ดีสำหรับผู้ใหญ่ จุดศูนย์กลางของการเรียนรู้ของผู้ใหญ่อยู่ที่ปัญหา และปัญหานั้นจะต้องเป็นความจริง ผู้ใหญ่จะเรียนรู้ได้ดีในบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เป็นกันเอง และในการสอนผู้ใหญ่จะต้องใช้วิธีการสอนหลาย ๆ วิธี และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อนุ อนุศาสนนันท์ (2537 : 102-122) ที่ได้ทำการศึกษาปัญหาของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ประเภทชั้นเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่มีปัญหาในด้านการเรียนอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ระยะเวลาการพบกลุ่มกับเนื้อหาวิชาที่เรียนในแต่ละรายวิชาไม่เพียงพอ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษายังไม่มีความเข้าใจในกระบวนการเรียนการสอนเท่าที่ควรอาจเป็นเพราะว่าครูประจำกลุ่มไม่ได้ชี้แจงให้นักศึกษาได้เข้าใจว่า การเรียนโดยวิธีทางไกลนี้เป็นการเรียนที่ผู้เรียนจะต้องศึกษาด้วยตนเองเป็นหลัก โดยศึกษาจากสื่อต่าง ๆ ทั้งตำรา เอกสาร สิ่งพิมพ์ รายการโทรทัศน์ และวิทยุเพื่อการศึกษา และมีการพบกลุ่มเพื่อชี้แนะในการเรียนดังกล่าว ซึ่งมีใช้เป็นการสอนตามที่นักศึกษาเข้าใจ ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักศึกษา และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูประจำกลุ่มไม่ให้โอกาสแก่นักศึกษาในการซักถามปัญหาในการเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ระยะเวลาในการพบกลุ่มมีจำนวนน้อย ซึ่งในภาคเรียนหนึ่ง ๆ มีการพบกลุ่มเพียง 5 ครั้งเท่านั้น ครูประจำกลุ่มอาจจะกลัวเวลาที่จะชี้แจงให้นักศึกษาไม่พอ จึงทำให้มีปัญหาดังกล่าว

4) ด้านวิธีวัดและประเมินผล พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ มีปัญหา ด้านวิธีวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.27$) ทั้งนี้แสดงว่า นักศึกษาไม่ค่อยพบปัญหาเกี่ยวกับวิธีวัดผลและประเมินผล ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า ครูประจำกลุ่มได้มีการชี้แจงเกี่ยวกับหลักสูตร สื่อ รายวิชาต่าง ๆ ตลอดจนเงื่อนไขต่าง ๆ วิธีการเรียน การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งระเบียบต่าง ๆ ของหลักสูตรให้นักศึกษาได้เข้าใจตลอดจนจบหลักสูตรเป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชโรทัย บัญญัติ (2540 : 88-95) ที่ได้ศึกษาปัญหาในการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่วัยกลางคน และสูงอายุในหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนทางไกล จังหวัดกำแพงเพชร พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่วัยกลางคน และสูงอายุมักมีปัญหาในการเรียนด้านการประเมินผลอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ แบบทดสอบการวัดผลประเมินผลกับเนื้อหาในรายวิชาที่ทำการเรียนไม่สัมพันธ์กัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การออกข้อสอบสำหรับการวัดผล โดยเฉพาะการวัดผลปลายภาคเรียนจะเป็นข้อสอบที่ทางส่วนกลางหรือคณะกรรมการจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาค และศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดจะเป็นผู้ออกข้อสอบในรูปของคณะกรรมการเพื่อใช้สำหรับการวัดผล จึงทำให้ข้อสอบที่ออกมาครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด และโดยสภาพทั่วไปแล้วข้อสอบจะไม่ตรงกับที่นักศึกษาได้ศึกษาด้วยตนเอง และจากการพบกลุ่ม ทั้งนี้ก็เพราะว่า ระยะเวลาในการพบกลุ่มมีน้อย ครูประจำกลุ่มก็ไม่สามารถที่จะสรุปเนื้อหาวิชาได้ครบทุกบททุกตอน ยิ่งนักศึกษาศึกษาด้วยตนเองด้วยแล้วก็อาจดูหนังสือได้ไม่ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดได้ จึงทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจผิดว่าแบบทดสอบการวัดผลประเมินผลกับเนื้อหาในรายวิชาที่เรียนไม่สัมพันธ์กันดังกล่าว ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด พบว่า ไม่ได้ได้รับความยุติธรรมในการให้ระดับคะแนนจากผู้สอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูประจำกลุ่มอาจไม่ได้มีการวัดและประเมินผลระหว่างภาคเรียนก็เป็นได้ซึ่งก็เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำข้อหนึ่งที่นักศึกษาให้ความสำคัญรองจากข้อสุดท้าย ว่าครูประจำกลุ่มไม่ได้มีการวัดและประเมินผลระหว่างภาคเรียน และเมื่อผลการวัดผลปลายภาคเรียนประกาศผลการเรียนออกมา อาจจะทราบได้ว่า นักศึกษาที่มีความสนิทกับครูประจำกลุ่มจะสอบได้คะแนนดีก็เป็นได้ หรืออีกนัยหนึ่งอาจเป็นข้อสังเกตที่นักศึกษาบางรายอาจจะไม่เข้าร่วมกิจกรรมครบทุกครั้ง กลับสอบผ่านทุกรายวิชาก็เป็นได้

5.5.2 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ ในภาพรวม และรายด้าน จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ ดังนี้

เอกสารนี้เป็น ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ ระหว่างกลุ่มสถานประกอบการขนาดเล็กกับกลุ่มสถานประกอบการขนาดใหญ่ โดยภาพรวม แตกต่างกัน และรายด้านทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยกลุ่มสถานประกอบการขนาดใหญ่มีปัญหา

กว่าขนาดเล็กทุกด้าน เรียงลำดับจากด้านที่แตกต่างกันเด่นชัดมากไปหาน้อย คือ ด้านวิธีการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมของนักศึกษา และด้านวิธีวัดผลและประเมินผลตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สถานประกอบการขนาดใหญ่มีปริมาณงานในกิจการมากต้องทำงานตลอด 24 ชั่วโมง โดยมีพนักงานหมุนเวียนเข้าทำงานทุก 8 ชั่วโมง นักศึกษาจึงเหน็ดเหนื่อยจากการทำงานและไม่ค่อยมีเวลาศึกษาทบทวนบทเรียน นอกจากนี้เจ้าหน้าที่ของสถานประกอบการก็อาจจะไม่มีเวลาเตรียมความพร้อมหรือให้ความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาที่ทำงานอยู่ในสถานประกอบการนั้น ๆ ได้อย่างเต็มที่ และสถานประกอบการขนาดใหญ่มีคณาจารย์จำนวนมากจึงมีอาคารสถานที่ และอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรา สังข์ศรี (2540:156-158) ได้ศึกษาปัญหาในการเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ ระดับมัธยมศึกษา โดยวิธีเรียนทางไกลของนักศึกษาผู้ใหญ่ ในเขตอุตสาหกรรมชายฝั่งทะเลตะวันออก พบว่า นักศึกษามีปัญหาในด้านวิธีการเรียน คือ ไม่มีเวลาในการศึกษาและทบทวนบทเรียนด้วยตนเองเพราะภาระงานมาก ไม่ได้รับฟังรายการวิทยุเนื่องจากไม่มีเวลาว่างตรงกับช่วงเวลาในการออกอากาศ สถานที่พบกลุ่มคับแคบ ห้องเรียนไม่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน ส่วนสถานประกอบการขนาดเล็กมีผู้เรียนที่เข้าเรียนในหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวนไม่มากนักสามารถดูแลได้ทั่วถึง และมีการทำงานเพียงรอบเดียว เจ้าหน้าที่จึงพอมีเวลาอำนวยความสะดวกและมีอาคารสถานที่หลังเลิกงานเพียงพอที่จะให้นักศึกษาใช้ได้ จึงมีปัญหาน้อยกว่า และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏผลดังนี้

1) ด้านวิธีการเรียนการสอน ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ ด้านวิธีการเรียนการสอน ระหว่างกลุ่มสถานประกอบการขนาดเล็ก กับกลุ่มสถานประกอบการขนาดใหญ่ พบว่า ในภาพรวม มีปัญหาแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาแตกต่างกัน จำนวน 6 ข้อ โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มสถานประกอบการขนาดใหญ่มากกว่าขนาดเล็กทั้ง 6 ข้อ ข้อที่แตกต่างกันเด่นชัด 2 ลำดับแรก คือ บรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นไปอย่างเคร่งเครียด และการเลือกเรียนวิชาเสรีไม่เป็นไปตามความต้องการ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า สถานประกอบการขนาดใหญ่จะมีกฎ ระเบียบของสถานประกอบการไว้อย่างเคร่งครัด โดยผู้เรียนจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของสถานประกอบการ เมื่อหมดเวลาแล้วก็จะต้องให้ออกจากสถานที่เลย ทั้งนี้เพื่อความปลอดภัยของสถานประกอบการนั้น ๆ จึงทำให้เมื่อมีการพบกลุ่มทั้งครูประจำกลุ่มและนักศึกษาจึงต้องเร่งรีบในการอธิบายหรือชี้แจงให้นักศึกษาทั้งในบทเรียนและวิธีการเรียนด้วยตนเอง จึงทำให้เหมือนกับดูเป็นการเร่งรีบให้กับนักศึกษา ไม่อิสระเหมือนกับการไปพบกลุ่มตามโรงเรียน ศาลาวัด ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ซึ่งนักศึกษามีอิสระที่จะศึกษาค้นคว้าได้อย่างเต็มที่หลังจากเวลาเลิกจากการพบกลุ่ม ส่วนการเลือกเรียนวิชาเสรีไม่เป็นไปตามความต้องการนั้น อาจเป็นเพราะนักศึกษาอาจจะเลือกเรียนตามเพื่อนที่ทำงานด้วยกัน หรืออาจเป็นเพราะครูประจำกลุ่มชี้แนะแนวทางไว้ จึงทำให้นักศึกษาต้องเลือกตามคำแนะนำก็เป็นได้ นอกจากนี้สถาน

ประกอบการขนาดใหญ่มีภาระงานมาก มีพนักงานทำงานหมุนเวียนเข้าทำงาน 3 รอบ การพบกลุ่มจึงไม่ค่อยเป็นไปตามตารางกำหนด และผู้บริหารสถานประกอบการไม่มีเวลาที่จะอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน ส่วนข้ออื่น ๆ นอกนั้น ไม่แตกต่างกัน แสดงว่ามีปัญหาในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้พอกันทั้งในสถานประกอบการขนาดเล็กและขนาดใหญ่ ที่เห็นได้อย่างชัดเจน เช่น ครูประจำกลุ่มขาดความชำนาญในการสอน และไม่ได้รับการชี้แจงถึงจุดประสงค์ของรายวิชาที่เรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาออกโรงเรียน พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาชีพสาขาวิชาการจัดการ ในระดับประกาศนียบัตร (ปวช.) โดยวิธีเรียนทางไกลนั้น กรมการศึกษานอกโรงเรียนจะจัดครูประจำกลุ่มที่มีประสบการณ์ซึ่งโดยปกติทำการสอนในระบบโรงเรียนอยู่แล้วทุกคนไม่ว่าจะเป็นครูประจำกลุ่มในสถานประกอบการขนาดใหญ่หรือเล็ก และครูประจำกลุ่มจะต้องมีการชี้แจงถึงจุดประสงค์ของรายวิชาที่เรียนให้นักศึกษาทราบก่อนเสมอ นอกจากนั้นนักศึกษายังต้องประกอบกิจกรรมทุกอย่างทุกขั้นตอนเหมือนกันไม่ว่าศึกษานั้นจะปฏิบัติงานอยู่ในสถานประกอบการขนาดเล็กหรือสถานประกอบการขนาดใหญ่

2) ด้านสื่อการเรียนการสอน ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาตาม

หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ ระหว่างกลุ่มสถานประกอบการขนาดเล็กกับกลุ่มสถานประกอบการขนาดใหญ่โดยภาพรวมแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกัน จำนวน 2 ข้อ เรียงลำดับข้อที่แตกต่างกันเด่นชัด คือ ครูประจำกลุ่มไม่ได้ใช้ชุดวิชาประกอบการเรียนการสอน และขาดแหล่งข้อมูลและแหล่งวิทยาการในการค้นคว้า โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มสถานประกอบการขนาดใหญ่มากกว่าขนาดเล็กทั้ง 2 ข้อ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในสถานประกอบการขนาดใหญ่จะมีกฎ ระเบียบของสถานประกอบการไว้อย่างเคร่งครัด โดยผู้เรียนจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของสถานประกอบการ เมื่อหมดเวลาแล้วก็จะต้องให้ออกจากสถานที่เลย ทั้งนี้เพื่อความปลอดภัยของสถานประกอบการนั้น ๆ จึงทำให้เมื่อมีการพบกลุ่มทั้งครูประจำกลุ่มและนักศึกษาจึงต้องเร่งรีบ ดังนั้นหากครูใช้ชุดวิชาประกอบการเรียนการสอนก็จะดำเนินไปได้ช้า ในสถานประกอบการขนาดใหญ่จึงปัญหาครูไม่ได้ใช้ชุดวิชาประกอบการเรียนการสอนมากกว่า สำหรับแหล่งข้อมูลและแหล่งวิทยาการในสถานประกอบการขนาดใหญ่และขนาดเล็กอาจจะมีจำนวนใกล้เคียงกัน แต่นักศึกษาในสถานประกอบการขนาดใหญ่มีจำนวนมากกว่า ดังนั้นเมื่อเทียบอัตราส่วนแหล่งข้อมูลและแหล่งวิทยาการต่อนักเรียนแล้ว จึงทำให้เกิดความรู้สึกว่าแหล่งข้อมูลและแหล่งวิทยาการในสถานประกอบการขนาดใหญ่ยังไม่เพียงพอ ส่วนข้ออื่น ๆ นอกนั้น ไม่แตกต่างกัน แสดงว่ามีปัญหาในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้พอกันทั้งในสถานประกอบการขนาดเล็กและขนาดใหญ่ ที่เห็นได้อย่างชัดเจน เช่น ขาดอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน และศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดไม่สามารถจัดบริการชุดวิชาประกอบการเรียนการสอนให้ครบทุกวิชา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากรมการศึกษานอกโรงเรียนจัดสรรงบประมาณในการจัดหาอุปกรณ์และชุดวิชาให้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

ตามจำนวนอัตราส่วนนักศึกษา ดังนั้นปัญหาแต่ละสถานประกอบการไม่ว่าจะเป็นขนาดใหญ่หรือขนาดเล็กก็ไม่แตกต่างกัน

3) ด้านวิธีวัดและประเมินผล ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ ระหว่างกลุ่มสถานประกอบการขนาดเล็กกับกลุ่มสถานประกอบการขนาดใหญ่โดยภาพรวมแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มสถานประกอบการขนาดใหญ่มากกว่าขนาดเล็ก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าพนักงานในสถานประกอบการขนาดใหญ่ต้องรับผิดชอบงานมาก และเมื่อเสร็จการทำงานในผลัดของตนเองก็ต้องรีบออกจากสถานประกอบการ เพื่อให้พนักงานผลัดต่อไปเข้าทำงานต่อ ดังนั้น จึงมีปัญหาในวิธีการวัดและประเมินผลที่ไม่เอื้อต่อพนักงานในสถานประกอบการขนาดใหญ่ ซึ่งจะเห็นได้จากการเปรียบเทียบเป็นรายชื่อ ที่พบว่า แตกต่างกันจำนวน 4 ข้อ โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มสถานประกอบการขนาดใหญ่มากกว่าขนาดเล็กทั้ง 4 ข้อ ข้อที่แตกต่างกันเด่นชัด 2 ลำดับแรก คือ การกำหนดคะแนนระหว่างภาคเรียนและปลายภาคเรียนวิชาชีพ ในอัตรา 40:60 ไม่เหมาะสม และการจัดทำคะแนนและแจ้งผลการวัดผลประเมินผลมีความล่าช้า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาในสถานประกอบการขนาดใหญ่มีงานของสถานประกอบการที่ต้องปฏิบัติมากจึงต้องการให้คะแนนระหว่างภาคเรียนมีอัตราสูงกว่าคะแนนปลายภาคเรียน ซึ่งจะได้ไม่ต้องกังวลกับคะแนนปลายภาคเรียนเพราะมั่นใจว่าตนเองมีคะแนนเก็บระหว่างภาคเรียนมากอยู่แล้ว ก็จะได้ทุ่มเทกับการทำงานได้เต็มที่ เพราะในสถานประกอบการขนาดใหญ่มีภาระงานมากดังกล่าวแล้ว ส่วนการแจ้งผลการวัดผลและประเมินผลช้า อาจเป็นเพราะในสถานประกอบการขนาดใหญ่มีจำนวนนักศึกษามาก การตรวจให้คะแนนและการประเมินผลจึงล่าช้ากว่าไปด้วย ส่วนข้ออื่น ๆ นอกนั้นไม่แตกต่างกัน แสดงว่ามีปัญหาในเรื่องต่าง ๆ เหล่านั้นพอกันทั้งในสถานประกอบการขนาดเล็กและขนาดใหญ่ ที่เห็นได้อย่างชัดเจน เช่น ข้อคำถามในแบบทดสอบการวัดผลประเมินผลไม่ชัดเจนและครูประจำกลุ่มไม่ได้ทำการวัดผลประเมินผลก่อนการเรียนการสอน

4) ด้านสภาพแวดล้อมของนักศึกษา ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ ระหว่างกลุ่มสถานประกอบการขนาดเล็กกับกลุ่มสถานประกอบการขนาดใหญ่โดยภาพรวมแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสภาพแวดล้อมของสถานประกอบการขนาดใหญ่และขนาดเล็กมีความแตกต่างกัน เช่น อาคารสถานที่ ปริมาณงานที่ทำ ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อปัญหาการเรียนของนักศึกษาต่างกันด้วย จะเห็นได้จากการเปรียบเทียบเป็นรายชื่อ ที่พบว่า แตกต่างกัน จำนวน 5 ข้อ โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มสถานประกอบการขนาดใหญ่มากกว่าขนาดเล็กทั้ง 4 ข้อ ข้อที่แตกต่างกันเด่นชัด 2 ลำดับแรก คือ หัวหน้างานของสถานประกอบการไม่อนุญาตให้เข้าเรียนสอนเสริมนอกเวลา และนักศึกษามีงานและภารกิจมากทำให้ไม่สามารถพบกลุ่มได้ตามตารางที่กำหนด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูประจำกลุ่มไม่ได้จัดสถานที่พบกลุ่มอยู่ในสถานประกอบการหรือบริเวณใกล้เคียงกับสถานประกอบการ และอาจจะกำหนดการพบกลุ่มในเวลาทำงานของสถาน

ประกอบการนั้น ดังนั้นนักศึกษาต้องแจ้งให้กับหัวหน้าสถานประกอบการได้รับทราบก่อนที่จะสมัครเรียน และชี้แจงให้กับหัวหน้าสถานประกอบการเป็นลายลักษณ์อักษร และหากเป็นไปได้ครูประจำกลุ่มก็ควรที่จะจัดสถานที่พบกลุ่มอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับสถานประกอบการ เพื่อที่จะสะดวกกับผู้เรียน ส่วนนักศึกษามีงานและภารกิจมากทำให้ไม่สามารถพบกลุ่มได้ตามตารางที่กำหนด นั้น ครูประจำกลุ่มก็สามารถที่จะยืดหยุ่นให้กับผู้เรียนได้ เพราะระบบการเรียนทางไกลนี้มีวิธีการเรียนหลาย ๆ วิธีการ เช่น ศึกษาจากเอกสารตำราด้วยตนเอง การฟังรายการวิทยุ หรือรับชมรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา (ETV) ประกอบการศึกษาจากตำรา และการมาพบกลุ่มเพื่อเรียนจากครูประจำกลุ่มตามเวลาที่กำหนด หากนักศึกษามีปัญหาในเรื่องของเวลามาพบกลุ่มครูประจำกลุ่มก็สามารถที่จะปรับปรุงหรือปรับแผนการมาพบกลุ่มของนักศึกษาก็สามารถที่จะกระทำได้ ส่วนข้ออื่น ๆ นอกนั้นไม่แตกต่างกัน แสดงว่ามีปัญหาในเรื่องต่าง ๆ เหล่านั้นพอกันทั้งในสถานประกอบการขนาดเล็กและขนาดใหญ่ ที่เห็นได้อย่างชัดเจน เช่น ระยะทางในการเดินทางมาพบกลุ่มไม่สะดวก และเมื่อมีปัญหาผู้เรียน ไม่มีเพื่อนที่จะให้คำแนะนำหรือปรึกษาหารือได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาที่ทำงานอยู่ในสถานประกอบการไม่ว่าจะเป็นขนาดเล็กหรือใหญ่จะพยายามหาที่พักอาศัยที่เดินทางไปสะดวกพอสมควรไม่ไกลจนเกินไป ดังนั้น ถ้ามีการนัดพบกลุ่มแม้จะนัดนอกสถานประกอบการ ก็คงไม่ไกลจากสถานประกอบการมากนัก ปัญหาเรื่องระยะทางในการเดินทางมาพบกลุ่มถ้ามีก็จะไม่ต่างกัน ส่วนการให้คำแนะนำหรือปรึกษาหารือระหว่างเพื่อนนักศึกษาด้วยกันทั้งในสถานประกอบการขนาดเล็กและขนาดใหญ่ก็คงทำได้ในระดับที่ใกล้เคียงกัน เพราะต่างก็ทำงานมาเหน็ดเหนื่อยและไม่ค่อยมีเวลาหารือกับเพื่อน ๆ ได้เต็มที่

5.5.3 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ ในภาพรวม และรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ดังนี้

ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ ระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 3 ปี กับกลุ่มนักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 3 ปี ขึ้น โดยภาพรวม และรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่าแม้นักศึกษามีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันแต่ก็มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาทุกด้านสอดคล้องกัน ซึ่งทั้งสองกลุ่มเห็นว่าด้านที่มีปัญหามากที่สุด คือ ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านที่มีปัญหาลดที่สุด คือ ด้านวิธีวัดผลและประเมินผล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าปัญหาในแต่ละด้านทั้งสองกลุ่มประสบการณ์ได้พบเห็น ใกล้เคียงกันมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏผลดังนี้

โดยชนด้านการค้า (ไม่ว่ากรณีใดๆ) 1) ด้านวิธีการเรียนการสอน ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ ระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 3 ปี กับกลุ่มนักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการ

ทำงานตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไปโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าวิธีการเรียนการสอนทางไกลกระทำเหมือนกัน ไม่ว่าจะผู้เรียนจะมีประสบการณ์ในการทำงานมากหรือน้อย ก็ไม่ได้เลือกวิธีปฏิบัติแต่อย่างใด เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันเพียงข้อเดียว คือ ผู้สอนมอบหมายงานให้นักศึกษาค้นคว้านอกเวลามากเกินไป ทำให้งานมีคุณภาพน้อย โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มนักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไปมากกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 3 ปี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไปจะมีภาระงานอื่น ๆ นอกเหนือจากงานในสถานประกอบการ เช่น ภาระของครอบครัว ซึ่งอาจมีลูกที่ยังเล็กต้องเป็นภาระในการเลี้ยงดูอย่างใกล้ชิด จึงรู้สึกลัวผู้สอนมอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้านอกเวลามากกว่าความคิดเห็นของผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 3 ปี ส่วนข้ออื่น ๆ นอกนั้น ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การจัดการเรียนการสอนวิธีเรียนทางไกล ตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 เป็นระบบที่จัดการศึกษาให้กับนักศึกษาเหมือน ๆ กัน คือ ผู้เรียนจะได้รับปฐมนิเทศจากครูประจำกลุ่มและวางแผนการเรียนการสอนร่วมกัน และนักศึกษาจะต้องศึกษาด้วยตนเองเป็นหลักว่าจะใช้เวลาช่วงใดของแต่ละวันศึกษาเอง จากเวลาที่เหลือจากการทำงาน จากการเข้ารับฟังการสอนเสริมจากการพบกลุ่ม การศึกษาด้วยตนเองของนักศึกษามีวิธีการดังนี้ คือศึกษาได้จากเอกสารประเภทชุดวิชา รายการวิทยุ รายการโทรทัศน์ สื่อบุคคล ได้แก่ครูประจำกลุ่ม และสื่อประกอบอื่น ๆ ได้แก่ เทปเสียง วัสดุทัศน ฯลฯ เพราะฉะนั้นปัญหาที่พบส่วนใหญ่ของทั้งสองกลุ่มจึงคล้ายคลึงกัน ยกเว้นเรื่องเดียว คือ ผู้สอนมอบหมายงานให้นักศึกษาค้นคว้านอกเวลามากเกินไป ทำให้งานมีคุณภาพน้อย ที่แตกต่างกัน

2) ด้านสื่อการเรียนการสอน ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาตาม

หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ ระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 3 ปี กับกลุ่มนักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไปโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ามีการใช้สื่อการเรียนการสอนทางไกลเหมือนกัน ไม่ว่าจะผู้เรียนจะมีประสบการณ์ในการทำงานมากหรือน้อย ก็ไม่ได้เลือกวิธีปฏิบัติแต่อย่างใด เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า ไม่แตกต่างกันทุกข้อเช่นเดียวกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สื่อที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนของวิธีการเรียนระบบทางไกล ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนจะเป็นสื่อที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนเหมือนกัน ยกเว้นแต่ความพร้อมของแต่ละกลุ่มเท่านั้นที่อาจจะมีความพร้อมที่แตกต่างกัน ประกอบกับสื่อการเรียนการสอนเป็นตัวกลาง หรือเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้ครูผู้สอนใช้ในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียนได้ง่ายและรวดเร็วตามความต้องการของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของชัยขงค์ พรหมวงศ์ (2523 : 112) ได้ให้ความหมายของสื่อการสอนหมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการที่ใช้เป็นสื่อกลางให้ผู้สอนสามารถส่งหรือถ่ายทอดความรู้ เจตคติ

และทักษะไปยังผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นกลุ่มนักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

3) ด้านวิธีวัดและประเมินผล ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ ระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 3 ปี กับกลุ่มนักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไปโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่ามีการใช้วิธีวัดและประเมินผลการเรียนการสอนทางไกลเหมือนกัน ไม่ว่าผู้เรียนจะมีประสบการณ์ในการทำงานมากหรือน้อย ก็ไม่ได้เลือกวิธีปฏิบัติแต่อย่างใด เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันเพียงข้อเดียว คือ การกำหนดคะแนนระหว่างภาคเรียนและปลายภาคเรียนวิชาสามัญในอัตรา 40 : 60 ไม่เหมาะสม โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไปมากกว่ากลุ่มประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 3 ปี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษากลุ่มที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป เป็นผู้ที่เริ่มมีภาระงานที่ต้องรับผิดชอบทั้งในส่วนที่ทำในสถานประกอบการ และในครอบครัวมากขึ้น จึงอยากให้ปรับปรุงสัดส่วนคะแนนระหว่างภาคและปลายภาคใหม่ ซึ่งมีบางท่านเสนอแนะไว้ในแบบสอบถามว่าควรปรับปรุงเป็น 60:40 หรือ 50:50 หรือ 70:30 เป็นต้น ทั้งนี้ นักศึกษาเหล่านี้อาจเห็นว่าถ้ากำหนดสัดส่วนคะแนนปลายภาคไว้มากก็จะไม่สามารถทบทวนเนื้อหาได้ทัน เพราะไม่ค่อยมีเวลาว่างและทำให้เกิดความเครียดมากจากการที่ต้องรับผิดชอบงานอื่นด้วย

4) ด้านสภาพแวดล้อมของนักศึกษา ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ ระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 3 ปี กับกลุ่มนักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าทั้งผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 3 ปี และ 3 ปีขึ้นไป อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมือนกัน จึงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านนี้ไม่แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันเพียงข้อเดียว คือ นักศึกษามีงานและภารกิจมากทำให้ไม่สามารถพบกลุ่มได้ตามตารางที่กำหนด โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไปมากกว่ากลุ่มประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 3 ปี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป จะได้รับมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบงานต่าง ๆ เพิ่มขึ้น และมีภาระครอบครัวเพิ่มขึ้น จึงไม่สามารถพบกลุ่มได้ตามตารางที่กำหนด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.6 ข้อเสนอแนะ

5.6.1 ข้อเสนอแนะสำหรับสถานศึกษา

1) ควรจัดครูประจำกลุ่มที่มีความรู้ ความสามารถในสาขาวิชาต่าง ๆ ให้ครอบคลุมหลักสูตรที่เปิดสอนให้เพียงพอ และมีเวลาพบกลุ่มให้พอติดต่อกล้งกับเนื้อหาวิชา เพราะได้พบว่าระยะเวลาการพบกลุ่มกับเนื้อหาวิชาที่เรียนในแต่ละรายวิชาไม่เพียงพอ เป็นปัญหามากที่สุด

2) ควรจัดทำชุดวิชาประกอบการเรียนการสอนให้เพียงพอครบทุกวิชา และควรจัดให้มีอุปกรณ์การเรียนการสอนให้พร้อม เช่น โทรทัศน์ วิทยุ วิกิทัศน์ เทปคาสเซ็ท และตำราเรียนให้ครบ เป็นต้น เพราะได้พบว่าศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดไม่สามารถจัดบริการชุดวิชาประกอบการเรียนการสอนให้ครบทุกวิชา เป็นปัญหามากที่สุด

3) ควรได้วิเคราะห์ข้อสอบให้มีความตรงเชิงเนื้อหามากที่สุด ตลอดจนมีความยากง่ายที่เหมาะสม และมีอำนาจจำแนกสูง ส่วนปัญหาการกำหนดคะแนนระหว่างภาคเรียนกับปลายภาคเรียนในอัตรา 40:60 ไม่เหมาะสม ก็ควรได้พิจารณากำหนดให้ยืดหยุ่นกว่านี้ เช่น กำหนดเป็นอัตรา 50:50 เป็นต้น เพราะได้พบว่าแบบทดสอบการวัดผลประเมินผลกับเนื้อหาในรายวิชาไม่สัมพันธ์กัน เป็นปัญหามากที่สุด

4) ควรจัดหาหนังสือตำราให้สอดคล้องกับหลักสูตร และจัดหาเพียงพอ นอกจากนี้ อาจแก้ปัญหาโดยจัดให้มีแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม เช่น ศูนย์การเรียนชุมชน หรือจัดให้มีการพบกลุ่มใกล้ ๆ กับห้องสมุดประชาชน เป็นต้น เพราะได้พบว่าทำให้บริการห้องสมุดไม่มีหนังสือตามที่ต้องการ เป็นปัญหามากที่สุด

5.6.2 ข้อเสนอแนะสำหรับกรมการศึกษานอกโรงเรียน

1) ควรพัฒนาครูประจำกลุ่มให้มีความรู้ ความสามารถ และเพิ่มศักยภาพในการพบกลุ่มและสรุปเนื้อหาให้ครอบคลุมสอดคล้องกับระยะเวลาที่พบกลุ่ม

2) ควรจัดส่งตำรา เอกสาร ตารางออกอากาศของรายการวิทยุ-โทรทัศน์ ให้นักศึกษาอย่างทั่วถึงและทันก่อนเปิดภาคเรียน

3) ควรเพิ่มระยะเวลาพบกลุ่มให้มากขึ้น ไม่ควรกำหนดตายตัวระยะเวลาควรมีหลายช่อง ให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้

5.6.3 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรทำการวิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการเรียนของนักศึกษา สาขาวิชาการจัดการระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ในพุทธศักราช 2539 กับ การค้าไม่ว่า นักศึกษาทั่วประเทศ เพื่อได้เปรียบเทียบกัน และแก้ไขปัญหาค้นคว้าได้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

2) ควรทำการวิจัย เรื่อง ประสิทธิภาพของสื่อที่นำมาใช้กับนักศึกษาการศึกษา
นอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 เหมาะสมและสัมพันธ์
ตามเนื้อหาและความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- การศึกษานอกโรงเรียน, กรม. 2538. คู่มือการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษา
นอกโรงเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- 2539. นโยบายการจัดการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
(ปวช.) โดยการศึกษาทางไกล. กรุงเทพฯ : ศูนย์พัฒนาและส่งเสริมการศึกษาอาชีพ.
- 2539 ก. รายงานการติดตามผลการทดลองโครงการการจัดการศึกษาทางไกล
ผ่านดาวเทียม ภาคเรียนที่ 2/2538. กรุงเทพฯ : ศูนย์การศึกษาทางไกลไทยคม.
- 2539. ข. คู่มือครูหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
พุทธศักราช 2539. กรุงเทพฯ : ศูนย์พัฒนาและส่งเสริมการศึกษาอาชีพ กรมการศึกษานอกโรงเรียน.
- 2539. คู่มือดำเนินงานการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน หลักสูตร
การศึกษานอกระบบโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539.
กรุงเทพฯ : ศูนย์พัฒนาและส่งเสริมการศึกษาอาชีพ กรมการศึกษานอกโรงเรียน
- 2539. ค. สรุปผลการประชุมเพื่อติดตามงานการจัดการเรียนการสอน หลักสูตร
การศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539.
กรุงเทพฯ : ศูนย์พัฒนาส่งเสริมการศึกษานอกโรงเรียน กรมการศึกษานอกโรงเรียน.
- การศึกษานอกโรงเรียน, ศูนย์. ภาคตะวันออก. 2540 รายงานการติดตามงานการศึกษานอก
โรงเรียน.ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ, อุดรธานี.
- เกรียงไกร มูลสุวรรณ. 2542. การศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) บริหาร-
ธุรกิจพุทธศักราช 2536 (ฉบับปรับปรุง) ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลใน
โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ปริญญา
ครุศาสตรบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง.
- ขวัญใจ จันทร์เจริญ. 2541. การศึกษาสภาพปัญหาของนักศึกษาที่เข้าศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539
สาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม. อุดรธานี.
- เจริญ โกมลบุญ. จิตวิทยาพื้นฐานการศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
มปป. อุดรธานี.
- ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. 2539. การพัฒนาหลักสูตร หลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ :
ออลีนเพลส.

ชวาล แพร์ตกุล. 2518. เทคนิคการวัดผล. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

ชัยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. 2523. เทคโนโลยีและสื่อการศึกษา 3 เล่ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

ชโรทัย บัญญัติ. 2540. ปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่วัยกลางคนและสูงอายุใน
หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนทางไกล จังหวัดกำแพงเพชร.
ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
อัคราณา.

ชัยงค์ พรหมวงศ์. 2527. "ระบบการสอนทางไกลกับการศึกษาระบบเปิด" วารสารการศึกษา
นอกระบบโรงเรียน, 21 (120) : มิถุนายน - กรกฎาคม.

เชียรศรี วิวิธศิริ. 2527. จิตวิทยาการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษา
ผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ชูชาติ เริงฉลาด. 2524. หลักการสอน. กรุงเทพฯ : ชีรพงษ์การพิมพ์.

ทองปลิว ชมชื่น. 2532. หลักการเรียนรู้ของผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ : มปป.

นงคราญ วงษ์ศรี. 2535. การศึกษาการใช้สื่อการเรียนของนักศึกษาทางไกลระดับมัธยมศึกษา
ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.

นิภา นิลรัตน์ ณ อุชยา. 2538. การศึกษาวิธีการจัดกิจกรรมการพบกลุ่ม ที่พึงพอใจของนัก
ศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่ : โครงการพัฒนา
คุณภาพการศึกษานอกโรงเรียน สถาบันราชภัฏเชียงใหม่.

ปฐม นิคมานนท์. 2538. การศึกษานอกระบบโรงเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 4, กรุงเทพฯ : พิทยอักษร
การพิมพ์.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2535. การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : สหมิตรออฟเซต.

พจน์ ราศรีรัตนะ. 2529. ปัญหาและความต้องการของนักศึกษาผู้ใหญ่เกี่ยวกับการเรียน
การสอนวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดเขตภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
อัคราณา.

พิมพ์ศรี เปานิล. 2530. บรรยายการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร ตามทัศนะของนิสิตและอาจารย์. ปริญญาณิพนธ์การศึกษาหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

พัชรา สังข์ศรี. 2540. การศึกษาปัญหาในการเรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ
ระดับมัธยมศึกษา โดยวิธีเรียนทางไกลของนักศึกษาผู้ใหญ่ ในเขตอุตสาหกรรมชายฝั่งทะเล
ตะวันออก. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
อัคราณา.

- มนัส ศรีกัลยา. 2533. ปัญหาการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นโรงเรียน
สารพัดช่างเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, อุดรธานี.
- เขาวลัทธิ คัดโนภาส. 2523. การบริการนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยภาคใต้. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2530. งานบุคลากรนิสิตนักศึกษา. โครงการตำราและเอกสาร
ทางวิชาการ, กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัลลีย์ เปรมชัยชู. 2536. ความคิดเห็นของครูนักศึกษาเกี่ยวกับสภาพและปัญหา
การจัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ของโรงเรียนฝึกออาชีพ
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ปรินูญาคูศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิชาการ, กรม. 2531. การพัฒนาการศึกษาวิชาชีพในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมการศาสนา.
- วิจิตร ศรีสะอาด, 2534. ปรัชญาและมโนทัศน์ทางการศึกษาทางไกล. หน่วยที่ 1
ในเอกสารการสอนชุดวิชาการศึกษาทางไกล นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- , 2518. การพัฒนาการเรียนการสอน. ในรายงานการสรุปการสัมมนาเพื่อพัฒนา
การเรียนการสอน. หน้า 71. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน.
- วิรัช วรรณรักษ์, 2535. หน่วยที่ 1. ในเอกสารชุดวิชาการวัดและประเมินผลกลุ่มวิชาทักษะและ
สร้างเสริมประสบการณ์ นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. 2537. กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ :
สุวีริยาสาสน์.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
พุทธศักราช 2539. กรุงเทพฯ : กรมการศึกษานอกโรงเรียน.
- สงวน สหวงษ์. 2526. สภาพแวดล้อมทางวิชาการของศูนย์ฝึกอบรมครูและบุคลากรทาง
การศึกษาประจำการกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ปรินูญานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สมหมาย ดอกไม้. 2535. สภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ในทัศนะของผู้บริหาร
อาจารย์ และนักศึกษา. ปรินูญานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- สุชา จันท์เอม และสุรางค์ จันท์เอม. 2519. จิตวิทยา. กรุงเทพฯ : แพรวพิตยา.
- สุนทร สุนันทชัย. 2530. การศึกษานอกโรงเรียน เส้นทางที่ไม่สิ้นสุด. กรุงเทพฯ : อัมรินทร์-
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
การพิมพ์.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2538. จิตวิทยาการเรียนรู้อายุผู้ใหญ่. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :
โอเคียนสโตร์.

- สุมิตร คุณานุกร. 2520. **หลักสูตรและการสอน**. กรุงเทพฯ : พิมพ์ครั้งที่ 3 ชวนพิมพ์.
- สุจริต เพ็ชรชอบ. 2521. **เอกสารประกอบคำบรรยายวิชาหลักการนิเทศการสอน**. กรุงเทพฯ :
คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- นวพร ธนวัฒน์. 2536. **ปัญหาการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น ในคณะ
วิชาคหกรรม วิทยาลัยสารพัดช่าง เขตกรุงเทพมหานคร**. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อุทุมพร ทองอุไทย. 2521. **ลักษณะของอาจารย์มหาวิทยาลัยในอุดมคติ**. กรุงเทพฯ :
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุษา เทียนทอง. 2530. **ลักษณะการจัดกิจกรรมการพบกลุ่มการศึกษาผู้ใหญ่แบบ
เบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ทางวิทยุและไปรษณีย์ ในเขตการศึกษานอกโรงเรียน
ภาคกลาง**. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- Knoles, Mulcolm S. 1970. **The Modern Practice J Adult Education**. Chicazo @
Associate Press.
- Mulder, Neil. 1981. **Everyday Life in Thailand**. Bangkok : Duang Kamol Press.
- Romine, Stephen. 1974. Student and faculty perceptions of an effective University
instructional climates. **The Journal of Educational Research 68 (December) :**
139-143.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก.

หนังสือติดต่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการ ดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2542

1. นายสิทธิศักดิ์ สุคนธรงค์ ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ปัญหาการเรียนของนักศึกษา สาขาการจัดการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน พุทธศักราช 2539" โดยมี ดร.ณรงค์ พิมสาร เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ รศ.ดร.ทวี นาคบุตร เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 15 กรกฎาคม พ.ศ.2542

(รศ.ดร.มนัส ถังวรศิลป์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไปอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำสั่งคณะกรรมการคุศาสตรียุทธสาทรกรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ 127 /2542

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อ
และเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของนายสิทธิศักดิ์ สุคนธวงศ์

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของนายสิทธิศักดิ์ สุคนธวงศ์ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
และมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์
ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ดร.ณรงค์	พิมสาร	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
รศ.ดร.ทวี	นาคบุตร	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม
2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

อาจารย์อัจฉรา	สืบสินธุ์สกุลไชย	ประธานกรรมการ
รศ.ดร.ปรียาพร	วงศ์อนุตรโรจน์	กรรมการประจำสาขาวิชา
ผศ.ดร.สมพร	ไชยะ	กรรมการประจำสาขาวิชา
ดร.ณรงค์	พิมสาร	กรรมการ
รศ.ดร.ทวี	นาคบุตร	กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 7 มิถุนายน พ.ศ. 2542

Signature

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ (รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์) ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และตีพิมพ์ถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Signature
12/6/42
Signature
12/6/42

ที่ ทม 1504/ 3293

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

16 สิงหาคม 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดสมุทรปราการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. คำโครงวิทยานิพนธ์
2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและคำโครงวิทยานิพนธ์

ด้วย นายสิทธิศักดิ์ สุคนธวงศ์ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัย
เพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการเรียนของนักศึกษา สาขาการจัดการ ระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน พุทธศักราช 2539" ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและคำโครง
วิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2542

ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษา
ของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์โปรดพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษา
เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี สীগักวัฒนะ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานของคณะบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อปฏิบัติราชการแก่แทนคณะบดีของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร. 3269040

ที่ ทม 1504/ 3293

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

16 สิงหาคม 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดชลบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. คำโครงการวิทยานิพนธ์
2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์

ด้วย นายสิทธิศักดิ์ สุขณรงค์ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัย เพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการเรียนของนักศึกษา สาขาการจัดการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน พุทธศักราช 2539" ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2542

ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์โปรดพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร. ทรรณี สิกิจวัฒน์นะ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ของคณะบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาในนี้หรือเผยแพร่ไปยังที่อื่นของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร. 3269040

ที่ ทม 1504/ 3293

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๑๖ สิงหาคม 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดนครนายก

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. คำโครงการวิทยานิพนธ์
 2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์

ด้วย นายสิทธิศักดิ์ สุคนธวงศ์ ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัย
เพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการเรียนของนักศึกษา สาขาการจัดการ ระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน พุทธศักราช 2539" ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและคำโครงการ
วิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2542

ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษา
ของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์โปรดพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษา
เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี สิกิจัตตนะ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ของคณะบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อปฏิบัติราชการแทนคณะบดีของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร. 3269040

ที่ ทม 1504/ 3293

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนจลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

16 สิงหาคม 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดปราจีนบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. คำโครงการวิทยานิพนธ์
2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์

ด้วย นายสิทธิศักดิ์ สุคนธวงศ์ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัย
เพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการเรียนของนักศึกษา สาขาการจัดการ ระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน พุทธศักราช 2539" ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและคำโครงการ
วิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2542

ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษา
ของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์โปรดพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษา
เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรรณี สิกข์วิฑนนะ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานของคณะบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อปฏิบัติราชการแทนคณะบดีของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร. 3269040

ที่ ทม 1504/ 3293

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

16 สิงหาคม 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดระยอง

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. คำโครงวิทยานิพนธ์
 2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและคำโครงวิทยานิพนธ์

ด้วย นายสิทธิศักดิ์ สุขคนธวงศ์ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัย
เพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการเรียนของนักศึกษา สาขาการจัดการ ระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตรการศึกษาออกโรงเรียน พุทธศักราช 2539" ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและคำโครง
วิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2542

ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษา
ของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์โปรดพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษา
เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี สীগิจวัฒน์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ของคณะบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อที่ปฏิบัติราชการแทนคณะบดี
งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร. 3269040

ที่ ทม 1504/ 3293

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

16 สิงหาคม 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดจันทบุรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. คำโครงการวิทยานิพนธ์
 2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์

ด้วย นายสิทธิศักดิ์ สุคนธวงศ์ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัย
เพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการเรียนของนักศึกษา สาขาการจัดการ ระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน พุทธศักราช 2539" ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและคำโครง
วิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2542

ในการทำวิจัยเรื่องนี้นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษา
ของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์โปรดพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษา
เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี สীগิจวัฒนะ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานของคณะบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา ปฏิบัติราชการแทนคณะบดี
งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร. 3269040

ที่ ทม 1504/ 3293

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

16 สิงหาคม 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดตราด

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. คำโครงการวิทยานิพนธ์
2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์

ด้วย นายสิทธิศักดิ์ สุคนธวงค์ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัย
เพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการเรียนของนักศึกษา สาขาการจัดการ ระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน พุทธศักราช 2539" ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและคำโครงการ
วิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2542

ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษา
ของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์โปรดพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษา
เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรรณี ลีภิกขวัฒน์นะ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร. 3269040

ที่ ทม 1504/3293

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

16 สิงหาคม 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดละ เชียงเทรา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. คำโครงการวิทยานิพนธ์
 2. ประกาศผลการพิจารณาคำขอและคำโครงการวิทยานิพนธ์

ด้วย นายสิทธิศักดิ์ สุขคนธวงศ์ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัย
เพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการเรียนของนักศึกษา สาขาการจัดการ ระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน พุทธศักราช 2539" ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและคำโครงการ
วิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2542

ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษา
ของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์โปรดพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษา
เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี สীগิจวัฒน์นะ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ของคณะบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และเผยแพร่ของเอกสารฉบับนี้ที่มีการนำไปใช้
งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร. 3269040

10 สก 44

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาปัญหาของนักศึกษาที่เข้าศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้สำหรับนักศึกษาที่เข้าศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ
2. แบบสอบถามนี้สำหรับใช้หาข้อมูลเพื่อการวิจัยเท่านั้น จะไม่มีผลกระทบต่อการทำงานในหน้าที่ และด้านส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามประการใด
3. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบเลือกตอบ มี 5 ข้อ
 - ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพของนักศึกษาที่เข้าศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ แบบมาตราส่วนประมาณค่า มี 60 ข้อ
 - ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพปัญหาของนักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาการจัดการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความให้ตรงกับสภาพความเป็นจริง หรือ
เติมคำลงในช่องว่าง

1. ท่านเป็นนักศึกษาของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดใด.....
2. เพศ
 - () ชาย
 - () หญิง
3. อายุ
 - () ต่ำกว่า 20 ปี
 - () 20 - 35 ปี
 - () 35 ปีขึ้นไป
4. อยู่ในโรงงานขนาด
 - () เล็ก
 - () ใหญ่
5. มีประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับวิชาที่กำลังศึกษานี้
 - () น้อยกว่า 3 ปี
 - () 3 ปี หรือมากกว่า 3 ปี

คำชี้แจง ให้ท่านกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหลังข้อปัญหานั้น ๆ ตามความเห็นของท่านว่า
ข้อใดเป็นปัญหาแก่ท่านมากที่สุดน้อยเพียงใด

ข้อที่	ปัญหา	ระดับปัญหา				
		1	2	3	4	5
1.	<u>ปัญหาการเรียนการสอน</u> เนื้อหาวิชาเกินไป.....	✓
2.	ครูประจำกลุ่มไม่มีเวลาให้คำปรึกษาใน เรื่องที่สอน.....	✓

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

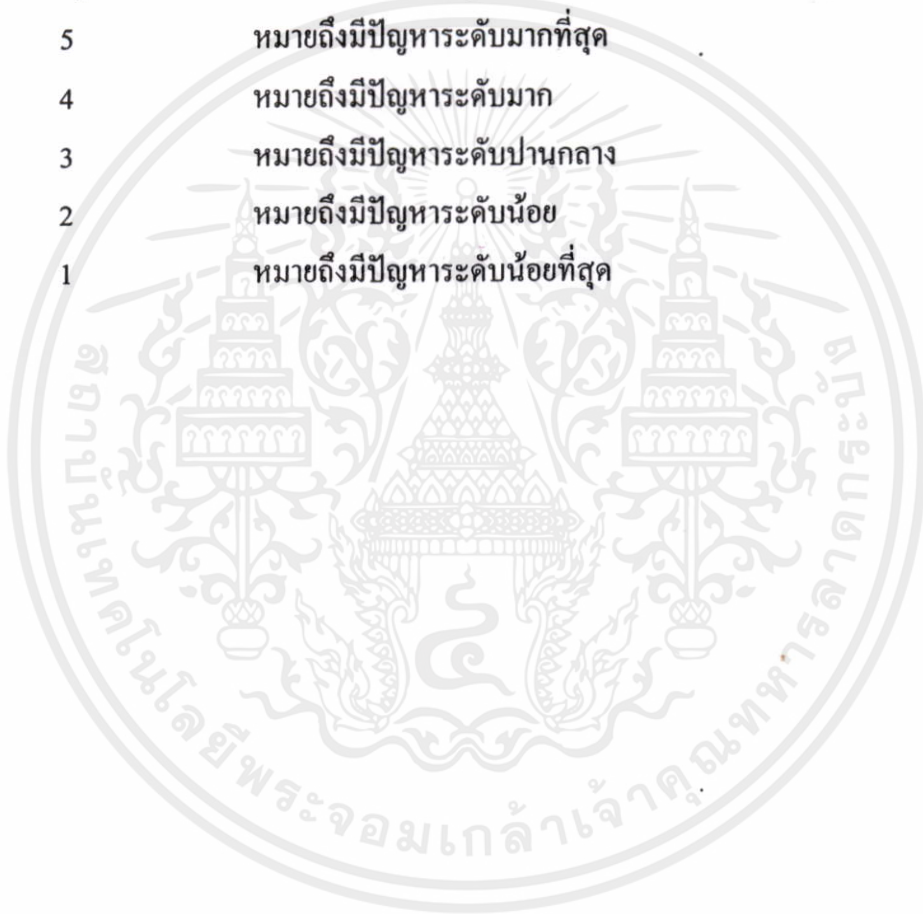
อธิบายตัวอย่าง

- ข้อ 1 ผู้ตอบมีความเห็นว่าเนื้อหาวิชาที่เรียนนั้น เรียนยากมาก
- ข้อ 2 ผู้ตอบมีความเห็นว่าตนเองมีปัญหาหระดับมาก เรื่องการที่ครูประจำกลุ่มไม่มีเวลาให้
คำปรึกษาในเรื่องเรียน

คำชี้แจง

โปรดอ่านข้อความแต่ละข้ออย่างละเอียดและพิจารณาว่านักศึกษามีปัญหาหระดับใด
แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหลังข้อปัญหานั้น ๆ ตามสภาพความเป็นจริง
คือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด เพียงคำตอบเดียวโดยพิจารณาดังนี้

5	หมายถึงมีปัญหาหระดับมากที่สุด
4	หมายถึงมีปัญหาหระดับมาก
3	หมายถึงมีปัญหาหระดับปานกลาง
2	หมายถึงมีปัญหาหระดับน้อย
1	หมายถึงมีปัญหาหระดับน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่เกี่ยวกับสภาพของนักศึกษาที่เข้าศึกษาตามหลักสูตร การศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาการจัดการ 4 ด้าน คือ 1. ด้านปัญหาวิธีการเรียนการสอน 2. ด้านสื่อ การเรียนการสอน 3. ด้านการวัดและประเมินผล 4. ด้านปัญหาสภาพแวดล้อมของ นักศึกษา

ข้อที่	ปัญหา	ระดับ ปัญหา				
		มาก ที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
	ปัญหาด้านวิธีการเรียนการสอน					
1.	นักศึกษาไม่เข้าใจโครงสร้างหลักสูตร.....
2.	นักศึกษาไม่ได้รับการชี้แจงถึงจุดประสงค์ของ รายวิชาที่เรียน.....
3.	กำหนดการพบกลุ่มแต่ละภาคเรียนน้อยเกินไป....
4.	ระยะเวลาการพบกลุ่มกับเนื้อหาวิชาที่เรียนใน แต่ละรายวิชาไม่เพียงพอ.....
5.	นักศึกษาไม่มีส่วนร่วมในการวางแผนการพบกลุ่ม.
6.	การพบกลุ่มไม่เป็นไปตามตารางเวลาที่กำหนด.....
7.	เนื้อหาวิชาที่เรียนไม่มีประโยชน์ในงานอาชีพ.....
8.	เนื้อหาวิชาที่เรียนไม่ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน.....
9.	การเลือกเรียนวิชาเสรีไม่เป็นไปตามความต้องการ ของนักศึกษา.....
10.	ครูประจำกลุ่มขาดความชำนาญในการสอน.....
11.	ครูประจำกลุ่มไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียน การสอนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด.....
12.	ครูประจำกลุ่มไม่สามารถตอบปัญหาที่เกิดจาก การเรียนการสอนได้อย่างถูกต้องและชัดเจน.....
13.	ครูประจำกลุ่มไม่สร้างขวัญและกำลังใจในการเรียน ให้กับนักศึกษา.....

ข้อที่	ปัญหา	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
14.	ครูประจำกลุ่มไม่ให้โอกาสแก่นักศึกษาในการซักถามปัญหาในการเรียน.....
15.	ครูประจำกลุ่มไม่อำนวยความสะดวกในการเรียนเท่าที่ควร.....
16.	บรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นไปอย่างเคร่งเครียด.....
17.	วิทยากรสอนเสริมขาดความชำนาญในการสอน....
18.	วิทยากรสอนเสริมทำการสอนไม่ทันตามเวลาที่กำหนด.....
19.	เวลาที่ใช้ในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างผู้เรียนไม่เพียงพอ.....
20.	ผู้สอนมอบหมายงานในการศึกษาค้นคว้านอกเวลามากเกินไปทำให้งานขาดคุณภาพและส่งไม่ทันตามกำหนดเวลา.....
21.	นักศึกษาไม่มีส่วนร่วมในการวางแผนการทำโครงการกิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิต.....
22.	ผู้บริหารสถานประกอบการไม่อำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน.....
ปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอน						
23.	ชุดวิชาขาดความเหมาะสมและทันสมัย.....
24.	ขาดแหล่งข้อมูลและแหล่งวิทยากรในการค้นคว้า..
25.	ขาดแหล่งข้อมูลและแหล่งวิทยากรในการค้นคว้า.
26.	นักศึกษาไม่สามารถหาดำราและเอกสารเพื่อศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมได้.....
27.	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่งชุดวิชาประกอบการเรียนการสอนมาล่าช้า.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ทำกรณีใดกรณีหนึ่งโดยไม่แจ้งให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ปัญหา	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
28.	ไม่สามารถจัดบริการชุดวิชาประกอบการเรียนการสอนให้ครบทุกรายวิชา.....
29.	การจัดระบบการเก็บสื่อประกอบการเรียน เช่น ชุดวิชาเครื่องบันทึกเสียง ม้วนเทป เครื่องรับโทรทัศน์ เครื่องเล่นวีดีโอ ม้วนวีดีโอ ไม่อยู่ในสภาพที่พร้อมจะใช้งาน.....
30.	ครูประจำกลุ่มไม่ได้ใช้ชุดวิชาประกอบการเรียนการสอน.....
31.	นักศึกษาไม่ได้ชมรายการโทรทัศน์การศึกษาผ่านดาวเทียมทางไกลไทยคมอย่างต่อเนื่อง.....
32.	เนื้อหารายวิชาที่จัดในรายการโทรทัศน์การศึกษาผ่านดาวเทียมทางไกลไทยคมไม่ครอบคลุมเนื้อหาตามจุดประสงค์ของรายวิชาที่กำหนด.....
33.	ห้องเรียนขาดอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน.....
34.	ครูประจำกลุ่มไม่ได้ใช้สื่อ อุปกรณ์ ประกอบการสอน.....
ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล						
35.	นักศึกษาไม่ทราบเกณฑ์การผ่านการวัดผลประเมินผลแต่ละรายวิชาล่วงหน้า.....
36.	ครูประจำกลุ่มไม่แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ก่อนทำการสอนในแต่ละรายวิชา.....
37.	ข้อคำถามในแบบทดสอบการวัดผลประเมินผลไม่ชัดเจน.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ทำกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ปัญหา	ระดับ ปัญหา				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
38.	แบบทดสอบการวัดผลประเมินผลกับเนื้อหาในรายวิชาที่ทำการเรียนการสอน ไม่สัมพันธ์กัน.....
39.	ครูประจำกลุ่มไม่ได้ทำการวัดผลประเมินผลก่อนการเรียนการสอน.....
40.	ครูประจำกลุ่มไม่ได้ทำการวัดผลประเมินผลหลังการเรียนการสอน.....
41.	ครูประจำกลุ่มไม่ได้ทำการวัดผลประเมินผลระหว่างภาคเรียนเพื่อนำผลการเรียนนั้นมาปรับปรุงการเรียนการสอน.....
42.	การกำหนดคะแนนระหว่างภาคเรียนและปลายภาคเรียนวิชาสามัญในอัตราส่วน 40:60 ไม่เหมาะสม....
43.	การกำหนดคะแนนระหว่างภาคเรียน และปลายภาคเรียนวิชาชีฟในอัตรา 60 : 40 ไม่เหมาะสม.....
44.	ครูประจำกลุ่มขาดความรู้และทักษะการสร้างเครื่องมือในการวัดผลประเมินผลที่มีความหลากหลายและเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่ทำการเรียนการสอน.
45.	การจัดทำคะแนนการวัดผลไม่เป็นไปตามข้อตกลงที่วางไว้.....
46.	การจัดทำคะแนนและแจ้งผลการวัดผลประเมินผลมีความล่าช้า.....
47.	ไม่ได้รับความยุติธรรมในการให้เกรดหรือคะแนนจากผู้สอน.....
	ปัญหาด้านสภาพแวดล้อม					
48.	สถานที่คับแคบไม่เหมาะสมในการเรียน.....
49.	การให้บริการห้องสมุด ไม่มีหนังสือตามที่ต้องการ..

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์สงวนไว้สำหรับใช้ในการเรียนการสอนที่โรงเรียนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านกา
ไม่จำกัด แต่ทางต้น อีกทั้งหมดมีเหตุผลบางเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ปัญหา	ระดับ ปัญหา				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
50.	การบริการของเจ้าหน้าที่ไม่อำนวยความสะดวก....
51.	ห้องเรียนขาดอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน.....
52.	คนในครอบครัวไม่สนับสนุนในการเรียน.....
53.	ระยะทางในการเดินทางมาพบกลุ่มไม่สะดวก.....
54.	แหล่งศึกษาค้นคว้าอยู่ห่างไกลกับสถานที่พบกลุ่ม..
55.	เมื่อมีปัญหาผู้เรียน ไม่มีเพื่อนที่จะให้คำแนะนำหรือปรึกษาหารือได้.....
56.	หัวหน้างานของสถานประกอบการไม่อนุญาตให้เข้าเรียนสอนเสริมนอกเวลา.....
57.	ในขณะที่กำลังเรียนมีเสียงรบกวนจากภายนอกทำให้ขาดสมาธิในการเรียน.....
58.	นักศึกษามีงานและภารกิจมากทำให้ไม่สามารถมาพบกลุ่มได้ตามตารางที่กำหนด.....
59.	ขณะกำลังเรียนมีกลิ่นรบกวน.....
60.	สถานที่พบกลุ่มไม่สะอาด ร้อน/ทำให้อึดอัด.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ค.

ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

ขอทดลองเครื่องมือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 26.2 1

คณะกรรมการอุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

กรกฎาคม 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายจตุรนต์ วัฒนประทีป

ด้วยคณะกรรมการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ นายสิทธิศักดิ์ สุคนธวงศ์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการเรียนของนักศึกษา สาขาการจัดการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน พุทธศักราช 2539"

คณะกรรมการอุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่งและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี สীগิจวัฒนนะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

งานบัณฑิตศึกษา ไม่ว่าจะพิมพ์ที่ไหน ออกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504/ 26.2 1

คณะกรรมการอุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

กรกฎาคม 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายหนูไม้ จันทภักดี

ด้วยคณะกรรมการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ นายสิทธิศักดิ์ สุคนธวงศ์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการเรียนของนักศึกษา สาขาการจัดการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน พุทธศักราช 2539"

คณะกรรมการอุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่งและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรพรณี สীগิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
งานบัณฑิตศึกษา

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504/ 2631

คณะกรรมการอุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

กรกฎาคม 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายสมนึก โทณผลิน

ด้วยคณะกรรมการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ นายสิทธิศักดิ์ สุคนธวงศ์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการเรียนของนักศึกษา สาขาการจัดการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน พุทธศักราช 2539"

คณะกรรมการอุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่งและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรพรณี ลีกิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
งานบัณฑิตศึกษา ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งในการนำไปใช้

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504/ 26.31

คณะกรรมการอุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

กรกฎาคม 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายวรทัต ลัยนันท์

ด้วยคณะกรรมการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ นายสิทธิศักดิ์ สุคนธวงศ์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการเรียนของนักศึกษา สาขาการจัดการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน พุทธศักราช 2539"

คณะกรรมการอุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่งและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี สীগิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
งานบัณฑิตศึกษา ห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504/ 26.21

คณะกรรมการ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

กรกฎาคม 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสาวศรีประภา สนิชพันธ์

ด้วยคณะกรรมการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ นายสิทธิศักดิ์ สุคนธวงศ์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการเรียนของนักศึกษา สาขาการจัดการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน พุทธศักราช 2539"

คณะกรรมการ หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่งและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
งานบัณฑิตศึกษา

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3269040

ตอนที่ 3

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพปัญหาของนักศึกษา
การศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาการจัดการ

1. ปัญหาด้านการเรียนการสอน ควรแก้ไขหรือปรับปรุงในเรื่องต่อไปนี้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหาที่เกี่ยวกับสื่อ อุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอน ควรแก้ไขหรือปรับปรุงในเรื่องต่อไปนี้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. ปัญหาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของนักศึกษา ควรแก้ไข ปรับปรุง หรือหาทางช่วยเหลือในเรื่องต่อไปนี้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผล สถานศึกษา ควรแก้ไข หรือปรับปรุงในเรื่องต่อไปนี้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ตอบแบบสอบถามอย่างสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นายสิทธิศักดิ์ นามสกุล สุคนธวงค์

เกิดวันที่ 31 เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช 2495

สถานที่เกิด 36 หมู่ 1 ตำบลบางโจลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 370 หมู่ 1 หมู่บ้านจินดาภิเษก แขวงลาดกระบัง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2505 ประถมปีที่ 4 จากโรงเรียนวัดบางโจลงนอก

พ.ศ. 2507 ประถมปีที่ 7 จากโรงเรียนวัดบางพลีใหญ่ใน

พ.ศ. 2510 ม.ศ.3 จากโรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง

พ.ศ. 2512 ป.กศ. จากโรงเรียนฝึกหัดครูยะเชิงเทรา

พ.ศ. 2517 พ.ม. สมัครงสอบด้วยตนเอง

พ.ศ. 2524 ก.บ. จากวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2513 เป็นครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ

พ.ศ. 2530 เป็นนักวิชาการศึกษา สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรปราการ

พ.ศ. 2536 อาจารย์ 2 ระดับ 6 ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดอุทัยธานี

พ.ศ. 2537 หัวหน้าศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอสรีมหาโพธิ์
จังหวัดอุทัยธานี

พ.ศ. 2539 หัวหน้าศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนกิ่งอำเภอบางเสาธง
จังหวัดสมุทรปราการ

พ.ศ. 2541 หัวหน้าศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอพระสมุทรเจดีย์
จังหวัดสมุทรปราการ

พ.ศ. 2542-ปัจจุบัน ผู้อำนวยการศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอพระสมุทรเจดีย์
จังหวัดสมุทรปราการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้